

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

วิทยานิพนธ์ งานวิจัย

KKK 131145

การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะ
ที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

นายปฏิพัทธ์ อุกฤษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2564

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นายปฏิพัทธ์ อุกฤษ แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง)

กรรมการ ว่าที่ร้อยโท

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ขวลิต ชูกำแหง)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐชัย จันทชุม)

กรรมการ

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจारी)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)

คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรรคำ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน.....ปี.....

- ชื่อเรื่อง : การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะคำศัพท์
ที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
- ผู้วิจัย : นายปฏิพัทธ์ อุกฤษ
- ปริญญา : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการเรียนการสอน)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรการต์ จันทาร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพพพร สุจารี
- ปีการศึกษา : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 75/75 2) พัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 3) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2) แบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 3) แบบทดสอบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น 0.93 และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.40/80.46 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) นักเรียน ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์หลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 80.46 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ

3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X}$ = 2.68, S.D. = 0.10)

คำสำคัญ: ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ; การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร; แบบฝึกทักษะ ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้; ความพึงพอใจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(Handwritten signature)

Title : The Development of English Vocabulary learning Ability Through Communicative Language Teaching Approach (CLT) and Exercise for Prathomsuksa 3

Author : Mr.Patipat Ukrit

Degree : Master of Education (Curriculum and Instruction)
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisors : Assistant Professor Dr.Surakarn Jungharn
Assistant Professor Dr.Tipaporn Sujaree

Year : 2021

ABSTRACT

The aims of this research were to: (1) develop the English communicative language teaching approach (CLT) with efficiency criterion of 75/75, (2) compare the English vocabulary learning ability of Prathomsuksa to the criterion of 75 (3) study the satisfaction of Prathomsuksa 3 on the development of English vocabulary learning Ability through communicative language teaching approach (CLT) and exercise. The sample was selected via the purposive sampling in the second semester of 2020 academic year comprising 31 students from Lakmuang school, Mahasarakham province. The research tools included: 1) 7 lesson plans, 2) the vocabulary exercises, 3) the multiple-choice test (four-choices) vocabulary learning ability test with .93 reliability, and 4) the satisfaction questionnaire. The statistics used were percentage, mean, standard deviation, and t-test (Dependent)

The result of the study were as follows: 1) The efficiency of on the development of English vocabulary leaning Ability through communicative language teaching approach (CLT) and exercise was 79.40/80.46 2) The English vocabulary learning ability by post-test was 81.07 with the statistical significance at .05 3. The satisfactions of students continue to on the development of English vocabulary leaning Ability through communicative language teaching approach (CLT) and exercise was overall at high level. ($\bar{x}$ = 2.68, S.D. = 0.10)

Keywords: The English vocabulary learning ability, English Communicative Language Teaching Approach (CLT), the vocabulary exercises, and the satisfaction questionnaire

---

Major Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเนื่องจากได้รับความเมตตากรุณา เอาใจใส่คอยช่วยเหลือให้กำลังใจ และคำแนะนำอย่างใกล้ชิดสม่ำเสมอจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจारी อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงยิ่ง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ชวลิต ชูกำแหง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยโท ดร.ณัฐชัย จันทชุม กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้ความเมตตา และให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ ดร.เตือนใจ แสงไกร คุณครุณุสรา คำดี และคุณครูกัญชลิ ศรีขวาชัย ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยและให้คำแนะนำในการใช้เครื่องมือวิจัยให้สำเร็จไปได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บข้อมูล ขอขอบพระคุณคณะครูทุกท่านที่คอยให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนให้ผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้าทำการวิจัยจนสำเร็จ และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ปีการศึกษา 2563 ที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ ๆ นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน ที่คอยสนับสนุนและให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยจักรำลึกถึงพระคุณของทุกท่าน

คุณค่าและประโยชน์ใด ๆ ที่พึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบให้เป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา ผู้ให้ชีวิตให้ความรักความอบอุ่น ตลอดจนครู อาจารย์ ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัยจนประสบความสำเร็จได้จนถึงทุกวันนี้

นายปฏิพัทธ์ อุกฤษ

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย	3
1.5 คำนิยามศัพท์เฉพาะ	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	7
2.1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นประถมศึกษา	7
2.2 แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	14
2.3 ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	21
2.4 แบบฝึกเสริมทักษะ	35
2.5 แผนการจัดการเรียนรู้	40
2.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	49
2.7 ความพึงพอใจ	53
2.8 การหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม	59
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	62
2.10 กรอบแนวคิด	66
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	67
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	67
3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	67
3.3 เครื่องมือวิจัย	67
3.4 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	68

หัวเรื่อง	หน้า
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	76
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	77
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	77
บทที่ 4 ผลการวิจัย	82
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	82
4.2 ลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	82
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	83
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	86
5.1 วัตถุประสงค์	86
5.2 สรุป	86
5.3 อภิปรายผล	87
5.4 ข้อเสนอแนะ	89
บรรณานุกรม	91
ภาคผนวก	97
ภาคผนวก ก แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	98
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล	141
ภาคผนวก ค ผลการเก็บข้อมูล	152
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์	156
การเผยแพร่ผลงานวิจัย	162
ประวัติผู้วิจัย	163

สารบัญญัตินำ

ตารางที่	หน้า
2.1	มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล 9
2.2	มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ 10
2.3	มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็น ในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน 11
2.4	มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ 12
2.5	มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ... 12
2.6	มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน 13
2.7	มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม 13
2.8	มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก 13
3.1	วิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ โครงสร้างเวลาเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ 68
3.2	วิเคราะห์สาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ แล้วสร้างตารางวิเคราะห์ผลการเรียน ที่คาดหวัง กำหนดจำนวนข้อ 74
3.3	การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดลองหลัง One Group Posttest Only Design 76
3.4	ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ และทำแบบฝึกทักษะคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ 76
4.1	วิเคราะห์หาคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละจากการประเมิน ระหว่างเรียนและหลังเรียนของจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับ แบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ 83
4.2	ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที (T-test) และ ระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบร้อยละ 75 กับคะแนนสอบ หลังเรียนของนักเรียน 84
4.3	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักเรียน 84
ก.1	แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (แผนการเรียนรู้ที่ 1-7) 99

ตารางที่	หน้า
ก.13 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแบบทักษะฝึกรายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง At The Playground (แบบฝึกคำศัพท์ที่ 2)	135
ก.14 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแบบทักษะฝึกรายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Subjects (แบบฝึกคำศัพท์ที่ 3)	136
ก.15 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแบบทักษะฝึกรายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง In The Classroom (แบบฝึกคำศัพท์ที่ 4)	137
ก.16 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแบบทักษะฝึกรายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Foods (แบบฝึกคำศัพท์ที่ 5)	138
ก.17 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแบบทักษะฝึกรายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Fruits and Vegetables (แบบฝึกคำศัพท์ที่ 6)	139
ก.18 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแบบทักษะฝึกรายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง My Daily Routine (แบบฝึกคำศัพท์ที่ 7)	140
ข.1 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อความสอดคล้องของแบบทดสอบ ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	147
ข.2 ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับ แบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	149
ข.3 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจ	151
ค.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	153
ค.2 คะแนนแบบแสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียน	154
ค.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละของการทดสอบเปรียบเทียบเกณฑ์ร้อยละ 75 กับคะแนนหลังเรียน	155
ค.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักเรียน	155

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

2.1	กรอบแนวคิดการวิจัย	66
-----	--------------------------	----

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาสากลของโลก ที่ทุกคนให้ความสำคัญอย่างยิ่งเพราะตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบันภาษาอังกฤษมีความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องใช้ โดยเฉพาะการติดต่อสื่อสารไม่ว่าจะเป็นด้านการเขียนหรือการพูด อีกทั้งยังเข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เช่น สิ่งของ เครื่องใช้ ยารักษาโรค รายการวิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น ในปัจจุบันนี้การสื่อสารยังต้องใช้เครื่องมือที่ทันสมัยและรวดเร็ว เพื่อการติดต่อสื่อสาร กันทั่วโลก ภาษาอังกฤษที่แทรกตัวอยู่กับการใช้เครื่องมือเหล่านั้น ถ้าผู้ใช้เครื่องมือในการสื่อสาร ไม่มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ ย่อมทำให้เกิดปัญหา การสื่อสารติดขัด ล่าช้า ทั้งนี้ภาษาอังกฤษยังแทรกอยู่ตามสื่อต่างๆ ที่พบเห็นได้ทั่วไป ซึ่งทุกคนต้องเรียนรู้และสัมผัสอยู่ทุกวัน รวมถึงการศึกษาของไทยที่ได้บรรจุวิชาภาษาอังกฤษเข้าไปเป็นวิชาหลักในการเรียนการสอนให้กับนักเรียน เพื่อที่จะให้เกิดทักษะทั้ง 4 ด้าน ทั้งการอ่าน การฟัง การพูด การเขียน เพื่อที่จะได้นำความรู้ ความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษนำไปประกอบอาชีพ อันจะเป็นการพัฒนาประเทศต่อไป

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ให้เรียนภาษาอังกฤษทุกช่วงชั้น ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น สามารถเลือกจัดการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม และได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีส่วนสำคัญในการสร้างและส่งเสริมศักยภาพในการคิดของตัวผู้เรียนให้สามารถเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพและมีความสามารถ อีกทั้งประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแล้ว ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาผู้เรียนแม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการและผู้ที่เกี่ยวข้องจะให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แต่ในระดับปฏิบัติการก็ประสบปัญหาเช่นเดียวกัน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551)

นักเรียนโรงเรียนหลักเมืองมหาสารคามที่มีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ผู้วิจัยฝึกสอน พบว่าสภาพปัญหาการประเมินข้อมูลผลสัมฤทธิ์ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนโรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 67.74 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่ทางโรงเรียนตั้งไว้ จะเห็นได้ว่า นักเรียนโรงเรียนหลักเมืองมหาสารคามมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ เพราะขาดความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษ ขาดความเข้าใจ และความหมายของคำศัพท์ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่บรรลุตามเป้าหมายที่หลักสูตรกำหนดไว้ (รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา, 2562, น. 14) ทั้งนี้เนื่องด้วยนักเรียนไม่รู้คำศัพท์จึงทำให้เกิดความไม่เข้าใจในภาษา เกิดอาการเกรง ไม่กล้าที่จะสนทนา พบเจอชาวต่างประเทศเสี่ยงที่จะพูดคุย เพราะด้วยไม่รู้จักคำศัพท์เหล่านั้นที่จะใช้สนทนากับเจ้าของภาษานั้นเอง

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะพัฒนาทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นระดับชั้นที่ผู้วิจัยรับผิดชอบในการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน เพื่อแก้ไขปัญหาขาดแคลนความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและส่งเสริมให้นักเรียนใช้ภาษา เป็นสื่อกลางในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาความรู้ของตนเอง ตลอดจนเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับที่ยากขึ้นไป ดังนั้นผู้วิจัยได้พิจารณาสภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่พบในห้องเรียนโดยภาพรวมของโรงเรียนหลักเมืองมหาสารคามแล้ว ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยเริ่มจากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ซึ่งแต่ละแนวคิดช่วยสร้างแนวคิดและช่วยให้เกิดการวิเคราะห์ สังเคราะห์ กำหนดกรอบในการพัฒนานวัตกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

แนวคิดการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) เป็นกลุ่มแนวคิดที่เน้นพัฒนาทักษะความสามารถในการนำภาษาไปใช้ที่ไม่ได้มีลักษณะการจัดการเรียนการสอนแบบตายตัว แต่เป็นกลุ่มแนวทางการปฏิบัติที่ครูผู้สอนสามารถปรับใช้โดยอิงพื้นฐานของแนวคิดการพัฒนาทักษะ การนำไปใช้เพื่อประกอบกิจกรรมในชีวิตประจำวัน (Mitchell, 1994, p. 41) จากการศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยพบว่าแนวคิดนี้เป็นกระบวนการการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นการฝึกให้ผู้เรียนใช้ภาษา ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทั้งในสถานการณ์จริงและสถานการณ์จำลองในห้องเรียน ซึ่งเป็นการสอนที่ไม่เน้นหลักไวยากรณ์ แต่จะมีการสอดแทรกไวยากรณ์จึงทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำแนวคิดการสอนเพื่อการสื่อสาร มาใช้ในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยยึดขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3 Ps (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559, น. 1-2)

การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ นักเรียนพึงจำเป็นต้องเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งจำเป็นต้องมีการฝึกปฏิบัติ ฝึกฝน ทบทวนเนื้อหาความรู้ที่เรียนมา (รัตนา ตีศาตา, 2545, น. 5) กล่าวว่า แบบฝึกเป็นการจัดประสบการณ์ที่เน้นการฝึกหัด เพื่อให้เกิดความจำจนกระทั่งสามารถปฏิบัติได้โดยอัตโนมัติ ขั้นตอนการสอนมักจะเริ่มต้นด้วยการบอก หรือการทำให้ดูเป็นตัวอย่างแล้วให้ผู้เรียนทำตาม และฝึกเรื่อยจนกระทั่งจำ และทำได้โดยอัตโนมัติ ในการฝึกทักษะการจำ จำเป็นต้องอาศัยแบบฝึกทักษะเพื่อทบทวนความเข้าใจในเรื่องที่นักเรียนได้เรียน ครูผู้สอนส่วนใหญ่จะใช้แบบฝึกหัดหลังจากเรียนจบในบทเรียนนั้น ๆ แล้ว เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะและเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้นเปรียบเสมือนอุปกรณ์ที่ช่วยลดภาระแก่ครูผู้สอน ทำให้ครูเห็นถึงปัญหาของนักเรียนได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น ยิ่งไปกว่านั้นแบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษยังเปรียบเสมือนกระจกสะท้อนให้นักเรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเองในการเรียนและครูให้ทราบความก้าวหน้าของตนเองว่าถึงเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้หรือยัง อีกทั้งแบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้นตั้งเอาไว้หรือยัง อีกทั้งแบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้นยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษอีกด้วย จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าในการใช้แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษนั้นเป็นเครื่องมือเสริมนอกเหนือจากการใช้เทคนิคอื่น ๆ ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้เห็นถึงความจำเป็นของแบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษจึงได้นำ

แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเข้ามาเป็นเครื่องมือเสริมในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วย

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา การพัฒนาจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อให้เด็กนักเรียนมีทักษะในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและการใช้ประโยคอย่างง่าย ซึ่งเป็นรากฐานที่มั่นคงในเรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และเป็นแนวทางอำนวยความสะดวกในการสอนและการฝึกการใช้ภาษาในห้องเรียน ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถทั้ง 4 ทักษะภาษาอังกฤษ ตลอดจนให้ผู้เรียน ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ มีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ และใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้ครูสอนท่านอื่นในการพัฒนาการเรียนการสอนในห้องเรียน เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์ได้ตามจุดประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องกับเป้าหมายของการสอนภาษาอังกฤษ และยังสามารถเป็นแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนให้แก่กลุ่มสาระอื่น ๆ ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 75/75

1.2.2 เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75

1.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.3 สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มเป้าหมายหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ที่ตั้งไว้

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.1.1 ประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 266 คน โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม อ.เมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

1.4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 31 คน ชาย 16 คน หญิง 15 คน

1.4.2 ด้านตัวแปรที่ศึกษา

1.4.2.1 ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึก

1.4.2.2 ตัวแปรตาม คือ 1) ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ 2) ความพึงพอใจของนักเรียน

1.4.3 ด้านเนื้อหา

1.4.3.1 เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1.4.3.2 เนื้อหาที่นำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยนำมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารร่วมด้วยกับการใช้แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

จัดทำแผนการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) จำนวน 7 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 14 ชั่วโมง ประกอบไปด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 My School	2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 At The Playground	2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 Our Subjects	2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 In The Classroom	2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 Our Food	2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 Fruits and Vegetables	2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 My Daily Routine	2 ชั่วโมง

1.4.4 ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

1.4.4.1 ผู้วิจัยทำวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

1.4.4.2 สถานที่วิจัยคือ โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึก โดยเกิดจากการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษและการนำคำศัพท์ไปใช้ในประโยคอย่างง่ายจากกิจกรรมการเรียนการสอนและเนื้อหาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษชนิดตัวเลือกตอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 35 ข้อ

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นความสำคัญของผู้เรียน เป็นการสอนภาษาตามกระบวนการคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจาก การฟัง ไปสู่ การพูด การอ่าน และการเขียน ตามลำดับ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสารด้วยวิธีการต่าง ๆ

โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แบบ 3Ps มี 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) เป็นขั้นเริ่มต้นของกิจกรรม โดยเป็นการกระตุ้นความสนใจของนักเรียนด้วยกิจกรรมสั้นๆเพื่อเชื่อมโยงถึงเนื้อหาใหม่ที่จะเรียนหรือทบทวนเนื้อหาเดิมที่เรียนมาแล้วเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาใหม่ เช่น การถามคำถามง่ายๆที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา การทบทวนเนื้อหาเดิมที่เรียนมาแล้ว

2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เป็นขั้นที่ป้อนข้อมูลแก่ผู้เรียนด้วยการสอนในรูปแบบต่าง ๆ เป็นการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ ความหมาย การนำคำศัพท์มาใช้ในประโยค ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่นำมาสอน

3. ขั้นฝึก (Practice) เป็นขั้นฝึกฝนให้ใช้ภาษาได้ถูกต้องและเน้นการใช้ภาษาให้คล่องแคล่ว โดยการทำแบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษและการทำกิจกรรมร่วมกันในชั้นเรียน เช่น การทำแบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ การฝึกพูดบทสนทนา การฝึกออกเสียง

4. ขั้นการใช้ภาษา (Production) เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้เรียนมาจากขั้นก่อนหน้ามาใช้เพื่อให้เกิดในกิจกรรม เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว และเพื่อให้ผู้เรียนได้นำภาษาอังกฤษมาใช้จริง เช่น การจับคู่สนทนา การออกมาทำกิจกรรมหน้าห้องเรียน

5. ขั้นสรุป (Wrap up) เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรม จุดประสงค์เพื่อสรุปสิ่งที่เรียนทั้งหมดในช่วงเวลานั้น เช่น การทำแบบทดสอบท้ายหน่วยพร้อมเฉลย การให้นักเรียนนำเสนอสิ่งที่เรียนมาแบบฝึกทักษะ หมายถึง แบบฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและการใช้ประโยคภาษาอังกฤษอย่างง่าย โดยอาศัยการฝึกฝนในแบบฝึกทักษะหรือปฏิบัติด้วยตัวของผู้เรียนเอง มีทั้งหมด 7 ชุด ได้แก่

แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1 My School

แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชุดที่ 2 At The Playground

แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชุดที่ 3 Our Subject

แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชุดที่ 4 In The Classroom

แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชุดที่ 5 Our Food

แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชุดที่ 6 Fruits and Vegetables

แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชุดที่ 7 My Daily Routine

ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง คุณภาพของชุดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ สูงตามเกณฑ์ 75/75 ดังนี้

75 ตัวแรก หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนการสอนจากแผนการจัดการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 75 ของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบเก็บคะแนนหลังเรียนแต่ละหัวข้อ

75 ตัวหลัง หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ที่นักเรียนได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 75 ของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพอใจ ที่มีความรู้สึกเป็นไปทางบวกของนักเรียน ต่อกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถ ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยวัดจากแบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักเรียน จำนวน 10 ข้อ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษสูงขึ้นและมีความสุขในการเรียน

1.6.2 เพื่อเป็นตัวอย่างนวัตกรรมให้ครูผู้สอนนำไปประยุกต์ใช้ในชั้นเรียนและเป็นแบบอย่าง ของการฝึกทักษะสำหรับกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในเรื่องอื่น ๆ ต่อไปหรือ แม้กระทั่งในกลุ่มสาระอื่น ๆ ของตนเองและคณะครูอื่นต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

ในการวิจัย การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นประถมศึกษา
2. แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
3. ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
4. แบบฝึกเสริมทักษะ
5. แผนการจัดการเรียนรู้
6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
7. ความพึงพอใจ
8. การหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม
9. วิจัยที่เกี่ยวข้อง
10. กรอบแนวคิด

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นประถมศึกษา

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลกและตระหนักถึง ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของ ภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็น ในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยง ความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งใน ห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.2.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดง ความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และ นำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และ สังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบ อาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.1.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตารางที่ 2.1 มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ
และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	1. ปฏิบัติตามคำสั่ง และ คำขอร้องที่ฟัง หรืออ่าน	คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน - คำสั่ง เช่น Give me a/an.../Draw and color the picture./ Put a/an...in/on/under a/an.../Don't eat in class. etc. - คำขอร้อง เช่น Please take a queue./ Take a queue, please./ Don't make a loud noise, please./ Please don't make a loud noise./ Can you help me, please? etc.
ป.3	2. อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่าน กลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ (chant) ง่าย ๆ ถูกต้อง ตามหลักการอ่าน	คำ กลุ่มคำ ประโยคเดี่ยว และบทพูดเข้าจังหวะ และการสะกดคำ การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค
	3. เลือก/ระบุภาพ หรือ สัญลักษณ์ตรงตาม ความหมายของกลุ่มคำ และประโยคที่ฟัง	กลุ่มคำ ประโยคเดี่ยว สัญลักษณ์ และความหมาย เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม ใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และนันทนาการเป็นวง คำศัพท์ สละสมประมาณ 350-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)
	4. ตอบคำถามจากการฟังหรือ อ่านประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ	ประโยค บทสนทนา หรือนิทานที่มีภาพประกอบ ประโยคคำถามและคำตอบ - Yes/No Question เช่น Is/Are/Can...? Yes...is/are/can./ No,...isn't/aren't/can't. etc. - Why-Question เช่น What is this/that/it?

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		This/that/It is a/an... How many...? There is/are... Where is/are...? It is in/on/under... They are in/on/under... etc.

ตารางที่ 2.2 มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	1. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคล ตามแบบที่ฟัง	บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอขอบคุณ ขอโทษ และประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เช่น Hi/ Hello/ Good morning/ Good afternoon/ Good evening/I am sorry. How are you? I'm fine. Thank you. And you?/ Nice to see you./ Nice to see you too./ Goodbye./Bye./See you soon/later./ Thanks./ Thank you./ Thank you very much./ You're welcome. etc.
	2. ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ ตามแบบที่ฟัง	คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน
	3. บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง	คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้บอกความต้องการ เช่น Please,.../ May I go out?/ May I come in? etc.

(ต่อ)

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	4. พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเอง และเพื่อน ตามแบบที่ฟัง	คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเพื่อน เช่น What's your name? My name is... How are you? I am fine. What time is it? It is one o'clock. What is this? It is a/an... How many...are there? There is a/an.../ There are... Who is...? He/She is... etc
	5. บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง	คำและประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึก เช่น ดีใจ เสียใจ ชอบไม่ชอบ เช่น Yeah!/ Great!/ Cool!/ I'm happy./ I like cats./ I don't like snakes. etc.

ตารางที่ 2.3 มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	1. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	คำและประโยคที่ใช้ในการพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคลใกล้ตัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น บอกชื่อ อายุ รูปร่าง ส่วนสูง เรียกสิ่งต่าง ๆ จำนวน 1-50 สี ขนาด สถานที่อยู่ของสิ่งของ
	2. จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของ ตามที่ฟังหรืออ่าน	คำ กลุ่มคำที่มีความหมายเกี่ยวกับบุคคล สัตว์ และสิ่งของ เช่น การระบุ/เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของภาพกับคำ หรือกลุ่มคำ โดยใช้ภาพ แผนภูมิ แผนภาพ แผนผัง

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

ตารางที่ 2.4 มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	1. พูดและทำท่าประกอบตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	มารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การใช้สีหน้าท่าทางประกอบ การพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ
	2. บอกชื่อและคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา	คำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เช่น วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์ เครื่องแต่งกาย อาหาร เครื่องดื่ม
	3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทานประกอบท่าทาง วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

ตารางที่ 2.5 มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	1. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	ความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ตารางที่ 2.6 มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

ตารางที่ 2.7 มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน	การใช้ภาษาในการฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

ตารางที่ 2.8 มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อ รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง ใกล้ตัว	การใช้ภาษาต่างประเทศในการรวบรวมคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว จากสื่อต่าง ๆ

สรุปได้ว่า ตัวชี้วัดช่วงชั้นเป็นเกณฑ์ที่บ่งบอกว่า นักเรียนในแต่ละระดับชั้นควรเรียนเรื่องใด เรียนรู้ อะไรบ้าง สามารถทำอะไรได้บ้าง เป็นการให้รายละเอียดเพิ่มเติมจากมาตรฐานการเรียนรู้ และสามารถระบุสาระการเรียนรู้แกนกลางเพื่อเป็นกรอบเนื้อหาสำหรับผู้สอนนำไปจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม กับกับช่วงวัยและความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนที่จะทำการเรียนการสอน มากไปกว่านั้นยังช่วยให้ผู้เรียนบรรลุประสิทธิภาพตามคุณภาพของผู้เรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

2.2 แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching Approach) หรือเรียกโดยย่อว่า CLT เป็นแนวทางในการสอนภาษาที่เน้นการสื่อสารและความสามารถในการสื่อสารคือเป้าหมายหลักในการเรียนภาษา การจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ตามแนวคิดของ ได้แก่ แนวการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบไม่อิงหลักไวยากรณ์ (Strong Interpretation of CLT) และแนวการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบอิงไวยากรณ์ (Weak Interpretation of CLT) (Littlewood 1981, Cited in Nunan, 2004, p. 9) สอดคล้องกับ Howatt (1984, Cited in Ali K., 2013, p. 4) ที่จำแนก CLT ออกเป็น 2 แบบ คือ The Weak Version of CLT หมายถึง “การเรียนรู้เพื่อที่จะใช้ภาษา” และ The Strong Version of CLT หมายถึง “การใช้ภาษาเพื่อที่จะเรียนรู้ภาษา” ซึ่งกลายมาเป็นแนวการสอนภาษาที่เป็นมาตรฐานสากลที่ได้รับการยอมรับในปัจจุบัน

Strong Interpretation of CLT (Krashen, 1982, อ้างถึงใน ดวงกมล ฐิติเวส, 2554, น. 9-10) มองว่ากระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียนเหมือนภาษาแรกของผู้เรียนที่เรียนภาษาจากการใช้ชีวิตประจำวัน (Natural Communication) ผู้เรียนรับรู้ (Acquire) ภาษาจากการเลียนแบบเจ้าของภาษา (ในที่นี้หมายถึงบิดา-มารดา หรือผู้ปกครอง) และการลองผิดลองถูกในชีวิตประจำวัน

Weak Interpretation of CLT เป็นแนวการสอนที่ให้ความสำคัญกับความรู้ในตัวภาษาหรือกฎไวยากรณ์ (Language Form) เชื่อว่าไวยากรณ์เป็นรากฐานของการพัฒนาทักษะทางภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในความหมายของสิ่งที่ได้ยิน สามารถแสดงความหมายออกมาทางตัวอักษรหรือถ้อยคำในการเขียนและการพูด อีกทั้งช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียบเรียงคำ (Vocabulary) มาเป็นประโยคได้ตามหน้าที่และประเภทของหน่วยคำนั้น ความรู้ในหลักไวยากรณ์เป็นไปเพื่อช่วยส่งเสริมการเรียนภาษา แต่ไม่ใช่เป้าหมายหลักของการเรียนภาษา (Elis, 2003, p. 28), (Nunan, 2004, p. 22), (Widodo, 2006, pp. 122-123)

แต่อย่างไรก็ตาม CLT ทั้งสองแบบมีมุมมองที่สอดคล้องกันว่ากระบวนการเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียน ผู้สอนไม่สามารถไปกำหนดบังคับกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดได้ และในการสอนภาษาจำเป็นต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่เอื้อต่อให้กระบวนการเรียนรู้เกิดขึ้น และเป็นกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์และความสำคัญต่อผู้เรียน (Littlewood, 1983, pp. 92-93) แต่ต่างกันว่า Strong Interpretation of CLT มองว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนควรเน้นให้ผู้เรียนได้ทดลองใช้ภาษาในการฟัง พูด อ่าน และเขียน ตั้งแต่ต้น จากนั้นให้ผู้เรียนสร้างชิ้นงาน หรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน การวิเคราะห์หลักไวยากรณ์และแยกสอนศัพท์เป็นคำ ๆ การสอนหลักไวยากรณ์เป็นสิ่งไม่จำเป็นแทบจะไม่มีการสอนหรืออาจมีแค่เพียงพอต่อการทำชิ้นงานเท่านั้น กระบวนการเรียนรู้จะเกิดขึ้นเองทำหน้าที่ตามธรรมชาติในการถอดแบบหลักการใช่วิทยากรณ์และความหมายของคำศัพท์ระหว่างการใช้ภาษาประกอบกิจกรรม (Svignon, 1972, 1983, Cited in Richards and Rogers, 2001, p. 172) ในการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับประเด็นดังต่อไปนี้

2.2.1 ความหมายของแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ความแตกต่างระหว่างคำว่า Approach และคำว่า Method ซึ่ง Richards and Rodgers (2001) อธิบายว่า ทั้งสองคำมีขอบเขตที่แตกต่างกัน กล่าวคือ Approach นั้นหมายถึงสมมติฐานและทฤษฎีเกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ ของกระบวนการสอนภาษา เช่น ทฤษฎีหรือสมมติฐานที่เกี่ยวข้องกับภาษา บทบาทของครู ผู้เรียน ตำรา หรือบทบาทของสื่อการสอน เป็นต้น และการที่ Approach จะนำไปสู่ Method ได้นั้น จะต้องผ่านกระบวนการออกแบบรูปแบบการสอน (Design) ดังนั้นจะเห็นว่า Approach มีลักษณะเป็นกรอบหรือแนวทางในการปฏิบัติไว้กว้าง ๆ เช่น การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งถือว่าเป็น Approach เพราะในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไม่ถูกจำกัดอยู่แค่เฉพาะเรื่องความถูกต้องของไวยากรณ์ตามที่ระบุไว้ในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ แต่จะคำนึงถึงความหมายของไวยากรณ์นั้น ๆ ที่ต้องการสื่อด้วย ในขณะที่ Method สามารถเทียบเคียงได้กับคำว่า วิธีการสอน เพราะผู้สอนจะต้องดำเนินการสอนตามขั้นตอนที่วิธีการสอนระบุไว้อย่างชัดเจน (ศักดิ์สิทธิ์ แสงบุญ, 2555, น. 94) สอดคล้องกับ Brown (2014, อ้างถึงใน สถาบันภาษาอังกฤษ, 2557, น.40 - 41) ที่กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นวิธีการสอนมากกว่าเป็นระเบียบวิธีที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งหมายความว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถสอนด้วยวิธีการสอนและเทคนิคที่หลากหลาย จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

Larsen-Freeman (2000, pp. 128-132) กล่าวว่า การสอนภาษาตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมทางภาษาของนักเรียนเป็นหลัก โดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistics) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาบริบท (Context) ภาษา และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละชุมชน ซึ่งเน้นการมีปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างนักเรียน-ครู และนักเรียน-นักเรียนเป็นสิ่งสำคัญ โดยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรู้สึกอยากแสดงออกทางภาษา หรืออยากทดลองใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเอง ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งจะทำให้การพัฒนาภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมชาติ โดยครูมีหน้าที่เพียงคอยช่วยเหลือแนะนำ และแก้ไขการใช้ภาษาที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียน

องอาจ นามวงศ์ (2554, น. 1) กล่าวว่า การสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนภาษาตามกระบวนการคิดของผู้เรียนและเป็นการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญโดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่านและการเขียนตามลำดับ โดยมีพื้นฐานแนวคิดมาจากแนวคิดที่ว่าภาษา คือ เครื่องมือในการสื่อสาร และมีเป้าหมายในการสอนภาษาคือ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม เมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคมโดยมีความสามารถที่จะรู้ว่าเมื่อไรควรพูด ควรจะพูดอย่างไร กับใคร เมื่อไร ที่ไหน และในลักษณะอย่างไร

สถาบันภาษาอังกฤษ (2557, น. 37) กล่าวว่า CLT เป็นการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้โดยเน้นการสื่อสารที่เริ่มจากการฟังตามด้วยการพูด การอ่านและการเขียนตามลำดับ อีกทั้งเป็นแนวคิดการสอนภาษาที่มุ่งเน้นความสำคัญของผู้เรียนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริงมีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นเป็นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียนที่เชื่อมโยงระหว่างความรู้ทางภาษา ทักษะทางภาษา และความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านภาษาไปใช้ในการสื่อสาร

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2559, น. 1) กล่าวว่า การสอนตามแนวคิด การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นหลักการสอนที่เชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษาและความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โครงสร้างภาษาเพื่อการสื่อสาร มุ่งเน้นเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร สามารถใช้ภาษาได้เหมาะสม เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม

สรุปได้ว่า แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) หมายถึง แนวทางการจัดการเรียน การสอน หรือกรอบในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษา ที่สอง มีเป้าหมายในการเรียนการสอน คือ มุ่งเน้นเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร สามารถใช้ภาษาได้เหมาะสม เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม ตลอดจนสามารถนำเอา สมรรถนะวิสัยในการสื่อสารที่เกิดจากการเรียนรู้ และทักษะทางภาษาที่ได้รับการฝึกฝนจากกระบวนการ เรียนการสอนในห้องเรียนมาใช้ในการสื่อสารจริงในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และ บริบททางสังคมที่เกี่ยวข้อง เน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อความหมายกับผู้อื่นได้ตรงกับความต้องการ ของตนเองได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งจะทำให้การพัฒนาภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมชาติ โดยครูมีหน้าที่เพียงคอย ช่วยเหลือแนะนำและแก้ไขการใช้ภาษาที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียน

2.2.2 ลักษณะของการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

แนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่มีลักษณะเป็นการเรียนรู้ ตามธรรมชาติ มีผู้อธิบายถึงลักษณะของการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ในทัศนะ ที่คล้ายคลึงกันดังนี้

Jack and Richard (2006, pp. 23-24) ได้ให้ข้อสรุป 10 ประการ ในการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

1. Interaction การเรียนรู้ภาษาที่สองจะเกิดขึ้นได้ง่ายถ้าผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์หรือ สื่อสารในภาษานั้นอย่างมีความหมาย
2. Effective Task กิจกรรมภาษาหรือแบบฝึกหัดที่มีคุณภาพในชั้นเรียนจะทำให้ ผู้เรียนมีโอกาสที่จะสื่อความหมายในภาษา เพิ่มพูนแหล่งเรียนรู้ภาษา สังเกตการใช้ภาษา และมีส่วนร่วม ในการสื่อสาร
3. Meaningful Communication การสื่อสารจะมีความหมายก็ต่อเมื่อผู้เรียนสื่อสาร เรื่องที่เกี่ยวข้องกับตน น่าสนใจ และน่ามีส่วนร่วม
4. Integration of Skills การสื่อสารเป็นกระบวนการเน้นภาพรวม (Holistic Process) ที่ต้องใช้ทักษะทางภาษาและหลายรูปแบบ
5. Language Discovery/Analysis/Reflection: การเรียนภาษาเกิดจากการทำกิจกรรม การเรียนรู้แบบอุปนัย (Inductive learning) คือผ่านกระบวนการค้นพบกฎและรูปแบบของภาษาด้วยตนเอง และจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอนกฎและรูปแบบของภาษา (Deductive learning)
6. Accuracy and Fluency: การเรียนภาษาเป็นการเรียนรู้ที่ค่อยเป็นค่อยไปที่ผู้เรียนเรียนรู้ จากการใช้ภาษาและจากการลองผิดลองถูกในภาษา และถึงแม้ว่าความผิดพลาดในการใช้ภาษาจะเป็น เรื่องธรรมดาที่เกิดขึ้นในการเรียนรู้ แต่เป้าหมายปลายทางของการเรียนภาษา คือ การมีความสามารถ ในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องและเหมาะสม

7. Individually: ผู้เรียนแต่ละคนมีแนวทางการพัฒนาภาษาของตนเองและมีอัตราการพัฒนาที่ไม่เท่ากัน ตลอดจนมีความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาที่ต่างกัน

8. Learning and Communication Strategies: การเรียนภาษาที่มีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับกลยุทธ์ในการเรียนและกลยุทธ์การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

9. Teacher as facilitators: บทบาทของผู้สอนในห้องเรียน คือ ผู้ช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกและใช้ภาษา ตลอดจนเป็นผู้ให้ผลสะท้อนกลับการใช้ภาษาและการเรียนภาษาของผู้เรียน

10. Collaboration and Sharing Atmosphere: ห้องเรียนเปรียบเสมือนชุมชนที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และแบ่งปันการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

องอาจ นามวงศ์ (2554, น. 1) กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนภาษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มาจากแนวคิดที่ว่า ภาษา คือ เครื่องมือในการสื่อสาร และมีเป้าหมายในการสื่อสารในการสอน คือ การพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการใช้ภาษาหรือตีความภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมเมื่อผู้เรียนมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม โดยเป็นความสามารถที่รู้ว่าเมื่อไหร่ควรจะพูดอย่างไร กับใคร เมื่อใด ที่ไหน และควรพูดในลักษณะอย่างไร เป็นการสอนภาษาตามกระบวนการคิดของผู้เรียนสนับสนุนให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการใช้ภาษาในทุกทักษะให้สามารถใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี โดยให้ผู้เรียนเริ่มต้นเรียนรู้จากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน และการเขียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2557, น. 10) กล่าวว่า แนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่มีลักษณะเป็นการเรียนรู้ตามธรรมชาติที่ใกล้เคียงภาษาแรก คือ ภาษาไทย ที่เริ่มเรียนรู้จากการฟังและเชื่อมโยงกับภาพเพื่อสร้างความเข้าใจแล้วจึงนำไปสู่การเลียนเสียง คือ การพูด และนำไปสู่การอ่านและการเขียนตามลำดับ

สถาบันภาษาอังกฤษ (2557, น. 37-41) กล่าวว่า กระบวนการในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีการจัดลำดับเป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน ซึ่งเชื่อมระหว่างความรู้ด้านภาษา ทักษะด้านภาษา และความสามารถด้านการสื่อสาร มีวัตถุประสงค์คือเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถนำความรู้ด้านภาษาไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน กล่าวคือ เป็นแนวการสอนที่ให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีการใช้ภาษา (Usage) และยังให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) ตลอดจนความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) และเน้นการฝึกโดยใช้ภาษาในสถานการณ์จริงที่มีโอกาสพบในชีวิตประจำวัน แต่ก็ไม่ได้ละเลยความสำคัญของโครงสร้างไวยากรณ์

สรุปได้ว่า การสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีลักษณะการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้การเรียนภาษาเป็นไปตามธรรมชาติใกล้เคียงกับภาษาแม่ (Mother Tongue) หรือภาษาแรกของผู้เรียนมากที่สุด โดยเรียงลำดับการเรียนการสอนเริ่มจากการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนตามลำดับ มีแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยผู้สอนสามารถนำวิธีการสอนและกิจกรรมที่หลากหลายมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความกล้าในการใช้ภาษาไม่ต้องกลัวว่าจะใช้ภาษาผิด ถึงแม้ว่าจะเป็นการสอนที่ให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่า แต่ในขณะเดียวกันก็ยังคงให้ความสำคัญกับความรู้

ด้านไวยากรณ์ (Usage) และความถูกต้องของการใช้ภาษา ในการเรียนการสอนหากพบข้อผิดพลาดของผู้เรียนที่อาจทำให้การสื่อสารคลาดเคลื่อนเกิดความไม่เข้าใจก็ควรแก้ไขให้ผู้เรียนเข้าใจถูกต้องโดยทันที แต่หากผู้เรียนมีข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ที่เล็กน้อยแต่ยังทำให้สื่อสารได้ ผู้สอนก็ควรตำหนิหรือแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนในขณะนั้น เพราะจะทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจและวิตกกังวลเมื่อต้องใช้ภาษาในการสื่อสาร กล่าวคือหากผู้เรียนมีความรู้แม่นยำเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ก็ส่งผลต่อความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารจริงได้อย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.2.3 หลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

กิจกรรมการเรียนรู้ คือ กิจกรรมที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน มีการใช้สื่อการสอนมีการวัดและประเมินผล เกิดความสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอนและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร (อาภรณ์ ใจเที่ยง, 2550, น. 201) โดยการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนยึดหลักความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างเหมาะสม ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงเน้นให้ผู้เรียนจึงเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารกันด้วยวิธีต่าง ๆ ที่ใช้ในชีวิตจริงดังต่อไปนี้

สถาบันภาษาอังกฤษ (2557, น. 38) การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารมีหลักสำคัญดังนี้

1. ผู้เรียนได้รับการฝึกฝน รูปแบบภาษาที่เรียนจะใช้ได้ในสถานการณ์ที่มีความหมาย ครูต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายของการเรียน การฝึกการใช้ภาษาเพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน ให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนแล้วสามารถทำบางสิ่งบางอย่างได้เพิ่มขึ้น สามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ
2. จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการหรือทักษะสัมพันธ์ (Integrated Skills) คือใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ประกอบด้วยกริยาทำทางที่ควรจะได้ทำพฤติกรรมเช่นเดียวกับในชีวิตจริง
3. ฝึกสมรรถภาพด้านการสื่อสาร (Communicative Competence) คือผู้เรียนทำกิจกรรม ใช้ภาษามีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริง กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) ผู้เรียนทำกิจกรรมนี้จะไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่งจำเป็นต้องสื่อสารกันจึงจะทราบข้อมูล สามารถเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาท สถานการณ์สำนวนภาษาในรูปแบบต่าง ๆ (function)
4. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ รวมทั้งประสบการณ์ที่ได้รับสามารถแสดงความเห็น หรือระดมสมอง (Brainstorming Activity) ฝึกการทำงานกลุ่มแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) เกมจำลองสถานการณ์ (Simulation) การแก้ปัญหา (Problem Solving)
5. ฝึกผู้เรียนให้ใช้ภาษาในกรอบของความรู้ทางด้านหลักภาษา (Grammatical Competence) ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษา สื่อสารได้คล่อง (Fluency) เน้นการใช้ภาษาตามสถานการณ์ (Function)
6. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามศักยภาพ
7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นตัวของตัวเอง มีความรับผิดชอบ และสนับสนุนให้ศึกษาหาความรู้นอกชั้นเรียน
8. ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนองความสนใจของผู้เรียน

9. ให้โอกาสผู้เรียนพูดแสดงความคิดเห็นตามที่ต้องการ

10. ต้องช่วยชี้แนะ นำทางผู้เรียน ให้คำแนะนำ ในระหว่างการดำเนินกิจกรรม พร้อมกับตรวจความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียน

Lotti Baker and Janet Orr (2014, อ้างถึงใน สถาบันภาษาอังกฤษ, 2557, น. 39-40) ได้เสนอแนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยได้สรุปจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามหลักทฤษฎีและงานวิจัยไว้ 4 ประการดังนี้

1. เน้นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพด้วยความถูกต้องและคล่องแคล่ว (A Focus on Effective Communication with Accuracy and Fluency) ความสามารถในการสื่อสารเป็นเป้าหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้นสัมพันธ์กับความถูกต้องในด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ซึ่งต้องควบคู่ไปกับความคล่องแคล่วในการพูดและการเขียน และความสามารถที่จำเป็นในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยความสามารถด้านไวยากรณ์ (Grammatical) ด้านวาทกรรม (Discourse) ด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic) และด้านการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic)

2. ความกล้าใช้ภาษาในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม (Risk-taking in Cooperative Groups) กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันแสดงถึงการเพิ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือกันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนและพัฒนาเป็นกลุ่มที่มีโครงสร้างของการเอื้อประโยชน์ต่อกันในกลุ่ม ซึ่งกลุ่มนั้นสำคัญยิ่งต่อการเริ่มใช้ภาษาของนักเรียนที่ประหม่าในการพูดต่อหน้ากลุ่มใหญ่ กิจกรรมในกลุ่มเล็ก ๆ นั้นสร้างแรงจูงใจในการใช้ภาษาและกระตุ้นนักเรียนให้กล้าเสี่ยงในการใช้คำศัพท์และโครงสร้างภาษาใหม่

3. เชื่อมโยงกับความหมายและบริบท (Connected to Meaning and Context) ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น นักเรียนจะมีพัฒนาการทางภาษาด้วยการใช้ภาษาในชีวิตจริง สอดคล้องกับทฤษฎีทางสังคมวัฒนธรรม ซึ่งเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะเรียนรู้และสอนภาษาคือการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม กิจกรรมการสอนภาษาควรเชื่อมโยงกับบริบทของชีวิตจริงที่มีความหมายต่อนักเรียน

4. ทักษะการคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking Skills) ทักษะการคิดวิเคราะห์มีความสำคัญมากขึ้นสำหรับนักเรียนในทุกสาขาวิชา ไม่เพียงแต่ด้านภาษาเท่านั้น ทฤษฎีการคิดที่เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย คือทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคิดของบลูม (Bloom's Taxonomy) นักเรียนมีความจำเป็นที่ต้องรู้จักทักษะการคิดทั้งในระดับสูงและระดับล่าง ทักษะในระดับล่าง คือ การจำและความเข้าใจ เช่น การจดจำคำศัพท์ใหม่และเข้าใจลิพื้นฐาน ทักษะในระดับสูง คือ การสังเคราะห์และการประเมินผล เช่น การรวบรวมข้อมูลย่อยในการเล่าเรื่อง หรือแสดงความคิดเห็นและตัดสินใจด้วยเหตุผล ทักษะการคิดวิเคราะห์มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะภาระงานด้านการสื่อสารนั้นต้องบูรณาการทั้งทักษะระดับล่างและระดับที่สูงขึ้น ยกตัวอย่างเช่น ในการสร้างภาษาใหม่นั้นนักเรียนต้องจดจำคำศัพท์ใหม่ สังเคราะห์ความคิด และประเมินเลือกวิธีที่ดีที่สุดในการสื่อสาร

สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารมีหลักสำคัญ คือ กิจกรรมเป็นการฝึกฝนผู้เรียนในด้านรูปแบบภาษาที่เรียนที่ใช้ได้ในสถานการณ์ที่มีความหมาย มีจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการหรือทักษะสัมพันธ์กับทักษะทางภาษาทั้ง 4 ประกอบด้วยการทำทางที่ควรจะได้ทำพฤติกรรมเช่นเดียวกับ

ในชีวิตจริง มีการฝึกสมรรถภาพด้านการสื่อสาร โดยกิจกรรมใช้ภาษามีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวัน ให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริง สามารถแสดงความคิดเห็น หรือระดมสมองฝึกการทำงานกลุ่ม แสดงบทบาทสมมติ การแก้ปัญหา เกิดการเรียนรู้ในหลักภาษา ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษา สื่อสารได้คล่องเน้นการใช้ภาษาตามสถานการณ์ตามศักยภาพของผู้เรียน มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นตัวของตัวเอง มีความรับผิดชอบ และสนับสนุนให้ศึกษาหาความรู้นอกชั้นเรียน นอกจากนี้ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนองความสนใจของผู้เรียน ให้โอกาสผู้เรียนพูดแสดงความคิดเห็นตามที่ ต้องการ และต้องช่วยชี้แนะ นำทางผู้เรียน ให้คำแนะนำ ในระหว่างการดำเนินกิจกรรม พร้อมทั้งตรวจสอบ ความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียน

2.2.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีนโยบายที่มุ่งให้การศึกษาระดับพื้นฐาน ของประเทศไทยพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยบนพื้นฐานความเป็นไทย อีกทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างมาตรฐานเด็กไทย และได้กำหนดการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่ครอบคลุม ทั้งในด้านความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะ ดังนั้นการแสวงหา เทคนิค วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับครูผู้สอนเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนตามจุดเน้นได้อย่างเป็นรูปธรรมสนองตามแนวนโยบาย ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน นับเป็นเครื่องมือสำคัญ อันจะส่งผลให้การดำเนินงาน ตามนโยบายบรรลุเป้าหมาย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559, น. 1-2) เสนอแนะวิธีการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) ในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทบทวนความรู้ที่ผู้เรียน เรียนมาแล้ว เพื่อให้เกิดความพร้อมและอยากเรียนรู้บทเรียนใหม่ ผู้สอนต้องเตรียมเนื้อหาที่เชื่อมโยงไปสู่สาระสำคัญของบทนั้น ๆ เมื่อเห็นว่าผู้เรียนมีความพร้อม เกิดความสนุก มีความกระตือรือร้นที่จะเรียน แล้วจึงเริ่มสอนเนื้อหาต่อไป กิจกรรมในขั้นนี้สามารถใช้ได้หลากหลาย

2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ในขั้นนี้ผู้สอนจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน โดยการนำเสนอศัพท์ใหม่ เนื้อหาใหม่ ให้เข้าใจทั้งรูปแบบและความหมาย และกิจกรรมที่เหมาะสม ผู้สอนต้องเป็นผู้ให้ข้อมูลทางภาษาที่ถูกต้อง และเป็นแบบอย่างที่ต้องการ และพยายามให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ ภาษาในรูปแบบภาษาที่ถูกต้อง (Accuracy)

3. ขั้นฝึก (Practice) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วจากขั้นนำเสนอ เนื้อหา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ใช้ภาษาได้ถูกต้อง ขณะเดียวกันก็เน้นเรื่องการใช้ภาษาคล่องแคล่ว (Fluency) ซึ่งในการฝึกอาจจะฝึกทั้งชั้น เป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล ช่วงนี้เป็นโอกาสที่ผู้สอน จะแก้ไขข้อผิดพลาดการใช้ภาษาของผู้เรียน ซึ่งการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นควรทำหลังการฝึกเพราะหาก ผู้สอนกระทำในระหว่างที่ผู้เรียนกำลังทดลองฝึกในการใช้ภาษาอยู่ ความมั่นใจในการใช้ภาษาให้คล่องแคล่ว ของผู้เรียนอาจลดลงได้

4. ขั้นการใช้ภาษา (Production) ขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนนำคำหรือประโยค ที่ฝึกมาแล้วมาใช้กับสถานการณ์ต่าง ๆ ในรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) และเกิดความสนุกสนาน ขั้นนี้เป็นขั้นที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม และผู้สอนเป็นเพียง ผู้คอยให้ความช่วยเหลือ หากผู้เรียนผิดพลาดในการใช้ภาษาผู้สอนไม่ควรขัดจังหวะโดยทันทีให้ปล่อยไปก่อน เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกสบายใจ

5. ขั้นสรุป (Wrap up) ขั้นนี้เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละชั่วโมง ในขั้นนี้มีจุดประสงค์เพื่อสรุปสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว เช่น การให้ผู้เรียนนำเสนอรายงานกลุ่ม การทำแบบฝึกหัด สรุปความรู้ หรือเล่นเกมเพื่อทดสอบสิ่งที่เรียนมาแล้วก็ได้

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การสอนภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารและรับสารได้ด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยใช้การสอนแบบ 3Ps ที่มี 5 ขั้นตอนตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้เสนอแนะไว้ ประกอบด้วย 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) เพื่อเป็นการปูพื้นความรู้เดิมที่ผู้เรียนเรียนมาแล้วเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาใหม่ และเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้เนื้อหาใหม่ 2) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เป็นการนำเสนอเนื้อหาใหม่โดยผู้สอน 3) ขั้นฝึก (Practice) เป็นการให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่ได้เรียนรู้ในขั้นการนำเสนอเนื้อหาเพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้อง (Accuracy) และคล่องแคล่ว (Fluency) 4) ขั้นการใช้ภาษา (Production) เป็นการให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่เรียนมาในขั้นตอนก่อนหน้ามาฝึกใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว ในการใช้ภาษา โดยเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรมนั้น ๆ ด้วยตนเอง 5) ขั้นสรุป (Wrap up) เป็นการสรุปสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้วในชั่วโมงนั้น ด้วยการให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ

2.3 ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ในการเรียนภาษาต่างประเทศ คำศัพท์ถือว่าเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีผู้ให้ความหมายไว้ต่อไปนี้

2.3.1 ความหมายของคำศัพท์

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2530, น. 853) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่าคำศัพท์ หมายถึง กลุ่มเสียง เสียงพูด หรือลายลักษณ์อักษรที่เขียนหรือพิมพ์ขึ้นเพื่อแสดงความคิดเป็นคำหรือคำยากที่ต้องแปล

พรสวรรค์ สิปโป (2550, น. 128) ได้ให้ความหมายว่า เป็นหน่วยเสียงหลาย ๆ หน่วยเสียงมารวมกันเป็นข้อมูลที่รวบรวมความหมายและการออกเสียงของคำที่ใช้ในการสื่อสาร คำศัพท์มีองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ประการ คือ รูปร่าง (Form) และความหมาย (Meaning)

Morris (1979, p. 143) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่าคำศัพท์ หมายถึง คำทุกคำในภาษาที่ถูกใช้และเป็นที่น่าสนใจในเฉพาะบุคคล วงสังคม วงการอาชีพ เชื้อชาติ หรือรายการคำ หรือวลีที่ถูกจัดเรียงตามระบบการเรียงอักษรพร้อมกับมีการอธิบายความหมาย แปล หรือยกตัวอย่างประกอบ

ศิธร แสงธนู และคิด พงษ์ทัต (2541, น. 35) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า คำศัพท์ หมายถึง กลุ่มเสียงกลุ่มหนึ่งซึ่งมีทั้งความหมายให้รู้ว่าเป็นคน สิ่งของ อาการหรือลักษณะอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง

Fries (1972, อ้างถึงใน ดวงกมล คำเอี่ยม, 2540) กล่าวถึง ความหมายของคำศัพท์ หมายถึง คำที่มีการประสมเสียงซึ่งนำมาใช้เป็นสิ่งเร้าให้นึกถึงประสบการณ์ที่เคยผ่านมาประสบการณ์ที่ถูกกระตุ้นจากการประสมเสียงนั้นจะมีความหมายต่างกันหลายอย่างแต่จะมีเพียงประสบการณ์เดียว

ที่เด่นกว่าที่ใช้ร่วมกันแบ่งถึงสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งดังนั้นคำ ๆ หนึ่งอาจมีหลายความหมาย ซึ่งข้อความที่อ่านจะประกอบด้วยความหมายอย่างน้อย 3 ประการ คือ

1. Lexical Meaning คือ ความหมายตามตัวหนังสือเฉพาะคำ
2. Structural Meaning คือ ความหมายตามโครงสร้าง
3. Contextual Meaning คือ ความหมายตามข้อความที่ใช้ ศิธร แสงธนู และ

คิด พงศทัต (2541, อ้างถึงใน จารุวรรณ อัมพันกาญจน์) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่าคำศัพท์ คือกลุ่มเสียงกลุ่มหนึ่งซึ่งมีความหมายให้รู้ว่าเป็นคน เป็นสิ่งของ อาการหรือลักษณะอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง และได้แบ่งความหมายของคำศัพท์ออกเป็น 4 นัยด้วยกัน คือ

1. Lexical Meaning คือ ความหมายตามพจนานุกรมคำหนึ่งมีความหมายหลายอย่างบางคำอาจใช้ในความหมายแตกต่างกันนับร้อยทำให้บางคนเข้าใจว่าความหมายที่ 3 ต่างออกไปหรือความหมายที่ตนไม่ค่อยรู้จักนั้นเป็น“สำนวน”ของภาษา

2. Morphological Meaning หมายถึง ความหมายทางไวยากรณ์ศัพท์ประเภทนี้เมื่ออยู่ตาม ลำพังโดด ๆ จะเดาความหมายได้ยากเช่น S เมื่อไปอยู่ท้ายคำนามบางจำพวก

3. Structural Meaning หมายถึง ความหมายที่เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงไปแล้วแต่การเรียงลำดับคำ

4. Social-Cultural Meaning หมายถึง ความหมายของคำที่เปลี่ยนไปตามเสียงขึ้นลงที่ผู้พูด เปล่งออกมาไม่ว่าจะเป็นเสียงที่ 3 มีพยางค์เดียว หรือมากกว่า

นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญในการสอนและนักภาษาศาสตร์ยังได้แบ่งความหมายของคำศัพท์เพิ่มเติม ดังนี้ (จารุวรรณ อัมพันกาญจน์)

1. Denotation Meaning หมายถึง ความหมายแฝง หรือความหมายที่ไม่เป็นไปตามรูปคำ หรือหลายคนเรียกความหมายนี้ว่าความหมายเปรียบเปรย

2. Social-Cultural Meaning หมายถึงความหมายทางสังคม วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม และความสนใจของกลุ่มคนที่ใช้ภาษานั้น ๆ

จากความหมายของคำศัพท์ที่กล่าวมานั้นสรุปได้ว่าคำศัพท์ หมายถึง การประสมเสียงให้เป็นรูปคำเพื่อสื่อความหมายให้รู้ว่าเป็นคน สัตว์สิ่งของ หรือลักษณะอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง สำหรับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษนั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้กำหนดให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลางของแต่ละมาตรฐานตามสาระการเรียนรู้ด้านหนึ่งที่มีการกำหนดไว้ในหลักสูตรดังกล่าว คือ การเรียนรู้เรื่องคำ กลุ่มคำ และความหมาย โดยหลักสูตรมาตรฐานแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดดวงคำศัพท์ไว้เป็นจำนวน เช่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กำหนดให้เรียนคำ กลุ่มคำ และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และ นันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 150-200 คำ

2.3.2 ความสำคัญของคำศัพท์

คำศัพท์คือ กลุ่มเสียง กลุ่มคำ เสียงพูดที่มีความหมายทั้งในการพูดและการเขียนซึ่งคำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญของภาษาทุกภาษาเพราะเป็นสิ่งที่มีมนุษย์ใช้เพื่อสื่อความหมายถึงความรู้สึกรู้สึกนึกคิด ความต้องการ หรือความรู้ต่างๆ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การมีความรู้และ

ความสามารถในการใช้คำศัพท์ของบุคคลๆหนึ่งถือเป็นปัจจัยหลักที่จะบ่งบอกว่าบุคคลผู้นั้นสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด คำศัพท์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกคนต้องเรียนรู้และเพิ่มพูนอยู่เสมอ เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ (Burns & Lowe, 1966, p. 48) จึงกล่าวได้ว่า คำศัพท์มีความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ถ้าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ในภาษาใหม่ไม่เพียงพอผู้เรียนจะประสบปัญหาในการสื่อความหมายและความต้องการของตนเองในการใช้ภาษาต่างประเทศ และไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ได้ฟัง ได้อ่านเป็นภาษาต่างประเทศ ได้อย่างมีประสิทธิภาพทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จในการสื่อสาร (Huang, 1993) ดังนั้น คำศัพท์จึงเป็นสิ่งสำคัญในกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาเพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านออกเขียนได้อย่างเหมาะสมกับระดับชั้นเรียนผู้สอนมักจะดำเนินการสอนโดยเริ่มตั้งแต่การสอนศัพท์สอนอ่าน แล้วจึงสอน โครงสร้างของประโยค คำศัพท์จึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของภาษาที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ข้อความ ประโยคและโครงสร้างของภาษา ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ ดังนี้

Russell (อ้างถึงใน ทศนีย์ พันธวิธาชาติ, 2534) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ว่า คำศัพท์เป็นรากฐานของการเรียนวิชาต่าง ๆ เด็กจะฟัง พูด อ่าน เขียน หรือแสดงความคิดเห็นได้ ต้องเข้าใจคำศัพท์จึงจะเรียนรู้เรื่องอื่น ๆ ได้

Allen and Vallette (1977) กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ว่า การรู้ความหมายของคำศัพท์จะทำให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาสื่อความหมายในสถานการณ์ต่างๆ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2547) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า การรู้คำศัพท์จะช่วยให้นักเรียนจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำสามารถเรียงลำดับตัวอักษรได้ถูกต้อง กล่าวพูด อ่าน และเขียนเป็นประโยคอย่างมั่นใจ สรุปคำศัพท์ภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะจะช่วยให้เข้าใจความหมายของคำที่ 3 อันจะนำไปสู่การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียนอย่างมีความหมายที่ถูกต้อง

Stewich (1972, p. 2) กล่าวว่า ในการเรียนภาษานั้น การเรียนรู้คำศัพท์ของภาษาใหม่ถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ ส่วนหนึ่งนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถในการใช้องค์ประกอบของภาษา ซึ่งประกอบด้วยเสียง โครงสร้าง และคำศัพท์ ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 3 ประการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเรื่องที่ผู้อื่นพูด และสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ คำศัพท์จึงนับเป็นหัวใจสำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนภาษา โดยถือว่าผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาต่างประเทศก็ต่อเมื่อ

1. ได้เรียนรู้ระบบเสียง คือสามารถพูดได้ดีและสามารถเข้าใจได้
2. ได้เรียนรู้และสามารถใช้โครงสร้างของภาษานั้นนั้นได้
3. ได้เรียนรู้คำศัพท์จำนวนมากพอสมควรและสามารถนำมาใช้ได้

Ghadessy (1998, p. 24) ให้ความเห็นว่า คำศัพท์มีความสำคัญยิ่งกว่าโครงสร้างทางไวยากรณ์ เพราะคำศัพท์เป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา หากผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์สามารถนำคำศัพท์มาสร้างเป็นหน่วยที่ใหญ่ขึ้น เช่น วลี ประโยค เรียงความแต่หากไม่เข้าใจคำศัพท์ก็ไม่สามารถเข้าใจหน่วยทางภาษาที่ใหญ่กว่าได้เลย ดังนั้น ในบรรดาองค์ประกอบทั้งหลายของภาษา

“คำ” เป็นสิ่งที่เรารู้จักมากที่สุดภาษาก็คือการนำมารวมกัน (A Language is a Collection of Words) นั่นเอง

วรรณพร ศิลาขาว (2539, น. 15) ให้ความเห็นว่า คำศัพท์เป็นหน่วยพื้นฐานทางภาษา ซึ่งผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เป็นอันดับแรก เพราะคำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ และฝึกฝนทักษะ การฟัง อ่าน และเขียนภาษา

สรุปได้ว่า คำศัพท์เป็นหน่วยพื้นฐานทางภาษาซึ่งผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เป็นอันดับแรก เพราะคำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษา ดังนั้น การเรียนคำศัพท์จึงมีความสำคัญต่อการเรียนภาษามาก

2.3.3 ประเภทของคำศัพท์

นิธิดา อติภทรนันท์ (2541) การสอนคำศัพท์ผู้สอนควรคำนึงถึงระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนว่าอยู่ในระดับใดจะต้องใช้คำศัพท์ประเภทไหน และมากน้อยเพียงใด ได้แบ่งประเภทคำศัพท์ตามระดับของผู้เรียนสามารถแบ่งได้ 2 ประเภท คือ

1. คำศัพท์ที่ผู้เรียนในระดับนั้นๆ ได้พบเห็นบ่อยๆ ทั้งในการฟัง พูด อ่าน และเขียน (Active Vocabulary) นอกจากครูจะสอนให้รู้จักความหมายแล้วจะต้องสอนให้นักเรียนสามารถใช้คำในประโยคได้ทั้งการพูดและการเขียนซึ่งถือว่าเป็นทักษะขั้นการนำไปใช้

2. คำศัพท์ที่ผู้เรียนในระดับชั้นนั้นๆ ไม่ค่อยพบเห็นหรือนานๆ จะปรากฏครั้งหนึ่งในการฟังและการอ่าน การสอนคำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่ค่อยพบเห็นบ่อยครูเพียงสอนแต่ให้ความหมายที่ใช้ในประโยคก็เพียงพอเน้นให้นักเรียนทั้งฟังและอ่านได้เข้าใจ โดยไม่เน้นให้นักเรียนเอาคำศัพท์นั้นมาใช้ในการพูดและเขียน

นอกจากนี้ ยังได้มีการแบ่งประเภทของคำศัพท์ตามโอกาสที่ใช้หรือพบในแต่ละทักษะทางภาษา โดยแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท (นันทิยา แสงสิน, 2527) ดังนี้

1. คำศัพท์เพื่อการฟัง เป็นคำศัพท์ที่ใช้มากในเด็กเล็ก เพราะไม่เคยเรียนรู้ภาษามาก่อนเป็นคำศัพท์ที่ค่อนข้างง่าย และการเรียนรู้เกิดจากการฟังก่อน

2. คำศัพท์เพื่อการพูด เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในภาษาพูด ซึ่งต้องสัมพันธ์กับการฟัง คำศัพท์ที่ใช้ในการพูดนั้นต้องสามารถใช้สื่อความหมายได้ โดยคำศัพท์เพื่อการพูดจำแนกออกได้เป็น 3 ชนิด ได้แก่ คำศัพท์ที่ใช้ภายในบ้านหรือระหว่างเพื่อนฝูง คำศัพท์ที่ใช้ในการเรียนหรือการทำงาน และคำศัพท์ที่ใช้ในการติดต่อราชการ หรือใช้ในชีวิตประจำวัน

3. คำศัพท์เพื่อการอ่าน เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในการอ่านและเป็นปัญหามากสำหรับเด็กที่เรียนภาษา คือ ต้องรู้ความหมายเพื่อที่จะนำไปตีความเนื้อหา และข้อความที่อ่านได้

4. คำศัพท์เพื่อการเขียน เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในการเขียนซึ่งถือว่าเป็นทักษะที่สูงและยากเป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนจะต้องได้รับการสอนที่ถูกต้องและเป็นทางการ

กล่าวโดยสรุป คำศัพท์ในภาษาอังกฤษสามารถแบ่งประเภทได้จากความหมายของคำ คือ คำที่มีความหมายในตัวเอง และคำที่ไม่มีความหมายในตัวเอง นอกจากนี้ยังสามารถแบ่งตามประเภทตามลักษณะการใช้และตามโอกาส ซึ่งมีผลสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง ครูผู้สอนจะต้องช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ที่จำเป็นสำหรับการใช้ในโอกาสและสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยการช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์นั้น ๆ เพื่อก่อให้เกิดทักษะด้านการออกเสียง

สะกดคำ และสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้ ตลอดจนด้านการนำคำศัพท์ไปใช้ในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้อย่างถูกต้อง

2.3.4 องค์ประกอบของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ศิธร แสงธนู และคิด พงศ์ทัต (2541, น. 9-10) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของคำศัพท์ว่าต้องมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. รูปคำ (Form) หรือการสะกดคำนั้นๆ ถ้าจะกล่าวตามหลักของภาษาศาสตร์อย่างเคร่งครัดแล้วคำ ๆ เดียวกันความหมายเดียวกันอาจมีรูปร่างต่างกันก็ได้ เช่น is กับ's หรือ will not กับ won't เช่นเดียวกับคำอื่นๆที่เปลี่ยนรูปร่างก็เปลี่ยนความหมาย เช่น man-men, walk-walked ก็มีความหมายแตกต่างกันเพราะรูปร่างแตกต่างกัน เป็นต้น

2. ความหมาย (Meaning) มีความหมายที่แฝงอยู่ถึง 4 นัยด้วยกัน คือ

2.1 ความหมายตามพจนานุกรม (Lexical Meaning) ได้แก่ ความหมายของคำตามพจนานุกรมสำหรับภาษาอังกฤษแล้วคำหนึ่งๆมีความหมายหลายอย่างบางคำอาจใช้ในความหมายแตกต่างกันเป็นร้อยทำให้บางคนเข้าใจว่าความหมายที่แตกต่างออกไปหรือความหมายที่คนไม่ค่อยรู้จักนั้นเป็น “สำนวน” ของภาษาแตกต่างกันเป็นร้อยทำให้บางคนเข้าใจว่า ความหมายแตกต่างออกไป หรือความหมายที่คนไม่ค่อยรู้จักนั้นเป็น “สำนวน” ของภาษา

2.2 ความหมายทางไวยากรณ์ (Morphological Meaning) คำศัพท์ประเภทนี้เมื่ออยู่ตามลำพังโดด ๆ อาจหาความหมายได้ง่าย เช่น s เมื่อต่อท้ายคำนามบางจำพวก เช่น hats, pens จะแสดงความหมายเป็นพหูพจน์ของนามนั้น ๆ คือ ช่วยบอกว่ามีจำนวน “มากกว่าหนึ่ง”

2.3 ความหมายจากการเรียงคำ (Syntactic Meaning) ได้แก่ ความหมายที่เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงไปแล้วแต่การเรียงลำดับ เช่น boathouse แตกต่างจากhouseboat หรือ Is she going home? แตกต่างจาก She is going home.

2.4 ความหมายจากเสียงขึ้น-ลง (Intonation Meaning) ได้แก่ ความหมายของคำที่เปลี่ยนแปลงไปตามเสียงขึ้นลงของผู้พูดเปล่งออกมาไม่ว่าจะเป็นเสียงที่มีพยางค์เดียวหรือมากกว่า

3. ขอบเขตของการใช้คำ (Distribution) ซึ่งมีข้อจำกัดแตกต่างกันไปแล้วแต่ไวยากรณ์ของภาษานั้น ๆ สำหรับภาษาอังกฤษจำแนกออกได้เป็น

3.1 ขอบเขตด้านไวยากรณ์ เช่น ในภาษาอังกฤษการเรียงลำดับคำเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ฉะนั้นตำแหน่งของคำในประโยคที่ต่างกันไปทำให้คำนั้นมีความหมายแตกต่างกันออกไป

3.2 ขอบเขตทางภาษาพูดและทางภาษาเขียน คำบางคำใช้ในภาษาพูดเท่านั้น ไม่ใช้ในภาษาเขียน เช่นเดียวกับกับคำบางคำใช้ในภาษาเขียนโดยเฉพาะไม่นิยมใช้ในภาษาพูด

3.3 ขอบเขตของภาษาในแต่ละท้องถิ่น การใช้คำศัพท์บางคำมีความหมายแตกต่างกันไปในแต่ละท้องถิ่น และแม้แต่ในประเทศเดียวกันก็มีภาษาท้องถิ่นที่แตกต่างกันไป

สรุปได้ว่าองค์ประกอบของคำศัพท์ภาษาอังกฤษมี 3 ประการคือ รูปคำ ความหมาย และขอบเขตของการใช้คำในด้านของความหมาย นอกจากจะมีความหมายตามพจนานุกรมแล้วยังมีความหมายทางไวยากรณ์ ความหมายการเรียงคำ และความหมายจากการออกเสียงขึ้น-ลงของคำพูด ส่วนในด้านของขอบเขตของการใช้คำแบ่งออกเป็นขอบเขตของการเรียงลำดับคำขอบเขตของภาษาพูดและภาษาเขียน และขอบเขตของภาษาในแต่ละท้องถิ่น (สร้อยชนก เฟื่องฟู, 2553)

2.3.5 วิธีการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ในการสอนคำศัพท์มีนักวิชาการหลายคนได้เสนอแนวคิดวิธีการในการสอนคำศัพท์ไว้มากมาย ตัวอย่างเช่น

2.3.5.1 การใช้ของจริง (Real Objects) เหมาะสำหรับการสอนคำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม (Concrete Noun) และไม่ลำบากสำหรับผู้สอนในการนำมาประกอบการสอน เช่น ของใช้ในห้องเรียน ผลไม้ ส่วนประกอบของของเล่น เป็นต้น

2.3.5.2 การใช้หุ่นจำลอง (Models) เหมาะสำหรับกรณีที่ผู้สอนไม่สะดวกในการนำของจริงมาใช้สอนคำศัพท์ เนื่องจากราคาแพง มีขนาดใหญ่ หรือไม่เหมาะสมในการนำมาใช้ในห้องเรียน เช่น การสอนผลไม้ นอกฤดู การสอนเรื่องสัตว์ หรือการสอนเรื่องยานพาหนะ เป็นต้น

2.3.5.3 การใช้รูปภาพ (Pictures) ปัจจุบัน รูปภาพเป็นอุปกรณ์การสอนที่หาง่าย ราคาถูก และน่าสนใจ สามารถสร้างความเข้าใจให้กับผู้เรียนได้ง่ายทั้งคำศัพท์ที่เป็นนามธรรมและรูปธรรม ซึ่งสามารถนำเสนอเป็นภาพกระดาษ หรือภาพอิเล็กทรอนิกส์ ขึ้นอยู่กับกิจกรรมและความเหมาะสมของห้องเรียน

2.3.5.4 การใช้กริยาท่าทาง (Actions) ในการสอนคำศัพท์ที่เป็นการแสดงกริยาท่าทาง หรือสามารถแสดงด้วยการแสดงท่าทาง เช่น คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท การใช้กริยาท่าทางประกอบจะทำให้ผู้เรียนเห็นความหมายเด่นชัดขึ้น

2.3.5.5 การใช้คำนิยาม (Definition) ในการสอนคำที่สามารถใช้ประโยคง่าย ๆ ในการให้นิยามความหมายของคำ การให้คำนิยามก็สามารถทำให้นักเรียนเข้าใจคำนั้น ๆ ได้ง่าย

2.3.5.6 การใช้บริบท (Context) การใช้บริบทในการสอนคำศัพท์ในกรณีที่คำนั้น ๆ ไม่สามารถใช้ประโยคเพียงประโยคเดียวในการนิยามความหมายได้เข้าใจแต่ต้องอาศัยประโยคข้างเคียงหลาย ๆ ประโยคช่วยบอกความหมาย

2.3.5.7 การใช้คำพ้องความหมาย (Synonym) คือการเอาคำศัพท์ที่มีผู้เรียนรู้จัก และมีความหมายเดียวกันกับคำใหม่มาเปรียบเทียบกัน

2.3.5.8 การใช้คำที่มีความหมายตรงข้าม (Antonym) คือการเอาคำศัพท์ที่มีผู้เรียนรู้จัก และมีความหมายตรงข้ามกับคำใหม่มาเปรียบเทียบกัน

2.3.5.9 การแปลคำศัพท์กรณีที่คำศัพท์ที่สอนไม่สามารถใช้กลวิธีดังกล่าวข้างต้น หรือใช้แล้วเสียเวลามาก และไม่สามารถสร้างความเข้าใจให้กับผู้เรียนได้ชัดเจน การแปลความหมายของคำศัพท์เป็นภาษาแม่ก็เป็นทางเลือกที่ดีที่สุด (อิสรา สาระงาม และทิพวัลย์ มาแสง, 2529; อ่างถึงใน สรลชนก เฟื่องฟู, 2553)

กลวิธีในการสอนความหมายคำเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาไทยในการสอนนั้นมีวิธีการหลายแบบที่ครูจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำจากภาษาอังกฤษโดยตรงดังต่อไปนี้

1. ใช้คำศัพท์ที่นักเรียนรู้ หรือจากสิ่งแวดล้อมของนักเรียนมาผูกประโยคเพื่อเชื่อมโยงไปสู่ความหมายของคำศัพท์ใหม่
2. ใช้ประโยชน์ของคำศัพท์เก่า เมื่อมีความหมายเหมือนกันหรือตรงกันข้ามกับคำศัพท์ใหม่
3. สอนคำศัพท์ใหม่ โดยการใช้คำจำกัดความหมายง่าย ๆ

4. ใช้ภาพหรือของจริงประกอบการอธิบายความหมาย อุปกรณ์ประเภทนี้หามาได้ง่ายๆ เช่น ของที่อยู่รอบห้อง เครื่องแต่งกาย หรือส่วนต่างๆ ของร่างกาย หรืออาจใช้ภาพลายเส้นการ์ตูนเขียนภาพบนกระดานดำก็ได้ อุปกรณ์เหล่านี้จะช่วยให้การแสดงความหมายชัดเจนโดยไม่ต้องใช้คำแปลประกอบ

5. การแสดงท่าทาง ครูใช้การแสดงท่าทางประกอบการแสดงความหมายของคำได้

6. การใช้บริบทหรือสอนให้เดาความหมายจากประโยค

การฝึกใช้คำศัพท์ต้องฝึกในรูปประโยคเสมอ และรูปประโยคที่นำมาฝึกก็ต้องเป็นประโยคที่ถูกต้องและใช้ได้ในสถานการณ์จริง ประโยคที่นำมาใช้ต้องเป็นประโยคที่นักเรียนรู้จักแล้ว สอนคำศัพท์ใหม่ในรูปประโยคใหม่ ครูควรหาวิธีเสริมคำศัพท์โดยใช้วิธีการฝึกต่างๆ เช่น

1. หาคำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกัน

2. หาคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้าม

3. หาคำศัพท์ที่มาจากราก (Root) เดียวกัน

4. หาคำศัพท์ที่มีความหมายอยู่ในกลุ่มเดียวกัน

5. ศึกษาชนิดของคำ (Parts of Speech)

6. ฝึกการเติมวิภัติปัจจัย (Prefix and Suffix) เข้าไปในคำที่นักเรียนรู้จักแล้ว

Dale, et al. (1999, pp. 46-52) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนคำศัพท์ ดังนี้

1. นักเรียนในระยะเริ่มเรียน ควรจะได้เรียนการออกเสียงอย่างถูกต้องและสามารถเรียงคำเป็นประโยคในการพูดได้อย่างมั่นใจและถูกต้อง คำที่ไม่มีความหมายในตนเอง (Function Word) เช่น คำบุพบท to for และอื่น ๆ ควรให้ฝึกในโครงสร้างประโยคอย่างคล่องแคล่ว

2. ทบทวนคำศัพท์เก่าเมื่อพบในโครงสร้างประโยคใหม่ แต่สิ่งที่จำเป็น คือ สอนการออกเสียงใหม่ในโครงสร้างของประโยคใหม่

3. คำศัพท์ที่นักเรียนสนใจหรืออยู่ในหัวข้อที่จะเรียนไม่จำเป็นต้องเรียนทีเดียวหมด

4. คำศัพท์ที่เรียนควรจะเป็นคำศัพท์ที่เด็กต้องการ เพื่อใช้ในการชีวิตประจำวันของเด็ก

5. โดยทั่วไปในระยะเริ่มแรก ควรเรียนคำศัพท์ใหม่ 3-5 คำ และควรเพิ่มขึ้นในระดับชั้นสูงต่อไป

6. คำศัพท์ใหม่ 3-5 คำ หมายถึง การฝึกในแบบฝึกหัดหรือกิจกรรม และใช้ในการสร้างประโยคใหม่ในโครงสร้างเดิมที่เรียนมา เช่น คำว่า Hospital ถ้านักเรียนรู้จักประโยค I went to the store. ก็สามารสร้างประโยคใหม่ I went to the hospital. และนักเรียนควรจะได้ใช้คำใหม่ในทักษะอื่น ๆ เช่น ฟัง พูด อ่าน เขียน หรือในกิจกรรมอื่น ๆ

7. ในการเลือกคำศัพท์ที่สำคัญประการหนึ่ง คือ เป็นคำที่เจ้าของภาษาใช้พูดอย่างแท้จริง และควรตั้งคำถามอยู่เสมอว่านักเรียนจะใช้พูดอย่างไร

8. สิ่งที่เป็นจำเป็นในการเลือกคำศัพท์ คือ ศัพท์ใหม่ใช้สิ่งที่อยู่ใกล้ตัวสามารถใช้ในชีวิตประจำวัน

9. ในระยะเริ่มแรก คำที่สอนควรมีภาพประกอบหรือการแสดงง่าย ๆ ซึ่งนักเรียนจะใช้คำเหล่านี้ในการเรียนสิ่งที่ยากต่อไป

เทคนิคในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากในการเรียนการสอน ทั้งนี้เพราะหากเทคนิคการสอนไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนแล้วการเรียนการสอนก็ไม่อาจประสบผลสำเร็จได้เกี่ยวกับเทคนิคการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ศิธร แสงธนู และ คิต พงศทัต (2521, น. 36-38) กล่าวไว้สรุปได้คือ

1. คำศัพท์ที่สอนควรเป็นคำสั้น ๆ สะกดตรงตัว และเป็นคำที่มีเสียงคล้องจองกัน เช่น fan-man, rat-cat
2. คำที่นำมาสอนควรเป็นคำที่เห็นได้จากใกล้ ๆ ตัวเด็กและเป็นรูปธรรม เช่น ของใช้
3. หากเป็นการสอนรูปประโยคใหม่ควรใช้คำศัพท์เก่า และควรใช้รูปประโยคเก่าในการสอนคำศัพท์ใหม่ จะทำให้นักเรียนเข้าใจได้ง่ายและเร็วกว่า
4. ควรใช้อุปกรณ์พื้น ๆ เช่น ซอล์กและสีเมจิก ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด โดยการเน้นสิ่งที่ควรเน้นเมื่อเขียนบนกระดานหรือกระดาน โดยเฉพาะสีแดงควรใช้เน้นส่วนที่ต้องการเน้นจริงๆ เท่านั้น
5. เสียงที่ครูไม่แน่ใจไม่ควรนำมาสอนจนกว่าจะได้ตรวจสอบความถูกต้องเสียก่อน
6. การจดคำศัพท์ควรให้นักเรียนวาดภาพประกอบด้วยสร้างความเพลิดเพลินและช่วยทำให้เด็กจำได้มากกว่าเขียนคำแปลเป็นคำๆ
7. การฝึกสะกดคำปากเปล่าคำที่มีหลายพยางค์ควรให้เด็กแยกพยางค์สะกดจะทำให้จำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้นอาจเป็นการตบมือหรือเคาะจังหวะ เป็นต้น
8. การทำแบบฝึกเสริมควรมีภาพประกอบมากๆ เพื่อดึงดูดความสนใจของเด็ก
9. นักเรียนที่มีปัญหาในการออกเสียงครูอาจทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมช่วยในการฝึกออกเสียงโดยเฉพาะ (Sound Drill) ฝึกออกเสียงคำเป็นคู่ๆ
10. การทำแผนการสอนครูที่สอนชั้นเดียวกันควรร่วมมือกัน เพื่อจะได้กิจกรรมที่หลากหลาย
11. การใช้ภาษาไทยในช่วงโมงภาษาอังกฤษครูน่าจะใช้เมื่อจำเป็น เช่น เมื่ออธิบายวิธีต่าง ๆ แล้วนักเรียนก็ไม่เข้าใจ
12. ครูควรรู้จักสอดแทรกการแปลและไวยากรณ์ในกิจกรรมอย่างเหมาะสม โดยไม่让孩子รู้สึกเบื่อหน่าย เพราะการแปลและไวยากรณ์เป็นสิ่งที่มีความประโยชน์และสำคัญสำหรับการเรียนภาษาต่างประเทศของเด็กไทย

สรุปได้ว่าในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้นครูควรสอนการฝึกออกเสียงคำศัพท์ และสอนการเขียนคำศัพท์เพื่อให้นักเรียนทราบถึงความหมายของคำศัพท์ โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ มาเป็นสื่อเพื่อตอบสนองต่อการสะกดคำศัพท์ของนักเรียน และครูควรสอนให้นักเรียนรู้จักนำคำศัพท์ไปใช้ในรูปของประโยคได้

2.3.6 ความสำคัญของการเรียนรู้คำศัพท์

Wallace (1984, pp. 27-35) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้คำศัพท์ในภาษาต่างประเทศนี้ เหมือนเจ้าของภาษานั้นควรจะต้องมีความสามารถ ดังต่อไปนี้

1. รู้ทั้งแบบภาษาพูดและภาษาเขียน
2. จำได้เมื่อจะใช้

3. คำศัพท์สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ หรือความคิดรวบยอด
4. ใช้ในรูปไวยากรณ์ได้ถูกต้อง
5. ใช้คำพูด การออกเสียงในลักษณะที่พอจะจำได้
6. เขียนและสะกดตัวได้ถูกต้อง
7. ใช้กับคำที่ต้องไปด้วยกันได้ถูกต้อง เช่น Verb Preposition เป็นต้น
8. ใช้คำที่เป็นทางการได้เหมาะสม
9. รู้ถึงการใช้คำที่มีความหมายประเภทเดียว แต่ให้ความรู้สึกต่างกัน

ครูอาจจะต้องจัดให้ผู้เรียนได้ทำเป็นบางส่วน หรือทั้งหมดใน 9 ข้อนี้ และสิ่งที่จะต้องเรียนรู้ดังกล่าวควรมีพื้นฐานต่อไปนี้

1. เป้าหมาย (Aims) คือ การคาดหวังให้ผู้เรียนสามารถที่จะรู้คำศัพท์ใดบ้างและนำไปใช้ได้อย่างไร
2. ปริมาณ (Quantity) ถ้าเป็นคำศัพท์ประเภท Active Vocabulary อาจเรียนคำใหม่ประมาณ 5-7 คำได้ แต่สิ่งที่ควรคำนึง คือ ความเหมาะสมของชั้นเรียน และความสามารถของผู้เรียน
3. ความจำเป็น (Need) การสอนคำศัพท์ในบางครั้ง หรือคำบางคำไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับตำราเรียน หลักสูตร เป้าหมายของ course นั้น และจุดประสงค์เฉพาะของแต่ละบทเรียนด้วย
4. ความถี่และการใช้บ่อย ๆ (Frequent Exposure and Repetition) วิธีที่จะตรวจสอบว่านักเรียนได้เรียนรู้คำใหม่นั้นหรือยังก็คือนักเรียนสามารถแยกคำออกมา และบอกความหมายได้หรือไม่ ถ้าคำศัพท์นั้นได้เป็นส่วนหนึ่งของผู้เรียนที่ใช้พูด หรือเขียนออกมาแสดงว่าผู้เรียนได้รับโอกาสของการใช้ได้ดีแล้ว และพวกเขาต้องจำมาใช้ได้อีกบ่อย ๆ เท่าที่เขาคือต้องการ
5. ความหมายเฉพาะ (Meaningful Presentation) นอกจากรูปร่างของคำแล้ว ผู้เรียนต้องเข้าใจความหมายเฉพาะอย่างชัดเจน เช่น ใช้แทนอะไร หมายถึงใคร เป็นต้น
6. เรียนรู้ตามสถานการณ์ (Situation Presentation) ได้แก่ ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้คำได้ถูกต้องตามสถานการณ์ เช่น รู้ว่ากำลังพูดกับใคร และสถานการณ์อย่างไร เป็นต้น

McCarthy (1997, pp. 2-15) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้คำศัพท์นั้นไม่ใช่เพื่อที่จะรู้แค่ความหมายของคำเท่านั้น สิ่งที่จะต้องรู้ควบคู่ไปด้วยกัน คือความสัมพันธ์ของคำศัพท์ ลักษณะทางไวยากรณ์ และการออกเสียงที่ถูกต้อง ควรพยายามเรียนรู้คำเป็นวลี (กลุ่มคำ) ไม่ใช่เป็นคำเดี่ยว ๆ รู้จักสังเกตและบันทึกลักษณะพิเศษของไวยากรณ์ในคำใหม่ รวมทั้งการออกเสียงเรียนรู้โดยการอ่านและการฟังให้มากที่สุดเท่าที่ตนเองจะสามารถทำได้เมื่อเจอศัพท์ใหม่ ๆ อย่าหยุดค้นหาคำใหม่ทุกครั้ง เพราะจะทำให้การอ่าน และความเข้าใจในการอ่านข้างลึกลงเฉพาะศัพท์ที่สำคัญจริง ๆ ต่อการเข้าใจของบริบท (Context) นั้น ๆ

กล่าวโดยสรุปถึงปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์ คือให้โอกาสแก่ผู้เรียนได้ฝึกซ้ำ ๆ มีระยะเวลาในการฝึกฝนที่พอเหมาะ ดังนั้นวิจารณ์ญาณของผู้สอนในการเลือกใช้แบบเรียนกำหนดเวลา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และระดับความสามารถของผู้เรียนจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

2.3.7 การจัดการเรียนการสอนคำศัพท์

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียนได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสมตามช่วงชั้น รวมทั้งให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ และสามารถใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรมได้ แต่การที่จะเกิดความสามารถเช่นนี้ได้ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการฟังตั้งแต่ระดับคำจนถึงการฟังข้อความให้เข้าใจเสียก่อนแล้วสามารถสรุปใจความสำคัญ หรือตีความจากเรื่องที่ฟังได้ผู้ฟังจึงจะสามารถสื่อสารได้ตามต้องการ ฉะนั้นจึงได้มีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนคำศัพท์ไว้ ดังนี้

พิมพีใจ เจริญศรี (2544) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนว่าเป็นการจัดการที่มีการใช้กิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ ฟัง พูด อ่าน และเขียนในการสอนคำศัพท์ ดังนี้

1. ผู้เรียนจะเรียนรู้และจำกัดคำศัพท์ได้ดีเมื่อความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ ได้รับการนำเสนออย่างแจ่มชัดเป็นรูปธรรม เช่น ใช้รูปแสดง ใช้การกระทำ หรือใช้วัตถุของสื่อความหมาย
2. คำศัพท์ที่นำมาสอน ถ้านำเสนอในบริบทโดยให้เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับคำอื่นจะทำให้ผู้เรียนจำคำนั้นได้ดีกว่าสอนเป็นคำโดด ๆ โดยที่บริบทที่นำเสนอจะต้องเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ผู้เรียนเรียน
3. การเรียนรู้คำศัพท์ไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นในแนวตรงแนวเดียวแต่เป็นกระบวนการที่แตกแยก กิ่งก้านในทุกทิศทุกทาง จึงไม่ควรสอนคำศัพท์ในลักษณะเป็นคำ ๆ แต่ควรเป็นกลุ่มคำที่มีความสัมพันธ์กัน เช่น การสอนคำศัพท์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ “บ้าน” จะมีทั้งคำนามและคำกริยา และคำศัพท์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับห้องต่าง ๆ ในบ้าน เช่น ห้องครัว หรือห้องนอน เป็นต้น
4. การสอนคำศัพท์ใหม่ควรนำเสนอในบริบทไม่ใช่คำโดด ๆ เช่น สอนเป็นประโยควิธีนี้ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ความหมายของคำไปพร้อมกับวิธีใช้คำนั้น ๆ

ประไพศรี สงวนวงษ์ (2544) ได้อธิบายการใช้กิจกรรมในการเรียนการสอน โดยจัดกิจกรรมให้นักเรียนเล่นนอกเวลาเรียนในการเรียนรู้คำศัพท์ กิจกรรมเหล่านี้สามารถใช้ได้ใน 3 โอกาสดังนี้

1. เพื่อวินิจฉัยก่อนสอนเนื้อหาหรือหรือโครงสร้างภาษาเรื่องใดเรื่องหนึ่งรวมทั้งศัพท์ เพื่อค้นหาว่านักเรียนในกลุ่มมีความรู้ในเรื่องนั้นต่างกันมากน้อยเพียงใด
2. หลังจากการนำเสนอศัพท์หรือโครงสร้าง เพื่อให้ผู้สอนแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจเรื่องนั้นเพียงใด
3. เป็นการทบทวนศัพท์และไวยากรณ์ที่ได้เรียนไปแล้วการเตรียมกิจกรรมเหล่านี้สำหรับให้นักเรียนได้เล่นเองทำกิจกรรมเองนอกเวลาเรียนก็ไม่มีข้อจำกัดใด ๆ ว่าจะทำไม่ได้ หากห้องเรียนมีมุมอ่านหนังสือหรือมุมกิจกรรมนักเรียนจะได้ใช้เวลาทำบ่อย ๆ เป็นการเสริมความรู้และความสนุกสนานไปด้วย

สก๊อต ทอร์นบอริ (2546, น. 143) ได้อธิบายการใช้กิจกรรมวิธีเน้นศัพท์ในการสอนให้ความสำคัญการเรียนรู้คำศัพท์ เพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดวิธีการสอนคำศัพท์ในการเรียนภาษานั้น ควรจัดหลักสูตรโดยอิงความหมายที่มีความถี่สูงสุดหมายถึงความหมายที่ใช้บ่อยที่สุดโดยคำต่าง ๆ เกิดร่วมกับคำอื่น เป็นตัวช่วยทำให้เกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาในการจัดกิจกรรมการสอนคำศัพท์ อุทัย ภิรมย์ริน (2524, น. 24) เสี่ยม โตรตัน (2534, น. 27) และประนอม สุรัสวดี (2535, น. 30) กล่าวไว้สรุปได้ว่า

1. การสอนคำศัพท์ในระดับประถมศึกษาไม่เน้นการให้นักเรียนรู้คำศัพท์มากแต่จะเน้นการออกเสียงคำศัพท์ที่ถูกต้องมากกว่า
2. การสอนคำศัพท์ในประโยคไม่เน้นโครงสร้างไวยากรณ์ของประโยค
3. ไม่ควรสร้างคำศัพท์ในกลุ่มต่างๆ หลายคำในแต่ละครั้งของการสอนเกี่ยวกับ Family member นักเรียนควรจะรู้เกี่ยวกับ father, mother, sister หรือ brother ในบทที่ 1 ส่วนในบทที่ 2 จึงค่อยเรียน grandparents และต่อไปจะเรียน nephew, uncle, aunt และ cousin
4. การสอนคำศัพท์แก่เด็กควรอาศัยสถานการณ์ประกอบ
5. ในแต่ละชั่วโมงควรสอนคำศัพท์ประมาณ 3-5 คำ และใช้คำศัพท์ใหม่ในโครงสร้างประโยคที่เรียนแล้ว
6. การเลือกคำศัพท์มาใช้สอนควรเป็นคำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตจริงมากกว่า
7. การเลือกคำศัพท์มาใช้สอนควรเลือกคำที่สัมพันธ์กัน เช่น คำว่า cow น่าจะคู่กับ ox หรือ grass มากกว่าไปคู่กับคำว่า ship
8. คำที่ใช้กับนักเรียนประถมต้นควรจะเป็นคำที่มองเห็นภาพสาธิตได้เป็นรูปธรรมมากกว่านามธรรม
9. การทบทวนคำศัพท์ที่เรียนไปแล้ว ควรทบทวนคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กับคำศัพท์ใหม่
10. ควรติดบัตรคำศัพท์ที่สอนไว้ในห้องสัก 1-2 สัปดาห์ เพื่อให้นักเรียนตลอดเวลาจะได้จำได้ เพราะการที่นักเรียนได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 4 ด้าน คือ ได้เห็น ได้ยิน ได้พูด และได้เขียน จะช่วยย้ำความจำได้แม่นยำขึ้น และควรจัดกิจกรรมให้มีการนำคำศัพท์นั้นมาใช้ในการสื่อสารเสมอ ๆ
11. การท่องคำศัพท์เด็กเล็กไม่ชอบปฏิบัติ เพราะน่าเบื่อควรให้นักเรียนจับคู่กันท่องคำศัพท์ เพราะจะทำให้ไม่เบื่อเหมือนท่องคำศัพท์คนเดียว
12. การเขียนคำศัพท์ (Dictation) มีประโยชน์มาก เพราะจะช่วยย้ำความจำด้านสะกด ครูควรให้นักเรียนเขียนคำศัพท์อย่างสม่ำเสมอทุก ๆ สัปดาห์ หรือประมาณเดือนละครั้ง เป็นอย่างน้อย โดยกำหนดให้นักเรียนทบทวนมาล่วงหน้าว่าจะเป็นคำอะไรบ้าง การเขียนแต่ละครั้งไม่ควรเกิน 20 คำ ควรมีการให้คะแนนสะสมด้วย อาจจะให้คะแนนแก่คนที่ทำ เพราะการเขียนคำศัพท์ที่มีประโยชน์ ทั้งนี้เนื่องจากการได้เขียนจะทำให้จำศัพท์แม่นยำกว่าการท่องปากเปล่า
13. การแข่งขันระหว่างกลุ่มและทดสอบคำศัพท์ ควรแจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้า นานพอสมควร และกำหนดคำศัพท์ที่จะแข่ง เพราะจะทำให้เด็กมีกำลังใจท่อง
14. การฝึกสะกดคำพร้อม ๆ กันบางครั้งถ้าเป็นคำมากกว่า 1 พยางค์ ครูควรฝึกให้นักเรียนสะกดแยกทีละพยางค์เสียก่อนจะช่วยจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น เช่น black-board, pen-cil เป็นต้น ขณะที่สะกดอาจให้นักเรียนปรบมือประกอบไปด้วยเมื่อออกเสียงแต่ละตัว หรืออาจจะปรบตามจำนวนพยางค์ เช่น eleven ให้ปรบมือ 3 ครั้ง
15. การสอนคำศัพท์ขั้นแรก ครูไม่ควรเน้นการสะกด แต่ควรให้เด็กได้ทราบความหมายของคำโดยเร็วเสียก่อนอาจใช้วิธีดูภาพของจริง โดยหายจากการบอกใบ้ การแสดงท่าทางของครูเมื่อทราบความหมายแล้วจึงให้ฝึกสะกดคำ เพราะการสะกดคำยากกว่าการจำความหมาย

16. คำศัพท์ที่ปรากฏในหนังสือเรียน คำศัพท์ประเภทนี้จะปรากฏในบทอ่าน คำศัพท์ใด ๆ ที่ปรากฏซ้ำ ๆ และเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนควรจะรู้และใช้เป็นควรออกเสียงให้ถูกต้องทั้งความหมายและวิธีใช้คำนั้นๆอย่างถูกต้องส่วนคำศัพท์ที่ยากเกินไปสำหรับชั้นเรียน หรือ คำศัพท์ที่ไม่ปรากฏในหนังสือเรียน ครูอาจจะสอนเฉพาะการออกเสียง และความหมายแต่ไม่ต้องฝึกวิธีใช้

17. คำศัพท์ที่มีประโยชน์ คำศัพท์ประเภทนี้นักเรียนควรจะรู้จักอาจจะ เป็น คำศัพท์ที่ไม่ปรากฏในหนังสือเรียน แต่จะต้องใช้ให้ถูกต้องในการพูดสนทนาหรือในการเขียน คำศัพท์ประเภทนี้จะต้องสอนวิธีใช้ให้ถูกต้อง

18. ครูเป็นผู้ออกเสียงคำศัพท์โดด ๆ อย่างถูกต้องชัดเจนให้นักเรียนฟังก่อน 2-3 ครั้ง แล้วจึงให้นักเรียนพูดตาม

19. ครูให้ความหมายของคำศัพท์ด้วยการใช้อุปกรณ์หรือการแสดงท่าทางประกอบ

20. ตรวจสอบว่านักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ด้วยการตั้งคำถามแบบ Yes/No Question ให้นักเรียนตอบทั้งชั้นหรือให้คนใดคนหนึ่งเป็นคนตอบ

21. ครูแสดงการใช้คำศัพท์ในรูปประโยคให้เด็กได้เห็น แล้วให้เด็กจดเอาไว้ในสมุด

22. ครูให้เด็กคิดคำศัพท์หรือหัดแต่งประโยค โดยการใช้คำศัพท์นั้น ๆ ตามแบบที่เด็กเคยเห็นจากที่ครูเขียนให้ดูบนกระดาน

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนคำศัพท์ ไม่ใช่การเรียนและท่องคำศัพท์เท่านั้นแต่ เป็นกระบวนการเรียนรู้การสื่อสารในสังคม ซึ่งผู้เรียนจะขยายขอบข่ายวงคำศัพท์และการเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์นั้นๆ จากการสื่อสารแลกเปลี่ยนความคิดริเริ่มจากผู้อื่น การสอนคำศัพท์ต้อง อาศัยสิ่งแวดล้อมและกลวิธีที่ดีในการเรียนการสอน ซึ่งเป็นกระบวนการในกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ ด้านการจดบันทึก การฝึกฝน รวมถึงการแสดงออกกับผู้อื่นในวิธีการเสนอคำศัพท์ที่พูดเป็นประโยค ด้วยการรู้จักรักษาคำศัพท์ไว้เมื่อมีการสื่อสารสนทนา

2.3.8 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้คำศัพท์

การวัดประเมินผลการเรียนรู้คำศัพท์ได้มีผู้กล่าวถึงการวัดประเมินผลการเรียนรู้คำศัพท์ไว้ดังนี้

Nation (1990, p. 29) กล่าวว่า การประเมินความรู้คำศัพท์เป็นการวัดว่านักเรียน ได้เรียนรู้คำศัพท์ไปมากน้อยเพียงใด หรือสามารถนำคำศัพท์ที่เรียนแล้วไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้หรือไม่ ซึ่งได้แบ่งตามชนิดของแบบทดสอบตามวัตถุประสงค์ของการวัดไว้ดังต่อไปนี้

1. การทดสอบความสามารถด้านคำศัพท์ (Proficiency Test) เป็นการวัดความรู้ คำศัพท์ว่านักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์มากน้อยเพียงใด หรือรู้มากพอที่จะใช้ในการสื่อสารในแต่ละ ทักษะได้หรือไม่ การทดสอบลักษณะนี้จำแนกได้เป็น 2 ชนิด ได้แก่

1.1 การวัดวงความรู้คำศัพท์ (Measuring Vocabulary Size) เป็นการวัด เพื่อที่จะทราบว่านักเรียนรู้คำศัพท์จำนวนมากน้อยเพียงใด ข้อสอบจะถูกสร้างขึ้นจากคำศัพท์ที่ได้จาก การสุ่มเอาคำศัพท์ที่ปรากฏในพจนานุกรมหรือคำศัพท์ในบัญชีคำศัพท์ (Vocabulary List) และหลัง การทดสอบจะมีการนำเอาคะแนนที่ได้มาคำนวณด้วยสูตร ดังนี้

$$\text{วงความรู้คำศัพท์} = \frac{\text{จำนวนคำที่ถูกต้อง} \times \text{จำนวนคำศัพท์ในพจนานุกรม}}{\text{จำนวนข้อสอบทั้งหมด}} \quad (2-1)$$

1.2 การวัดวงความรู้คำศัพท์เฉพาะกลุ่ม (Measuring Knowledge of Particular Group of Words) เป็นการวัดเพื่อที่จะทราบว่า นักเรียนรู้คำศัพท์ในระดับใด เพียงพอหรือเหมาะสมกับระดับที่จะเรียนแล้วหรือไม่ เช่น ผลจากการวัดพบว่านักเรียนมีความรู้คำศัพท์ระดับที่ 2 ของหนังสือ Longman Structure Reader จำนวน 500 คำ หมายความว่านักเรียนจะมีความสามารถที่จะอ่านหนังสือฉบับนั้นได้ในระดับที่สองหรือต่ำกว่า

2. การทดสอบ (Testing) เป็นการทดสอบที่มักพบในการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์แบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1 การทดสอบการจำคำศัพท์ (Recognition) เป็นการวัดว่านักเรียนสามารถจำคำที่เรียนไปได้มากน้อยเพียงใด การทดสอบแบบนี้จะง่ายกว่าการทดสอบการระลึกได้ เพราะในการสอบจะมีคำตอบที่นักเรียนนึกอยู่ปรากฏให้เห็น เช่น ให้นักเรียนเขียนคำแปลหรือเลือกคำแปล คำคล้องจองความหมาย หรือรูปภาพให้ตรงกับคำศัพท์ที่ปรากฏ เป็นต้น

2.2 การทดสอบการระลึกได้ (Recall Test) เป็นการวัดว่านักเรียนสามารถจำคำศัพท์ที่เรียนไปได้มากน้อยเพียงไร นักเรียนจะต้องเขียนหรือพูดคำตอบเองโดยไม่มีตัวเลือกให้เห็น เช่น การให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่ได้เรียนไปตอนท้ายชั่วโมง เป็นต้น

3. การวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ (Achievement Test) เป็นการวัดความรู้คำศัพท์เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสอนภาษาในรายวิชาที่นักเรียนได้เรียน โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อเป็นการประเมินว่า นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้สิ่งที่ได้เรียนไปแล้วหรือยัง และเป็นส่วนที่ช่วยเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ตื้นเขินก้าวหน้าขึ้น แบบทดสอบที่จะใช้ควรมีลักษณะดังนี้

3.1 ต้องไม่เป็นการทดสอบคำโดด ๆ เนื่องจากผลการเรียนแต่ละรายวิชา นักเรียนมักจะมีโอกาสได้พบ และใช้คำศัพท์ในบริบทที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียนเป็นประจำ

3.2 สามารถให้คะแนนได้ง่าย เช่น แบบทดสอบแบบโคลซ (Cloze Test) หรือจับคู่ เป็นต้น

3.3 ถ้าเป็นแบบเติมหรือเลือกคำตอบ คำตอบต้องเหมาะสมกับความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว

3.4 เป็นแบบทดสอบที่ผู้สอนสามารถสร้างได้ ไม่ควรยากหรือมีกระบวนการสร้างที่ซับซ้อนเกินไป

3.5 จำนวนข้อในแต่ละแบบทดสอบต้องเหมาะสมกับเวลา

สรุปได้ว่า การทดสอบความรู้คำศัพท์แบ่งออกได้ตามชนิดของแบบทดสอบได้ 3 ชนิด โดยแบบทดสอบแต่ละชนิดมีวัตถุประสงค์ในการวัดความรู้คำศัพท์แตกต่างกันไป แบบทดสอบแต่ละชนิดดังกล่าวนี้ ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านคำศัพท์ ใช้วัดความสามารถในคำศัพท์โดยรวมของผู้เรียน แบบทดสอบที่ใช้วัดเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์ ใช้วัดความสามารถในการจำและการระลึกได้ของคำศัพท์ที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ ใช้ประเมินความรู้ในด้านคำศัพท์ของผู้เรียนในกระบวนการวิชาการสอนภาษา จากการสรุปรูปแบบชนิด

ของการทดสอบคำศัพท์ข้างต้น ผู้วิจัยได้เลือกการทดสอบความรู้คำศัพท์โดยวิธีการใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในวัดและประเมินความสามารถความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ทดลองกับการทดลองครั้งนี้

2.3.8 คำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษา

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดมาตรฐาน สาระการเรียนรู้แกนกลาง และตัวชี้วัดในแต่ละระดับชั้น เพื่อเป็นหลักประกันว่าการจัดการศึกษาในสถานศึกษาทั่วประเทศ แม้อาจแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อมหรือบริบทของพื้นที่ ก็สามารถพัฒนานักเรียนให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกันได้ สำหรับการเรียนการสอนนั้นจะต้องดำเนินการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่กำหนดไว้ และมีความรู้ความสามารถตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางของแต่ละมาตรฐานตามที่กำหนดสำหรับแต่ละระดับชั้น สาระการเรียนรู้ด้านหนึ่งที่มีการกำหนดไว้ในหลักสูตรดังกล่าว คือ การเรียนรู้เรื่องคำ กลุ่มคำและความหมาย โดยหลักสูตรฯ ได้กำหนดวงคำศัพท์ไว้เป็นจำนวน เช่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กำหนดให้เรียนคำ กลุ่มคำ และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 150-200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม) ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องเป็นผู้กำหนดเองว่าจะต้องสอนคำศัพท์ใดบ้างซึ่งย่อมจะแตกต่างกันไปไม่มากนัก

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดวงคำศัพท์ที่นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา แต่ละระดับควรรู้ไว้ดังนี้

- ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 150-200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)
- ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 250-300 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)
- ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 350-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)
- ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 550-700 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)
- ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 750-950 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)
- ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

สรุปได้ว่า สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดคำศัพท์พื้นฐานภาษาอังกฤษ จำนวน 154 คำ เมื่อรวมกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จึงทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีการเรียนรู้คำศัพท์ประมาณ 350-450 คำ ซึ่งเป็นกลุ่มคำ และความหมายเกี่ยวกับ ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และนันทนาการ จึงต้องเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทางด้านการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน ช่วยฝึกทักษะให้เกิดความคิดรวบยอดในสิ่งที่เรียน กระตุ้นการทำงานของร่างกายและสมอง จึงต้องเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในสิ่งที่เป็นนามธรรมและสิ่งใกล้ตัว

2.4 แบบฝึกเสริมทักษะ

ในการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึก ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ ได้แก่ ความหมาย ประโยชน์ ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี และหลักการสร้างแบบฝึกทักษะ ดังต่อไปนี้

2.4.1 ความหมายของแบบฝึก

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง มีผู้เชี่ยวชาญให้ความหมายของแบบฝึก ดังนี้

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2545, น. 106) ได้อธิบายว่าแบบฝึก หมายถึง การจัดประสบการณ์ฝึกหัด เพื่อให้ผู้เรียนศึกษาและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และสามารถแก้ปัญหาได้ถูกต้องอย่างหลากหลายและแปลกใหม่

อกนิษฐ์ กรไกร (2549, น. 18) ได้สรุปความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อที่สร้างขึ้นเพื่อเสริมสร้างทักษะให้นักเรียน มีลักษณะเป็นแบบฝึกหัดที่มีกิจกรรมให้นักเรียนทำ โดยมีการทบทวนสิ่งที่เรียนผ่านมาแล้วจากบทเรียน ให้เกิดความเข้าใจและเป็นการฝึกทักษะ และแก้ไขในจุดบกพร่องเพื่อให้นักเรียนได้มีความสามารถและศักยภาพยิ่งขึ้นเข้าใจบทเรียนดีขึ้น

ถวัลย์ มาตจรัล (2550, น. 18) กล่าวถึงแบบฝึกหัด หมายถึง กิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนรู้ ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีความหลากหลาย และปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ สามารถนำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้ รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจบทเรียนด้วยตนเองได้

ประสพสุข ฤทธิเดช (2558, น. 88) แบบฝึกหรือแบบฝึกหัด คือ สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่น่าสนใจในการฝึกทักษะให้กับผู้เรียน หลังจากที่ได้รับบทเรียนหรือเนื้อหาในช่วงหนึ่ง ๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2558, น. 55-56) แบบฝึกหรือแบบฝึกทักษะ เป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งที่เป็นส่วนเสริมสำหรับให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะความรู้ ความเข้าใจ ซึ่งในหนังสือ ส่วนใหญ่จะมีแบบฝึกหัดอยู่ท้ายบทเรียน และในบางวิชาแบบฝึกหัดจะเป็นแบบฝึกปฏิบัติหรือเป็นแบบฝึกหัดที่ครูสร้างขึ้นมาเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียน

จากการศึกษาความหมายของแบบฝึก สรุปได้ว่า แบบฝึก หมายถึง การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาและฝึกฝนความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยใช้เนื้อหาที่แตกต่างจากในกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และสามารถแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง

2.4.2 ความสำคัญของแบบฝึก

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, น. 53) ได้สรุปความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกทักษะมีความสำคัญต่อผู้เรียนไม่น้อย ในการที่จะช่วยส่งเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้นทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

ประสพสุข ฤทธิเดช (2558, น. 89) แบบฝึกเป็นอุปกรณ์การสอนอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้น ครูผู้สอนจะต้องสร้างแบบฝึกให้เหมาะสมกับเรื่องที่สอน เพื่อให้เกิดทักษะและเข้าใจมากขึ้น ครูจึงต้องคำนึงถึงวิธีสอน การเตรียมบทเรียนและการเลือกแบบฝึกหัดประกอบนอกเหนือแบบเรียน เพื่อให้การสอนประสบผลดียิ่งขึ้น

ผู้วิจัยสามารถสรุปความสำคัญของแบบฝึกได้ว่า แบบฝึกเป็นอุปกรณ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตน และเข้าใจเรื่องที่ตนเองได้เรียนมามากยิ่งขึ้น

2.4.3 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

วรรณภา ไชยวรรณ (2549, น. 41) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ว่าแบบฝึกทักษะช่วยในการฝึกหรือเสริมทักษะทางภาษา การใช้ภาษาของนักเรียนสามารถนำมาฝึกซ้ำทบทวนบทเรียนและผู้เรียนสามารถนำไปทบทวนด้วยตนเอง จดจำเนื้อหาได้คงทน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย แบบฝึกถือเป็นอุปกรณ์การสอนอย่างหนึ่งซึ่งสามารถทดสอบความรู้ วัดผลการเรียนหรือประเมินผลการเรียนก่อนและหลังเรียนได้เป็นอย่างดี ทำให้ครูทราบปัญหาข้อบกพร่องของผู้เรียนเฉพาะจุดได้ นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง ครูประหยัดเวลา ค่าใช้จ่ายและลดภาระได้มาก

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, น. 53-54) ได้สรุปประโยชน์ของแบบฝึกทักษะดังนี้

1. ทำให้เข้าใจบทเรียนดีขึ้น เพราะเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน
3. ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลของตนเองได้
4. ฝึกให้เด็กทำงานตามลำพัง โดยมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย
5. ช่วยลดภาระครู
6. ช่วยให้เด็กฝึกฝนได้อย่างเต็มที่
7. ช่วยพัฒนาตามความแตกต่างระหว่างบุคคล
8. ช่วยเสริมให้ทักษะคงทน ซึ่งลักษณะการฝึกเพื่อช่วยให้เกิดผลดังกล่าวนี้ได้แก่
  - 8.1 ฝึกทันทีหลังจากที่เด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ
  - 8.2 ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
  - 8.3 เน้นเฉพาะในเรื่องที่ผิด
9. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง
10. ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเอง
11. ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจน
12. ประหยัดค่าใช้จ่ายแรงงานและเวลาของครู

ประสพสุข ฤทธิเดช (2558, น. 89) แบบฝึกทักษะมีประโยชน์ ดังนี้

1. ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน
3. ครูได้แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้

ตามความสามารถของตน

4. ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่น และสามารถประเมินผลงานของตนเองได้

5. ฝึกให้นักเรียนได้ทำงานด้วยตนเอง
6. ฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
7. คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะของตนเอง โดยไม่ต้องคำนึงถึงเวลาหรือความกดดันอื่น ๆ

8. แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน ลักษณะการฝึกที่จะช่วยให้เกิดผลดังกล่าว ได้แก่ ฝึกทันทีหลังจากเรียนเนื้อหา นั้น ๆ ฝึกซ้ำ ๆ ในเรื่องที่เรียน

ผู้วิจัยสามารถสรุปประโยชน์ของแบบฝึกได้ว่า แบบฝึกจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทำงานด้วยตนเอง ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาบทเรียนมากยิ่งขึ้น และช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจและทราบข้อบกพร่องของตนเองจากการทำแบบฝึกอีกด้วย

2.4.4 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

ถวัลย์ มาศจรัส (2550, น. 20) ได้อธิบายถึงลักษณะของแบบฝึกหัดและแบบฝึกทักษะที่ดี ดังนี้

1. จุดประสงค์
  - 1.1 จุดประสงค์ชัดเจน
  - 1.2 สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะตามสาระการเรียนรู้ และกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้
2. เนื้อหา
  - 2.1 ถูกต้องตามหลักวิชา
  - 2.2 ใช้ภาษาเหมาะสม
  - 2.3 มีคำอธิบายและคำสั่งที่ชัดเจน ง่ายต่อการปฏิบัติตาม
  - 2.4 สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ นำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้
  - 2.5 เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคล
  - 2.6 มีคำถามและกิจกรรมที่ทำทลายส่งเสริมทักษะกระบวนการเรียนรู้ของธรรมชาติวิชา
  - 2.7 มีกลยุทธ์การนำเสนอและการตั้งคำถามที่ชัดเจน น่าสนใจ ปฏิบัติได้ สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนได้อย่างต่อเนื่อง

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, น. 60-61) ได้สรุปลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีว่าควรคำนึงถึงหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ความครอบคลุม ความสอดคล้องกับเนื้อหา รูปแบบน่าสนใจ และคำสั่งชัดเจน และได้สรุปลักษณะของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. สำนวนภาษาไทย
3. ให้ความหมายต่อชีวิต
4. คิดได้เร็วและสนุก
5. ปลุกความน่าสนใจ
6. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ

7. อาจศึกษาได้ด้วยตนเอง และได้แนะนำให้ผู้สร้างแบบฝึกทักษะให้ยึดลักษณะของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

7.1 แบบฝึกทักษะที่ดีควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำคำสั่งหรือตัวอย่างวิธีทำที่ใช้ไม่ควรยาวเกินไป เพราะจะทำให้เข้าใจยาก ควรปรับให้ง่ายเหมาะสมกับผู้ใช้ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ถ้าต้องการ

7.2 แบบฝึกทักษะที่ดีควรมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงตามจุดมุ่งหมายของการฝึกทักษะลงทุนน้อยใช้ได้นาน ๆ และทันสมัยอยู่เสมอ

7.3 ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึกทักษะควรเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน

7.4 แบบฝึกทักษะที่ดีควรแยกฝึกเป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป แต่ควรมีกิจกรรมหลายรูปแบบ เพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจและไม่น่าเบื่อหน่ายในการทำ

7.5 แบบฝึกทักษะที่ดีควรมีทั้งแบบกำหนดให้โดยเสรี การเลือกซ้ำ ข้อความหรือรูปภาพในแบบฝึกหัด ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยและตรงกับความสนใจของนักเรียน เพื่อแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นจะได้ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินและพอใจแก่ผู้ใช้ ซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้ได้เร็วในการกระทำที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนเกิดความชำนาญ

7.6 แบบฝึกทักษะที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ศึกษาด้วยตนเองให้รู้จักค้นคว้า รวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อย ๆ หรือที่ตนเองเคยใช้จะทำให้นักเรียนสนใจเรื่องนั้น ๆ มากยิ่งขึ้นและจะรู้จักความรู้ในชีวิตประจำวันอย่างถูกต้อง มีหลักเกณฑ์และมองเห็นว่าสิ่งที่เขาได้ฝึกฝนนั้นมีความหมายต่อเขาตลอดไป

7.7 แบบฝึกทักษะที่ดีควรจะสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันหลาย ๆ ด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม ระดับสติปัญญา และประสบการณ์ ฯลฯ ฉะนั้นการทำแบบฝึกทักษะแต่ละเรื่อง ควรจัดทำให้มากพอและมีทุกระดับ ตั้งแต่ง่าย ปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อว่าทั้งเด็กเก่ง กลาง และอ่อนจะได้เลือกทำได้ตามความสามารถ ทั้งนี้เพื่อให้เด็กทุกคนประสบความสำเร็จ ในการทำแบบฝึกทักษะ

7.8 แบบฝึกทักษะที่ดีควรสามารถเร้าความสนใจของนักเรียนได้ตั้งแต่หน้าปกไปจนถึงหน้าสุดท้าย

7.9 แบบฝึกทักษะที่ดีควรได้รับการปรับปรุงไปคู่กับหนังสือแบบเรียนอยู่เสมอ และควรใช้ได้ทั้งในและนอกบทเรียน

7.10 แบบฝึกทักษะที่ดีควรเป็นแบบที่สามารถประเมิน และจำแนกความเจริญงอกงามของเด็กได้ด้วย

ประสพสุข ฤทธิเดช (2558, น. 89) ได้อธิบายลักษณะของแบบฝึกที่ดีว่าควรประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. เป็นสิ่งที่นักเรียนเรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของผู้เรียน
3. คำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาที่เหมาะสม คือไม่นานเกินไป

5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้นักเรียนแสดงความสามารถ
6. เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกทั้งแบบตอบแบบจำกัด และตอบอย่างเสรี
7. มีคำสั่งหรือตัวอย่างแบบฝึกที่ไม่ยาวเกินไป และไม่ยากแก่การเข้าใจ
8. ควรมีหลายรูปแบบ มีความหมายแก่นักเรียนที่ทำแบบฝึก
9. ใช้หลักจิตวิทยา
10. ใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย
11. ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุกสนาน
12. ปลุกความสนใจหรือเร้าใจ
13. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ
14. สามารถศึกษาด้วยตนเองได้

ผู้วิจัยสามารถสรุปลักษณะของแบบฝึกที่ดีได้ว่า แบบฝึกที่ดีควรจะเหมาะสมกับระดับวัยของผู้เรียน มีเวลาในการทำแบบฝึกที่เหมาะสม มีความน่าสนใจหรือท้าทายความสามารถของผู้เรียน ต้องเป็นสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้วและสามารถศึกษาค้นคว้าได้จากนอกตำรา

2.4.5 หลักในการสร้างแบบฝึก

พรณี ชูทัย (2522, น. 39) ได้ให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกที่ดี นอกจากจะคำนึงถึงหลักในการสร้างและหลักในการฝึกแล้ว จะต้องอาศัยหลักสำคัญตามทฤษฎีการเรียนรู้ ประกอบด้วยดังต่อไปนี้

1. ความใกล้ชิด ถ้าใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกันจะสร้างความพอใจให้แก่ผู้เรียน
2. การฝึกหัด คือ การให้ผู้เรียนได้ทำซ้ำ ๆ เพื่อช่วยสร้างความรู้ ความเข้าใจที่แม่นยำ
3. กฎแห่งผล คือ การให้ผู้เรียนได้ทราบผลการทำงานของตนเองด้วยการเฉลยคำตอบให้ จะทำให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่องเพื่อนำไปปรับปรุง และเป็นการสร้างความพอใจให้แก่ผู้เรียน
4. การจูงใจ คือ การจัดแบบฝึกหัดเรียงลำดับจากแบบฝึกที่ง่ายและสั้นไปสู่เรื่องที่ยาวและยาก ควรมีภาพประกอบและมีหลายรส หลายรูปแบบ

วรรณภา ไชยวรรณ (2549, น. 45) ได้สรุปหลักการสร้างแบบฝึกทักษะดังนี้

1. ความใกล้ชิด คือ ถ้าใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกันจะสร้างความพอใจให้กับผู้เรียน
2. การฝึก คือ การให้นักเรียนได้ทำซ้ำ ๆ เพื่อช่วยสร้างความรู้ ความเข้าใจที่แม่นยำ
3. กฎแห่งผล คือ การที่ผู้เรียนได้ทราบผลการทำงานของตนด้วยการเฉลยคำตอบ จะช่วยให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่องเพื่อปรับปรุงแก้ไขและเป็นการสร้างความพอใจแก่ผู้เรียน
4. การจูงใจ คือ การสร้างแบบฝึกทักษะเรียงลำดับ จากแบบฝึกง่ายและสั้นไปสู่แบบฝึกทักษะเรื่องที่ยากและยาวขึ้น ควรมีภาพประกอบและมีหลายรส หลายรูปแบบ

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, น. 62-64) ได้เสนอแนะรูปแบบการสร้างแบบฝึกทักษะ โดยอธิบายว่าการสร้างแบบฝึกทักษะรูปแบบก็เป็นสิ่งสำคัญในการที่จะจูงใจให้ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติ แบบฝึกจึงควรมีรูปแบบที่หลากหลาย มิใช่ใช้แบบเดียวจะเกิดความจำเจน่าเบื่อหน่าย

ไม่ท้าทายให้อายากรู้ยากลอง จึงขอเสนอรูปแบบที่เป็นหลักใหญ่ไว้ก่อน ส่วนผู้สร้างจะนำไปประยุกต์ใช้ปรับเปลี่ยนรูปแบบอื่น ๆ ก็แล้วแต่เทคนิคของแต่ละคน โดยจะเรียงลำดับจากง่ายไปยาก ดังนี้

1. แบบถูกผิด เป็นแบบฝึกทักษะที่เป็นประโยคบอกเล่า ให้ผู้เรียนอ่านแล้วใส่เครื่องหมายถูกหรือผิดตามดุลยพินิจของผู้เรียน
2. แบบจับคู่ เป็นแบบฝึกทักษะที่ประกอบด้วยตัวคำถามหรือตัวปัญหา ซึ่งเป็นตัวยืนไว้ในสมุดกัซายมือ โดยมีที่ว่างไว้หน้าข้อเพื่อให้ผู้เรียนเลือกหาคำตอบที่กำหนดไว้ในสมุดกัซายมือ มาจับคู่กับคำถามให้สอดคล้องกัน โดยใช้หมายเลขหรือรหัสคำตอบไปวางไว้ที่ว่างหน้าข้อความหรือจะใช้การโยงเส้นก็ได้
3. แบบเติมคำหรือเติมข้อความ เป็นแบบฝึกทักษะที่มีข้อความไว้ให้ แต่จะเว้นช่องว่างไว้ให้ผู้เรียนเติมคำหรือข้อความที่ขาดหายไป ซึ่งคำหรือข้อความที่นำมาเติมอาจให้เติมอย่างอิสระหรือการกำหนดตัวเลือกให้เติมก็ได้
4. แบบหลายตัวเลือก เป็นแบบฝึกทักษะเชิงแบบทดสอบ โดยจะมี 2 ส่วน คือส่วนที่เป็นคำถาม ซึ่งจะต้องเป็นประโยคคำถามที่สมบูรณ์ ชัดเจนไม่คลุมเครือ ส่วนที่ 2 เป็นตัวเลือก คือคำตอบซึ่งอาจจะมี 3-5 ตัวเลือกก็ได้ ตัวเลือกทั้งหมดจะมีตัวเลือกที่ถูกต้องเพียงตัวเดียว ส่วนที่เหลือเป็นตัวลวง
5. แบบอัตนัย คือความเรียงเป็นแบบฝึกทักษะที่ตัวคำถาม ผู้เรียนต้องเขียนบรรยายตอบอย่างเสรีตามความรู้ความสามารถ โดยไม่จำกัดคำตอบ แต่จำกัดคำตอบ แต่จำกัดในเรื่องเวลา อาจใช้คำถามในรูปทั่ว ๆ ไป หรือเป็นคำสั่งให้เขียนเรื่องราวต่าง ๆ ก็ได้

ผู้วิจัยสามารถสรุปหลักการในการสร้างแบบฝึกได้ว่า ในการสร้างแบบฝึกที่ควรคำนึงถึง ทฤษฎีการเรียนรู้ที่หลากหลาย ยกตัวอย่างเช่น ความใกล้ชิด การฝึกหัด กฎแห่งผล และการตั้งใจ โดยทฤษฎีที่กล่าวมานี้เป็นหัวใจหลักสำหรับการสร้างแบบฝึกที่ดี นอกจากนี้รูปแบบของการฝึกยังเป็นส่วนสำคัญของการสร้างแบบฝึกอีกด้วย ตัวอย่างรูปแบบของแบบฝึกนั้นประกอบไปด้วย แบบถูกผิด แบบจับคู่ แบบเติมคำหรือเติมข้อความ แบบหลายตัวเลือก และแบบอัตนัย ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้วิจัยว่าจะใช้รูปแบบใดในการจัดทำแบบฝึกให้เหมาะสมกับกิจกรรมหรือเรื่องที่เราสอนอยู่ หรืออาจจะประยุกต์ใช้มีการใช้รูปแบบหลายๆรูปแบบ ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำรูปแบบหลายๆรูปแบบ เช่น แบบถูกผิด แบบจับคู่ แบบอัตนัย นำมาสร้างแบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อนพัฒนานักเรียน

2.5 แผนการจัดการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมในห้องเรียนที่มีคุณภาพ จะต้องสามารถเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีได้ด้วย เพราะแผนการจัดการเรียนรู้นั้นเปรียบเสมือนแนวทางหรือคู่มือของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้กิจกรรมต่าง ๆ การสอนที่ขาดการวางแผนการจัดการเรียนรู้นั้นอาจจะไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องศึกษาเกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียน ซึ่งมีขอบเขตในการการศึกษาตามลำดับการนำเสนอ ดังนี้

2.5.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการสอน หรือคำว่า แผนการจัดการเรียนรู้ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติหมายถึง การเตรียมการสอนที่เป็นลายลักษณ์อักษร เป็นเอกสารแนวทางสำหรับจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ผู้เรียนที่เป็นการนำวิชาหรือประสบการณ์ ที่จะต้องทำการสอนตลอดปีการศึกษาหรือตลอดภาคเรียน มา สร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีการกำหนดจุดประสงค์ กิจกรรม สื่อ อุปกรณ์การวัดและ ประเมินผล (ชนาธิป พรกุล, 2554, น. 134) ได้มีนักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึง ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอนไว้หลายทัศนะ ดังต่อไปนี้

รุจิร ภูสาระ (2551, น. 159) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เครื่องมือและ แนวทางในการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนมีความรู้ที่กำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระ จุดประสงค์ วิธีดำเนินการหรือ กิจกรรมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ สื่อการเรียนรู้ และวิธีวัดผลและ ประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ แผนการเรียนรู้ที่ดีจะต้องบอกได้ว่าคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ที่ต้องการให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติคืออะไร จะเสริมสร้างกิจกรรมใดเพื่อพัฒนาผู้เรียนบ้าง ในการจัดกิจกรรม ครูจะต้องมีบทบาทอย่างไร จะใช้สื่อหรืออุปกรณ์อะไรผู้เรียนจึงจะบรรลุวัตถุประสงค์ และจะทราบได้ อย่างไรว่าผู้เรียนเกิดคุณสมบัติตามที่คาดหวัง

โชติกา ภาษีผล (2554, น. 5) แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนที่เขียนไว้ล่วงหน้าทำให้ผู้สอนมีความพร้อมและมั่นใจว่าจะสามารถบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนด ไว้ และดำเนินการสอนได้ราบรื่น

ศศิธร เวียงวะลัย (2556, น. 51) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนในการจัด การเรียนการสอนที่ผู้สอนเป็นผู้จัดทำขึ้นจากแนวการจัดการเรียนของคู่มือครู หรือกรมวิชาการภายใต้ กรอบสาระที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยกำหนดจุดประสงค์ วิธีดำเนินการหรือ กิจกรรม ให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ สื่อการเรียนรู้ และวิธีวัดผลและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์

เอมมิกา สุวรรณหิตาทร (2558, น. 21) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการวางแผนที่ ช่วยให้ผู้สอนทราบว่าในแต่ละชั่วโมง หรือสัปดาห์ ครูผู้สอนควรจะสอนเนื้อหาสาระใด ขอบข่ายสาระ การเรียนรู้ครอบคลุมเรื่องใด รวมทั้งเป็นการสำรวจสภาพปัญหา ที่ช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจในการ จัดการเรียนรู้อาจสามารถทำการประเมินผลผู้เรียนทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามเป้าหมาย

สมาน เอกพิมพ์ (2560, น. 372) กล่าวว่า ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า หมายถึง แนวทางในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูได้จัดทำไว้อย่างเป็นลายลักษณ์อักษรเป็น การเตรียมการเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติการเรียนการสอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่งอย่างเป็นระบบ มีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการคือ จุดประสงค์การเรียนรู้ ประสบการณ์การเรียนรู้ และการวัด ประเมินผลการเรียนรู้

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นการแจกแจง รายละเอียดของหลักสูตรเพื่อนำมาใช้ในระดับชั้นเรียน มีจุดประสงค์ในการสร้างเพื่อเป็นการกำหนด กิจกรรมการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ที่ครูผู้สอนได้จัดทำเป็นเอกสารไว้ล่วงหน้า โดย มีกระบวนการสร้างที่เป็นระบบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สำหรับงานวิจัยนี้เป็นแผนการจัดการ เรียนรู้ที่เขียนขึ้นโดยใช้รูปแบบแผนแบบบรรยาย โดยกลุ่มทดลองได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตาม แนวคิดการสอนเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีองค์ประกอบหลักที่สำคัญในแผนการจัดการเรียนรู้ 10 ประการ

ได้แก่ 1) หัวเรื่อง 2) มาตรฐานการเรียนรู้ 3)สาระสำคัญ 4) วัตถุประสงค์การเรียนรู้ 5) เนื้อหาสาระ 6) ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 7) สื่อการเรียนรู้ 8) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 9) บันทึกหลังการสอน และ 10) ภาคผนวก ซึ่งทุกองค์ประกอบที่กล่าวมานั้นจะต้องมีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้นั้นเกิดประสิทธิภาพและช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในการสอนแต่ละเรื่อง

2.5.2 ความสำคัญและประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

ฉันท ชาติทอง (2552, อ้างถึงใน เอมมิกา สุวรรณหิตาทร, 2558, น. 21) และชนาธิป พรกุล (2554, น. 134) สรุปความสำคัญของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ 9 ประการ ดังนี้

1. ทำให้การจัดการการสอนมีความหมายยิ่งขึ้น
2. ทำให้ครูมีคู่มือการสอนที่ดี
3. ทำให้ครูมีผลงานที่มีศักยภาพเป็นครูมืออาชีพ
4. ครูคนอื่นสามารถสอนแทนได้
5. ทำให้จัดการเรียนการสอนได้ตามสภาพที่เป็นจริง
6. ทำให้การเรียนรู้แบบองค์รวมที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้หลายอย่างในขณะเดียวกัน
7. ทำให้ขยายขอบเขตการศึกษาไปได้อย่างไม่จำกัด โดยมีความเกี่ยวข้องกับวิชาอื่น ๆ

ได้อย่างกลมกลืน

8. ช่วยให้การเรียนการสอนมีคุณภาพตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา
9. ส่งเสริมทำให้เกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ ครบถ้วน โดยไม่จำกัดระยะเวลา

จากที่กล่าวมาในข้างต้นจะเห็นว่าประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้นั้นมีอยู่หลายประการ เนื่องจากเป็นสิ่งจำเป็นในการจัดการเรียนการสอน สมาน เอกพิมพ์ (2560, น.373 - 374) ได้อธิบายความจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์การเรียนรู้ว่ามีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย อาทิ

1. การกำหนดหลักสูตรที่กว้างเกินไป และกำหนดในลักษณะทั่วไป ไม่ได้ระบุชัดเจนว่าจะให้สอนแบบใดหรือลึกซึ้งเท่าใด

2. การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตรมักถูกกำหนดออกมาในรูปแบบของวัตถุประสงค์ทั่วไป ไม่ได้กำหนดไว้ในรูปแบบวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ทำให้บางครั้งผู้สอนไม่ทราบว่า จะต้องสอนอย่างไรจึงจะตรงตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เพราะวัตถุประสงค์ทั่วไปนั้นปฏิบัติตามได้ยาก

3. หลักสูตรไม่ได้กำหนดกิจกรรมไว้เด่นชัด ทำให้ผู้เรียนนั่งฟังและจดตามเพียงฝ่ายเดียวจึงก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย

4. หลักสูตรไม่ได้กำหนดอุปกรณ์ หรือสื่อการสอนที่ชัดเจนครบถ้วน อีกทั้งยังไม่สัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนการสอน

5. ผู้สอนและผู้เรียนมักจะยึดแบบเรียนเป็นหลักเกณฑ์ตามหลักสูตร จึงทำให้ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่หลากหลาย โดยตามแบบเรียนเป็นหลัก

สุวิทย์ มูลคำ (2554, น. 58) กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอนที่ดี วิธีเรียนที่ดี ที่เกิดจากการผสมผสานความรู้และจิตวิทยา

การศึกษา ช่วยให้ครูผู้สอนมีคู่มือการจัดการเรียนรู้ที่ทำได้ล่วงหน้าด้วยตนเอง ก่อให้เกิดความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย อีกทั้งยังช่วยให้ครูผู้สอนทราบว่าการสอนของตนได้เดินไปในทิศทางใด หรือทราบว่าสอนอะไร ด้วยวิธีใด สอนทำไม สอนอย่างไร จะใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้อะไร และจะวัดประเมินผลอย่างไร นอกจากนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ยังส่งเสริมให้ครูผู้สอนใฝ่ศึกษาหาความรู้ ทั้งเรื่องหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนรู้ สื่อ แหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการวัดประเมินผล และยิ่งไปกว่านั้นแผนการจัดการเรียนรู้ยังสามารถใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอนแทนได้ ใช้เป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงถึงความชำนาญ ความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน ทั้งนี้แผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้และพัฒนาแล้วยังมีประโยชน์ต่อวงการศึกษาอีกด้วย

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อผู้ประกอบการวิชาชีพครู ในการวางแผนการสอน เพื่อวิเคราะห์และพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้ โดยนำหลักสูตรมาแจกแจงรายละเอียด ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและครอบคลุมตามจุดมุ่งหมาย หรือวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และทักษะต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ มีผลโดยตรงทั้งต่อครูผู้สอนและผู้เรียน ดังนี้

1. ส่งผลให้ครูผู้สอนมีความมั่นใจและความเชื่อมั่น สามารถสอนได้ตามลำดับขั้นตอนที่ระบุในแผนอย่างราบรื่น ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ได้อย่างสมบูรณ์
2. ส่งผลให้การสอนนั้นคุ้มค่ากับเวลา เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย เพราะครูผู้สอนมีทิศทางในการสอนอย่างเป็นระบบ ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ เกิดความคิด เจตคติ และทักษะ ตลอดจนเกิดประสบการณ์ใหม่ตามที่ผู้สอนวางแผนไว้ และบรรลุผลตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
3. ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นั้น มีเครื่องมือวัดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ครูผู้สอนทราบถึงความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละเนื้อหา
4. ทำให้ครูผู้สอนมีเอกสารบันทึกการสอน สำหรับใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเนื้อหาอื่น ๆ ต่อไป
5. เป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนในเรื่องนั้น ๆ ตลอดจนวิชาที่เรียนและรวมไปถึงเจตคติที่ดีต่อตัวครูผู้สอนเอง เนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้ทำให้ผู้สอนสามารถสอนด้วยความพร้อมทั้งทางด้านจิตใจมีความมั่นใจในการสอน และความพร้อมทางวัตถุประสงค์ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้จัดทำขึ้นด้วยการพิจารณาอย่างรอบคอบ และสื่อการสอนที่เตรียมพร้อม จะทำให้ครูผู้สอนมั่นใจในการสอน สามารถสอนได้อย่างชัดเจน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียน และเกิดเจตคติที่ดีต่อรายวิชาและต่อครูผู้สอนตามลำดับ

2.5.4 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการนำรายวิชาแต่ละรายวิชาที่จะสอนมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างชัดเจน หรือที่เรียกว่า แผนการเรียนรู้ ซึ่งเปรียบดังแผนที่นำทางในการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วยส่วนย่อยที่ผูกโยงสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้นำเสนอเกี่ยวกับองค์ประกอบที่สำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ในทัศนะที่คล้ายคลึงกัน ดังนี้

ชนาธิป พรกุล (2552, น. 86) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบัน มีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ 1) เรื่องและเวลาที่ใช้สอน 2) ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (จุดประสงค์การเรียนรู้) 3) สาระสำคัญเนื้อหา (สาระ) 4) กิจกรรมการเรียนรู้ (สื่อการเรียนการสอน) และ 5) การวัดและประเมินผล

ไสว ประภาศรี (2553, น. 224) ได้ศึกษาและสรุปองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) ส่วนชื่อเรื่อง ประกอบด้วย ชื่อกลุ่มสาระ ชั้น ภาคเรียน ชื่อแผน และเวลา 2) ส่วนขององค์ประกอบที่สำคัญ ประกอบด้วย สาระสำคัญหรือความคิดรวบยอด ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง หรือวัตถุประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ หรือเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล แหล่งเรียนรู้ หรือสื่อการเรียนรู้ กิจกรรมเสนอแนะ หรือบันทึกหลังสอน

พิมพ์นธ์ เดชะคุปต์ (2557, น. 87) กล่าวว่า องค์ประกอบหลักของแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ผู้สอนต้องคำนึงถึงในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ มี 4 ประการหลัก คือ 1) วัตถุประสงค์การเรียนรู้ 2) สาระ/เนื้อหา 3) กิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ ขั้นตอนการเรียนการสอนและสื่อการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ 4) การประเมินผลการเรียนรู้ นอกจากนี้ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า ในการวางแผนงานใดก็ตาม องค์ประกอบที่ต้องคำนึงถึงในการวางแผน คือ 5W และ 2H ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

W ₁ (Why)	หมายถึง	สอนไปทำไม (วัตถุประสงค์การเรียนรู้)
W ₂ (What)	หมายถึง	สอนอะไร (เนื้อหา/สาระ)
W ₃ (Who)	หมายถึง	สอนใคร (ใครสอน/สอนใคร)
W ₄ (Where)	หมายถึง	สอนที่ใด
W ₅ (When)	หมายถึง	สอนเมื่อใด
H ₁ (How)	หมายถึง	สอนอย่างไร (กิจกรรมการเรียนรู้)
H ₂ (How)	หมายถึง	ประเมินอย่างไร (ประเมินการเรียนรู้)

เอมมิกา สุวรรณทิศาทร (2558, น. 81-82) ได้สังเคราะห์องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ของครู พบว่า องค์ประกอบที่สำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้มี 6 องค์ประกอบสำคัญ คือ 1) สาระสำคัญ 2) ผลการเรียนรู้/จุดประสงค์การเรียนรู้/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง 3) เนื้อหา/สาระการเรียนรู้ 4) กิจกรรมการเรียนรู้ 5) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ 6) การวัดและประเมินผล

สมาน เอกพิมพ์ (2560, น. 385) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ควรประกอบด้วย 8 องค์ประกอบสำคัญดังนี้ 1) สาระสำคัญ 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) สาระการเรียนรู้ (เนื้อหา) 4) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 6) การวัดและประเมินผล 7) กิจกรรมเสนอแนะ (อาจจะมีหรือไม่มีก็ได้) 8) บันทึกหลังการสอน และ 9) ภาคผนวกของแต่ละแผน (ถ้ามี)

สรุปได้ว่า ในการวางแผน หรือออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีองค์ประกอบหลักที่สำคัญ 10 ประการ ประกอบด้วย 1) หัวเรื่อง 2) มาตรฐานการเรียนรู้ 3) สาระสำคัญ 4) วัตถุประสงค์การเรียนรู้ 5) เนื้อหาสาระ 6) ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 7) สื่อการเรียนรู้ 8) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 9) บันทึกหลังการสอน และ 10) ภาคผนวก นอกจากนี้เพื่อให้แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงสุด ผู้สอนควรคำนึงถึงองค์ประกอบ 5W 2H ได้แก่ สอนไปทำไม สอนอะไร สอนใคร สอนที่ไหน สอนเมื่อใด สอนอย่างไร และวัดผลประเมินผลการเรียนรู้นั้นอย่างไร ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้นั้น

2.5.5 ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

ชนาธิป พรกุล (2552, น. 86) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีองค์ประกอบที่สำคัญครบถ้วนทุกองค์ประกอบมีความสอดคล้องเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์อย่างเหมาะสมผู้สอนสามารถตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ซึ่งความถูกต้องนั้น หมายถึง ข้อความในแต่ละองค์ประกอบมีความถูกต้องตามลักษณะขององค์ประกอบนั้น และความสอดคล้อง หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบที่มีความเกี่ยวข้องต่อเนื่องอย่างสมเหตุสมผลเป็นเรื่องเดียวกัน

ชวลิต ชูกำแหง (2553, น. 93) ได้สรุปลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ดังนี้

1. มีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน
2. กิจกรรมการสอนชัดเจน นำไปสู่ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
3. บทบาทและพฤติกรรมของครูในการจัดกิจกรรมมีความชัดเจน
4. สื่อมีความสอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้
5. วิธีการวัดประเมินผลการเรียนรู้ชัดเจนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และมีความหลากหลาย

สุวิทย์ มูลคำ (2554, น. 59) อธิบายลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีไว้ ดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้ชัดเจน (ในการสอนเรื่องนั้น ๆ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดคุณสมบัติอะไร หรือด้านใด)
2. กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ชัดเจน และนำไปสู่ผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ได้จริง (ระบุบทบาทของครูผู้สอนและผู้เรียนไว้ชัดเจนว่าจะต้องทำอะไร จึงจะทำให้การเรียนการสอนบรรลุผล)
3. กำหนดสื่ออุปกรณ์ หรือแหล่งเรียนรู้ไว้ชัดเจน (จะใช้สื่ออุปกรณ์ หรือแหล่งเรียนรู้อะไร ช่วยบ้าง และจะใช้อย่างไร)
4. กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลไว้ชัดเจน (จะใช้วิธีการและเครื่องมือในการวัดและประเมินผลใด เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้)
5. ยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้ (ในกรณีที่มีปัญหาเมื่อมีการนำไปใช้ หรือไม่สามารถจัดการเรียนรู้ตามแผนนั้นได้ก็สามารถปรับเปลี่ยนได้ โดยไม่กระทบต่อการเรียนการสอนและผลการเรียนรู้)
6. ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ และสอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงที่ผู้เรียนดำเนินชีวิตอยู่
7. สามารถแปลความได้ตรงกัน แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นจะต้องสื่อความหมายได้ตรงกัน เข้าใจง่าย กรณีมีการสอนแทนหรือเผยแพร่ ผู้ที่นำไปใช้จะต้องสามารถเข้าใจและใช้ได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้จัดทำแผน
8. มีการบูรณาการ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะสะท้อนให้เห็นการบูรณาการแบบองค์รวมของเนื้อหาสาระความรู้ และวิธีการจัดการเรียนการสอนเข้าด้วยกัน
9. มีการเชื่อมโยงความรู้ไปใช้อย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบครบถ้วน และสอดคล้องกัน โดยเฉพาะเนื้อหาสาระ และกิจกรรมการเรียนรู้ จะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เชื่อมโยงองค์ความรู้ไปสู่การดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งวิธีการวัดประเมินผลจะต้องคำนึงถึงความชัดเจนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เป็นสำคัญ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง

2.5.6 การจำแนกประเภทของแผนการจัดการเรียนรู้

พิมพ์พันธ์ เดชคุปต์ (2557, น. 37) กล่าวว่า แผนที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน มี 3 ประเภท ได้แก่

1. แผนระยะยาว
2. แผนรายหน่วย
3. แผนการจัดการเรียนรู้รายวัน

สมาน เอกพิมพ์ (2560, น. 376-378) ได้แบ่งประเภทของแผนการจัดการเรียนรู้ตามระยะเวลาของการจัดทำแผนซึ่งมี 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ระยะยาว หรืออาจเรียกได้อีกหลายอย่าง เช่น กำหนดการสอน โครงการสอน หรือแนวการสอน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนจะต้องจัดทำเพื่อการวางแผนและเตรียมการในการนำหลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้ การจัดทำแผนระยะยาวอาจเป็นการวางแผนที่ยังไม่ให้รายละเอียดมากนัก เพียงแต่เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และเพิ่มเติมรายละเอียดจากโครงสร้างรายวิชา โดยทั่วไปแล้วการจัดทำกำหนดการสอนควรเขียนในรูปตาราง และมีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่

- 1) ส่วนหัวของกำหนดการสอน ต้องระบุว่าเป็นกำหนดการสอนรายวิชาใด กลุ่มสาระการเรียนรู้ใด ระดับชั้นไหน ระบุสัปดาห์ เรียงจากสัปดาห์แรกถึงสัปดาห์สุดท้ายของภาคเรียน หน่วยกิต รวมไปถึงเวลาที่เรียนต่อภาคเรียน
- 2) หน่วยการเรียนรู้และหัวข้อเรื่อง
- 3) จุดประสงค์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่หลักสูตรกำหนด ต้องครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัยหรือคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 4) กิจกรรมการเรียนการสอน รูปแบบ วิธีการ และเทคนิคการจัดการเรียนรู้ ควรพิจารณาถึงธรรมชาติของวิชาเป็นหลักในการเลือกเทคนิควิธีการสอน
- 5) สื่อและแหล่งการเรียนรู้ รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ครอบคลุมแหล่งการเรียนรู้ทั้งที่เป็นสถานที่และบุคคล

นอกจากนี้ยังอธิบายถึงลักษณะของกำหนดการสอนที่ดีไว้ว่าควรมีลักษณะต่าง ๆ ได้แก่

- 1) เป็นแนวการสอนที่ได้มาจากการวิเคราะห์หลักสูตร
- 2) สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และมีประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด
- 3) เขียนถูกต้องตามหลักวิชา เหมาะสมกับผู้เรียนและระยะเวลาที่กำหนด
- 4) ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย
- 5) มีรายละเอียดมากพอที่จะทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจและนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้
- 6) มีคาบเวลาเรียนครบถ้วนตามโครงสร้างของหลักสูตร

2. แผนการทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวัน รายชั่วโมง หรือรายคาบแผนการจัดการเรียนรู้ประเภทนี้โดยทั่วไปมีองค์ประกอบที่หลากหลายขึ้นอยู่กับหน่วยงานกำหนด

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้จำแนกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) แผนระยะยาว หรือกำหนดการสอน โดยจะกำหนดเนื้อหาสาระสำคัญ จำนวนคาบ เวลาและสัปดาห์ที่สอนไว้ตลอดภาคเรียน หรือตลอดปีการศึกษา เพื่อให้ผู้สอนเห็นแนวทางการสอนในแต่ละวิชา 2) แผนรายชั่วโมง เป็นส่วนที่เกิดขึ้นหลังจากผู้สอนทำกำหนดการสอนเสร็จแล้ว ซึ่งจะชี้แจงรายละเอียดของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมงให้ชัดเจนขึ้นเพื่อนำไปใช้จริง ทั้งด้านกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดผลประเมินผล ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเป็นสำคัญ

2.5.7 รูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้

วิลลรัตน์ สุนทรโรจน์ (อ้างถึงใน ไสว ประภาศรี, 2553, น. 226) ได้จำแนกรูปแบบของการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ออกเป็น 3 รูปแบบดังนี้

1. แบบเรียงหัวข้อ รูปแบบนี้จะเรียงลำดับก่อนหลังโดยไม่ต้องตีตารางทำให้สะดวกในการเขียน แต่ทำให้ยากต่อการดูความสัมพันธ์ระหว่างหัวข้อ
2. กิ่งตาราง รูปแบบนี้จะเขียนแบบความเรียงในส่วนแรก ๆ คือ ส่วนหัวของแผนสาระสำคัญ วัตถุประสงค์ แล้วจึงจะสร้างตาราง ประกอบด้วยจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหา กิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการสอน การวัดและประเมินผล
3. ตาราง รูปแบบนี้จะเขียนตารางเป็นช่อง ๆ คล้ายแบบกิ่งตาราง โดยนำหัวข้อสาระสำคัญมาไว้ในตารางด้วย

สรุปได้ว่า การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้นิยมเขียนใน 3 รูปแบบ คือเขียนแบบบรรยายแบบตาราง และแบบกิ่งตารางหรือแบบผสม ซึ่งมีข้อดีและข้อด้อยแตกต่างกันออกไปในการแสดงรายละเอียด และความสัมพันธ์ของแต่ละหัวข้อ

2.5.8 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบที่ครบถ้วน และขั้นตอนการสร้างก็ต้องมีความถูกต้องและเป็นไปตามหลักการสร้างเครื่องมือ ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

รุจิรุ ภู่อาระ (2551, น. 11) ได้อธิบายว่า การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ช่วยให้ครูมีทิศทางในการสอนที่ชัดเจน ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้มีหลักการพื้นฐานมีขั้นตอนดังนี้

- ขั้นตอนที่ 1 พิจารณาระยะเวลาที่จำเป็นต้องใช้ในการสอนว่าควรมีเวลาเท่าใด
- ขั้นตอนที่ 2 พิจารณาระยะเวลาของแต่ละวิชา หรือแต่ละหัวข้อของแต่ละรายวิชาว่าควรจะใช้เวลาเท่าใด
- ขั้นตอนที่ 4 กำหนดรายละเอียดของหน่วยการเรียนรู้
- ขั้นตอนที่ 5 ปรับหน่วยการเรียนรู้ให้เป็นรายสัปดาห์ หรือในการสอนแต่ละครั้ง ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ต้องผสมผสานเนื้อหาและจุดประสงค์ของหลักสูตร หลักจิตวิทยา นวัตกรรม การเรียนใหม่ ๆ และปัจจัยความพร้อมของโรงเรียน ตลอดจนความต้องการของชุมชนท้องถิ่น

ชนาธิป พรกุล (2552, น. 93-94) อธิบายว่าการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เป็นขั้นหนึ่งของ การวางแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนควรดำเนินการอย่างน้อย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ในขั้นนี้ผู้สอนควรศึกษาเรื่องและสาระที่จะสอนในชั่วโมงนั้น ๆ ให้เข้าใจ กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการให้ผู้เรียนรู้ เขียนสาระเป็นข้อ ๆ พร้อมคำอธิบายสั้น ๆ เขียนสาระสำคัญ ออกแบบการสอนโดยเลือกรูปแบบการสอนหรือวิธีสอนที่เหมาะสมกับสาระจากนั้นศึกษาวิธีการให้เข้าใจ ถ้ามีการสอนลักษณะเฉพาะ เช่น การสอนคิด หรือการสอนอ่านคิดวิเคราะห์ เขียน ผู้สอนจะต้องศึกษาเพิ่มเติม ในการเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับรูปแบบการสอนวิธีสอนหรือลักษณะเฉพาะและจัดลำดับกิจกรรมเหล่านั้นตามขั้นตอนการสอน ระบุสื่อการเรียนรู้หรือแหล่งการเรียนรู้เรียงตามลำดับกิจกรรมที่ใช้ กำหนดเครื่องมือวัดผลและเกณฑ์การประเมินผล

2. ขั้นการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ในขั้นนี้ผู้สอนเขียนตามแผนที่วางไว้ โดยเขียนตามวิธีเขียนแต่ละองค์ประกอบที่ได้ศึกษามา

3. ขั้นหลังการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ก่อนที่ผู้สอนจะนำแผนที่เขียนขึ้นไปจัดการสอนในชั้นเรียน ผู้สอนควรทดลองทำบางกิจกรรม หรือทุกกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนทำ การทำเช่นนี้เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้สอนได้ตรวจสอบวิธีการทำกิจกรรม และคาดเดาคำตอบของผู้เรียนได้ บางครั้งอาจต้องทำการปรับบางกิจกรรม

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, น. 230) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา รายปี หรือรายภาค และหน่วยการเรียนรู้ที่สถานศึกษาจัดทำขึ้น เพื่อประโยชน์ในการเขียนรายละเอียดของแต่ละหัวข้อของแผนการจัดการเรียนรู้
2. วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เพื่อนำมาเขียนเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการ เจตคติ และค่านิยม
3. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ โดยเลือกและขยายสาระที่เรียนรู้ให้สอดคล้องกับผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น
4. วิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
5. วิเคราะห์กระบวนการประเมินผล โดยเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้
6. วิเคราะห์แหล่งการเรียนรู้ โดยคัดเลือกสื่อการเรียนรู้ และแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ให้เหมาะสมสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553, น. 115) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาเอกสารหลักสูตรที่เกี่ยวข้องโดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตร สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เวลา การวัดผลประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่ผู้สอนจะต้องวางแผนอย่างรอบคอบ โดยกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลา กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง กำหนดสื่อการจัดการเรียนรู้ และการวัดผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งควรจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดเน้นของหลักสูตร

สรุปได้ว่า การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้

1. ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ เพื่อให้เข้าใจเป้าหมายและทิศทางในการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา สาระการเรียนรู้รายปีหรือรายภาค และหน่วยการเรียนรู้ที่สถานศึกษาจัดทำขึ้น เพื่อประโยชน์ในการเขียนรายละเอียดแต่ละหัวข้อของแผนการจัดการเรียนรู้
3. กำหนดผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน เพื่อนำไปใช้เป็นกรอบในการวางแผนการสอน โดยต้องครอบคลุมกับมาตรฐานการเรียนรู้

4. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาที่จะใช้สอน กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดประเมินผล ซึ่งทุกหัวข้อจะต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันอย่างสมเหตุสมผล และจะต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ
5. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามที่วางแผนไว้

2.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.6.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีนักวิชาการทางการศึกษาได้อธิบายถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

ไพศาล หวังพานิช (2533, น. 89) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรม หรือการสอน จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถหรือความสัมฤทธิ์ผลของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วเท่าไรมีความสามารถชนิดใดจากความหมายดังกล่าวข้างต้น

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2538, น. 29) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง คุณลักษณะรวมถึงความรู้ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือ คือมวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอนทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพสมอง

น้ำผึ้ง ยาน่า (2550, น. 25) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลคะแนนการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านทักษะ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ และการนำไปใช้

จากที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะความรู้ความสามารถและประสบการณ์การเรียนรู้ที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอนเป็นผลให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.6.2 ประเภทของการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน สามารถกระทำได้ 2 ลักษณะ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2535, น. 31-32) คือ

1. การทดสอบแบบอิงกลุ่ม หรือการวัดผลแบบอิงกลุ่ม เป็นการทดสอบหรือการสอบวัดที่เกิดจากแนวความเชื่อในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลที่ว่า ความสามารถของบุคคลใด ๆ ในเรื่องใดนั้นมีไม่เท่ากัน การทดสอบแบบนี้จะยึดคน ส่วนกลุ่มคะแนนจะมีความหมายก็ต่อเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนของบุคคลอื่น ที่สอบด้วยข้อสอบฉบับเดียวกัน จุดมุ่งหมายของการสอบ แบบนี้ ก็เพื่อกระจายบุคคลทั้งกลุ่มไปตามความสามารถของแต่ละบุคคล

2. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ หรือการวัดผลแบบอิงเกณฑ์ ยึดความเชื่อในเรื่องการเรียนรู้อันเพื่อรอบรู้กล่าวคือ ยึดหลักในการเรียนการสอนนั้น จะต้องมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดประสบความสำเร็จในการเรียน แม้ว่าผู้เรียนจะมีลักษณะต่างกันก็ตาม การทดสอบแบบอิงเกณฑ์จึงมีการกำหนดเกณฑ์ขึ้น แล้วนำผลการสอบวัดของแต่ละบุคคล เทียบเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ไม่ได้มีการนำผลไปเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น ๆ ในกลุ่มความสำคัญของการทดสอบแบบนี้จึงอยู่ที่การกำหนด

เกณฑ์เป็นสำคัญ จุดมุ่งหมายของการทดสอบแบบนี้ จึงเป็นการตรวจสอบดูว่าใครเรียนได้ถึงเกณฑ์ และใครยังไม่ถึงเกณฑ์ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขต่อไป เช่น อาจให้มีการเรียนซ่อมเสริม เป็นต้น

2.6.3 คุณลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544, น. 115) ได้กล่าวถึง คุณลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นมีดังนี้

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่สร้างขึ้นต้องสัมพันธ์กับหลักสูตรโดยที่ข้อสอบเป็นตัวแทนของเนื้อหาการเรียนการสอน การวัดเป็นการวัดพฤติกรรมที่ได้เรียนมาแล้ว
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มีการสร้างตารางกำหนดลักษณะข้อสอบซึ่งเป็นแบบจำลองของตารางหลักสูตร
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการทดสอบที่เกิดขึ้นในสถานการณ์การเรียนการสอน
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มีผลคะแนนที่ใช้ตัดสินความสำเร็จในการเรียนของผู้เรียน และอาจใช้เพื่อการวินิจฉัยปัญหาสำหรับการเรียนการสอนแบบซ่อมเสริม
5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ใช้ในการทดสอบจะไม่ใช้วิธีที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคยเพราะจะใช้สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นคุณลักษณะความรู้ความสามารถและประสบการณ์การเรียนรู้ที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอนเป็นผลให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละวิชานั้น โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ใช้วัดความรู้ความสามารถของผู้เรียนซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอบนั้น

2.6.4 การหาประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผล

2.6.4.1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ที่มีการพัฒนารูปแบบหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทดลองใช้ และหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความมั่นใจในคุณภาพด้านกระบวนการและผลลัพธ์ของแผนการจัดการเรียนรู้ก่อนการนำไปใช้

2.6.4.2 ความหมายประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2542, น. 494-499) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง ระดับคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นระดับที่ผู้สร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พึงพอใจว่าหากแผนการจัดกิจกรรมเรียนรู้นั้นมีค่าถึงระดับนั้นแล้วแผนการจัดกิจกรรมเรียนรู้นั้นก็จะมีคุณค่าที่จำต้องนำไปจัดการเรียนรู้กับผู้เรียน

เผชิญ กิจระการ (2544, น. 51) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง ผลรวมของการหาคุณภาพ (Quality) ทั้งเชิงปริมาณที่แสดงเป็นตัวเลข (Quantitative) ที่แสดงเป็นภาษาที่เข้าใจได้เป็นผลที่แสดงถึงผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ถูกต้องถึงเกณฑ์ที่คาดหวัง

ชัยงค์ พรหมวงศ์ (อ้างถึงใน วาสนา บุญชู, 2547, น. 28-30) การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง การนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้แล้วนำผลมาปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้ทดลองจริง เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ระดับคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่วัดได้จากคุณภาพของผู้เรียน

2.6.5 ความสำคัญการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

เผชญิ กิจระการ (2544, น. 49-52) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่มีการพัฒนารูปแบบหรือนวัตกรรมใหม่ๆ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทดลองใช้และหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการนำไปใช้ต่อไป

ขวลิต ชูกำแหง (2553, น. 131) กล่าวว่า การวิจัยทางหลักสูตรและการสอนนักวิจัยจะใช้การจัดการเรียนรู้เป็นนวัตกรรมเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งต้องหาคุณภาพของนวัตกรรมที่ใช้

บุญชม ศรีสะอาด (2553, น. 153) กล่าวว่า เมื่อครูทำการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนหรือวิธีสอน หรือนวัตกรรม จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำการทดลองใช้และหาประสิทธิภาพของสื่อที่พัฒนา เพื่อที่จะมั่นใจในการที่จะนำไปใช้ต่อไป

สรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เป็นการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและนำมาทดลองจริงการทดลองนี้จะช่วยทำให้เกิดความมั่นใจในการนำไปใช้

2.6.6 หลักการในการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

บุญชม ศรีสะอาด (2552, น. 115) กล่าวว่า การเลือกเกณฑ์เพื่อกำหนดค่าประสิทธิภาพของสื่อการเรียนหรือนวัตกรรม ควรพิจารณาจากหลายปัจจัย เช่น ประเภทของสื่อ นวัตกรรม สถิติปัญญาของกลุ่มผู้เรียน นวัตกรรมของผู้เรียน และวัตถุประสงค์ของการเรียน เป็นต้น โดยทั่วไปนวัตกรรมหรือสื่อการเรียนที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะมักจะกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพต่ำกว่าการพัฒนาความรู้ ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาทักษะต้องใช้เวลามากกว่า ยกตัวอย่างเช่น สื่อหรือนวัตกรรมที่เน้นการพัฒนาความรู้ อาจกำหนด E1/E2 ที่ 80/80 ส่วนสื่อหรือนวัตกรรมที่เน้นการพัฒนาทักษะต่าง ๆ อาจกำหนด E1/E2 ที่ 75/75 เป็นต้น

ประสาธน์ เนื่องเฉลิม (2554, น. 81-87) กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ มีกระบวนการที่สำคัญอยู่ 2 วิธี ได้แก่ การหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) และการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach)

1. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผลกระบวนการนี้ เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักของความรู้และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าของนวัตกรรมการเรียนการสอน โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญ (Panel of Experts) เป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่าซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในด้านความถูกต้องของการนำไปใช้ (Usability) ผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะนำมาหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตร

เมื่อ CVR แทน ประสิทธิภาพเชิงเหตุผล

N1 แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์วิธีนี้จะนำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือเช่น แผนการจัดการเรียนรู้แบบฝึกทักษะ เป็นต้น ส่วนมากใช้วิธีการหาประสิทธิภาพด้วยวิธีนี้ ประสิทธิภาพที่วัดส่วนใหญ่จะพิจารณาจากร้อยละของกระบวนการเรียนการสอน โดยแสดงค่าเป็นตัวเลข 2 ตัว เช่น $E1/E2 = 75/75$, $E1/E2 = 80/80$, $E1/E2 = 85/85$ เป็นต้น

เฟซิญ กิจระการ (2545, น. 1-6) ได้กล่าวถึงดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) ไว้ว่าเมื่อมีการประเมินสื่อการสอนที่ผลิตขึ้นมา เรามักจะดูถึงประสิทธิผลทางการสอนและการวัดประเมินสื่อนั้นตามปกติแล้วจะเป็นการประเมินความแตกต่างของค่าคะแนนใน 2 ลักษณะ คือ ความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและคะแนนการทดสอบหลังเรียน หรือเป็นการทดสอบความแตกต่างเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ในการปฏิบัติส่วนมากจะเน้นที่ผลของความแตกต่างที่แท้จริงมากกว่าผลของความแตกต่างทางสถิติ แต่ในบางกรณีการเปรียบเทียบเพียง 2 ลักษณะ ก็อาจยังไม่เพียงพอ เช่น ในกรณีของการทดลองใช้สื่อในการเรียนการสอนครั้งที่หนึ่งปรากฏว่า กลุ่มที่ 1 การทดสอบก่อนเรียนได้คะแนน 18% การทดสอบหลังเรียนได้คะแนน 67% และกลุ่มที่ 2 การทดสอบก่อนเรียนได้คะแนน 27% การทดสอบหลังเรียนได้คะแนน 74% ซึ่งเมื่อนำผลการวิเคราะห์ทางสถิติปรากฏว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้ง 2 กลุ่ม แต่เมื่อเปรียบเทียบคะแนนทดสอบหลังเรียน ระหว่างกลุ่มทั้งสองปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งไม่สามารถระบุได้ว่าเกิดขึ้นเพราะตัวแปรทดลอง (Treatment) นั้นหรือไม่ เนื่องจากการทดสอบทั้งสองกรณีนั้นมีคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) แตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลถึงคะแนนการทดสอบหลังเรียนที่จะเพิ่มขึ้นได้สูงสุดของแต่ละกรณี

Hovland (1949, อ้างถึงใน สมหมาย บำรุง, 2545, น. 40) ได้เสนอ “ดัชนีประสิทธิผล” (The Effectiveness Index) ซึ่งคำนวณได้จากการหาความแตกต่างของการทดสอบก่อนการทดลองและการทดสอบหลังการทดลองด้วยคะแนนสูงสุดที่สามารถทำเพิ่มขึ้นได้ Hovland เสนอว่าค่าความสัมพันธ์ของการทดลองจะสามารถกระทำได้อย่างถูกต้องแน่นอนจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างของคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) และคะแนนที่สามารถทำได้สูงสุด ดัชนีประสิทธิผลจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงขอบเขตและประสิทธิภาพสูงสุดของสื่อ

Webb (1963, อ้างถึงใน สมหมาย บำรุง, 2545, น. 40) ได้เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนโดยใช้วิธีการ 3 แบบ ซึ่งเพิ่มเติมจาก “ดัชนีประสิทธิผล” ของ Hovland โดย Webb ให้ความสนใจค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนซึ่งเรียกว่า วิธีการ Conventional โดยจะคำนวณจากการนำค่าคะแนนร้อยละของกลุ่มควบคุมลบออกจากคะแนนร้อยละของกลุ่มทดลอง แล้วจึงหารด้วยคะแนนร้อยละของกลุ่มควบคุม ผลที่ได้จะแสดงถึงร้อยละที่เพิ่มขึ้น (หรือลดลง) เปรียบเทียบกับคะแนนของกลุ่มควบคุม

ดัชนีประสิทธิผลสามารถนำมาประยุกต์เพื่อใช้ประเมินผลสื่อโดยเริ่มจากการทดสอบก่อนเรียน ซึ่งเป็นตัววัดว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับใด รวมถึงการวัดทางด้านความเชื่อเจตคติและความตั้งใจของผู้เรียน คะแนนที่ได้จากการทดสอบมาแปลงให้เป็นร้อยละ หากค่าคะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้ นำนักเรียนเข้ารับการทดลอง เสร็จแล้วทำการทดสอบหลังเรียนแล้วนำคะแนนที่ได้หาค่าดัชนีประสิทธิผล โดยนำคะแนนก่อนเรียนไปลบออกจากคะแนนหลังเรียนได้เท่าใดนำมาหารด้วยค่าที่ได้จากค่าทดสอบก่อนเรียนสูงสุดที่ผู้เรียนสามารถทำได้ ลบด้วยคะแนนทดสอบก่อนเรียนโดยทำให้อยู่ในรูปร้อยละ

เฟซิญ กิจระการ (2545, น. 30-36) ได้กล่าวถึงดัชนีประสิทธิผลว่า ดัชนีประสิทธิผล คือ ค่าความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและคะแนนการทดสอบหลังเรียน หรือเป็นการทดสอบความแตกต่างเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมดัชนีประสิทธิผล

คำนวณได้จาก การหาความแตกต่างของการทดสอบก่อนการทดลอง และ การทดสอบหลังการทดลองด้วยคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) และคะแนนที่สามารถทำได้สูงสุด ดัชนีประสิทธิผลจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงขอบเขตและประสิทธิภาพสูงสุดของสื่อหรือการสอนดัชนีประสิทธิผลมีรูปแบบให้การหาค่าดังนี้

ดัชนีประสิทธิผล = จำนวนเศษของ E.I. จะเป็นเศษที่ได้จากการวัดระหว่างการทดสอบก่อนเรียน (P1) และการทดสอบหลังเรียน (P2) ซึ่งคะแนนทั้ง 2 ชนิด (ประเภท) นี้ จะแสดงถึงค่าร้อยละของคะแนนรวมสูงสุดที่ทำได้ (100%) ตัวหารของ ดัชนีคือ ความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียน (P1) และคะแนนสูงสุดที่นักเรียนสามารถทำได้

สรุปได้ว่า ค่าดัชนีประสิทธิผล คือ ค่าแสดงความก้าวหน้าทางการเรียนของนักศึกษาหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ในรายวิชาหลักการตลาด ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยคิดเป็นร้อยละของคะแนนรวมเฉลี่ยของนักเรียนหลังเรียนที่เปลี่ยนแปลงไปจากคะแนนรวมเฉลี่ยของนักเรียนก่อนเรียน

2.7 ความพึงพอใจ

2.7.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นนามธรรมที่ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปเป็นร่างได้ ดังนั้น การที่จะทราบว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่สามารถสังเกตได้จากการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อนและเป็นการยากที่จะวัดความพึงพอใจได้โดยตรง แต่สามารถวัดได้โดยทางอ้อม จากการวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้นและการแสดงความคิดเห็นนั้นจะต้องตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงจึงจะสามารถวัดความพอใจนั้นได้ (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2529, น. 15) นอกจากนี้มีนักการศึกษาตลอดจนนักจิตวิทยาหลายท่านได้กล่าวถึงความพึงพอใจไว้ในทัศนะต่าง ๆ ดังนี้

Morse (1958, p. 19) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาวะจิตที่ปราศจากความเครียด ทั้งนี้ เพราะธรรมชาติของมนุษย์มีความต้องการ ถ้าความต้องการได้รับการตอบสนองทั้งหมดหรือบางส่วน ความเครียดก็จะน้อยลง ความพึงพอใจก็จะเกิดขึ้นและในทางกลับกันถ้าความต้องการนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง ความเครียดและความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

Vroom (1970, p. 8) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทัศนคติด้านบวกจะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้น และทัศนคติด้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจนั่นเอง

Wolman (1973, อ้างถึงใน ภนิตา ชัยปัญญา, 2541, น. 11) กล่าวว่า ความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับความสำเร็จตามที่มุ่งหวัง หรือตามความต้องการ

วิรุฬ พรรณเทวี (2542, น. 18) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดี จะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ

สิ่งที่ตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้ เกณฑ์ (Criteria) ที่แต่ละบุคคลตั้งไว้ รวมทั้งการตัดสินใจ (Judgment) ของบุคคลนั้นด้วย

สมหมาย เปียณอม (2551, น. 5) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นทัศนคติอย่างหนึ่งที่มีลักษณะเป็นนามธรรมไม่สามารถมองเห็นรูปร่าง เป็นความรู้สึกส่วนตัวที่เป็นสุขเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการของตนและเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมในการแสดงออกของบุคคลที่มีผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ ความพึงพอใจทำให้บุคคลเกิดความสุขใจหรือตอบสนองความต้องการที่ทำให้เกิดความสุขรวมทั้งสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องก็เป็นปัจจัยทำให้เกิดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เป็นไปในทางบวกของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทัศนคติหรือความรู้สึกที่เป็นไปในทางบวกของผู้เรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นข้อมูลที่เป็นความรู้สึกไม่สามารถมองเห็นได้ แต่สามารถวัดได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก โดยความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองหรือบรรลุจุดมุ่งหมายในระดับหนึ่งในการปฏิบัติสิ่งใด ๆ แต่ความรู้สึกนี้จะลดลงและไม่เกิดขึ้นหากความต้องการหรือจุดหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง สำหรับการวิจัยครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการวัดความพึงพอใจ ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วยระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบของข้อคำถามให้ครอบคลุมองค์ประกอบหลักในการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

2.7.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

Maynard and Shelly (1975, p. 9) ได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ และสรุปไว้ว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึก แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกในทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความสุขที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ กล่าวคือเป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับความสุขสามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ ความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวก และความรู้สึกที่มีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อนและระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามนี้เรียกว่า ระบบความพึงพอใจ นอกจากนี้ได้มีผู้ศึกษาและแสดงทัศนะ เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจไว้ พอสรุปได้ดังนี้

Herzberg (1970, pp. 113-115, อ้างถึงใน สุนทร หลักคำ, 2547, น. 44) กล่าวว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานประกอบด้วย 2 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factor) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับงานซึ่งมีผลก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น ความสำเร็จของงาน การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะของงาน ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน

2. ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factor) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน และมีส่วนทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น เงินเดือน โอกาสที่จะก้าวหน้าในอนาคต สถานะอาชีพ สภาพการทำงาน เป็นต้น

Vroom (1964, อ้างถึงใน วสันต์ เตชะฟอง, 2549, น. 8) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นผลจากบุคคลนั้นเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือเข้าไปรับรู้แล้วเกิดความพอใจโดยความหมายของความพึงพอใจสามารถทดแทนความหมายของทัศนคติได้ บางที เรียกว่าทฤษฎี V.I.E. มีองค์ประกอบทฤษฎีที่สำคัญคือ ความพึงพอใจ (Valence) เครื่องมือ หรือวิถีทางนำไปสู่ความพึงพอใจ (Instrumentality) และความคาดหวัง (Expectancy) ภายในตัวบุคคลมีความต้องการ และมีความคาดหวังในหลายสิ่งหลายอย่าง ดังนั้นจึงต้องกระทำด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อตอบสนอง ความต้องการหรือสิ่งที่คาดหวังเอาไว้ ซึ่งเมื่อได้รับการตอบสนองแล้วตามที่ตั้งความหวังหรือที่คาดหวังเอาไว้ นั้น บุคคลก็จะได้รับความพึงพอใจและในขณะเดียวกันก็จะคาดหวังในสิ่งที่สูงขึ้นไป อีกเรื่อย ๆ สรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$\text{แรงจูงใจ} = \text{ผลของความพึงพอใจ} + \text{ความพึงพอใจ} \quad (2-2)$$

ซึ่งหมายถึง แรงจูงใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งต่อการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่นแรงจูงใจที่บุคคลจะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนจะเป็นผลที่เกิดจากทัศนคติต่อครูผู้สอนหรือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวม ตลอดจนความคาดหวังที่ผู้เรียนคาดหวังไว้ ถ้ามีทัศนคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และได้รับการตอบสนองทั้งรูปธรรมและนามธรรมเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ แรงจูงใจที่จะมีความรู้สึกพึงพอใจก็จะสูง แต่ในทางกลับกันถ้ามีทัศนคติในเชิงลบต่อการเรียนรู้กิจกรรมนั้น ๆ และการตอบสนองไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้แรงจูงใจที่จะมีความรู้สึกพอใจก็จะต่ำไปด้วย (สมหมาย เปียถนอม, 2551, น. 7)

วิชัย เหลืองธรรมชาติ (อ้างถึงใน สมหมาย เปียถนอม, 2551, น. 4) อธิบายว่า ความพึงพอใจมีส่วนเกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์ คือ ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อความต้องการของมนุษย์ได้รับการตอบสนอง ซึ่งมนุษย์ไม่ว่าอยู่ที่ใดย่อมมีความต้องการขั้นพื้นฐานไม่ต่างกัน และแน่นน้อย พงษ์สามารถ อธิบายว่า หมายถึง ทำที่ทั่ว ๆ ไปที่เป็นผลมาจากทำที่ที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ 3 ประการ ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับกิจกรรม ปัจจัยที่เกี่ยวกับบุคคล และ ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มจากทัศนะเกี่ยวกับแนวคิดความพึงพอใจในข้างต้นจะเห็นได้ว่า ความพึงพอใจมีความเกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์ มีนักการศึกษากล่าวถึงทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ ดังนี้

1. ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ของ MacClenland (1978, อ้างถึงใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2540, น. 141-144) กล่าวว่า ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ของ MacClenland (1978) แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) ความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Needs for Achievement) เป็นพฤติกรรมที่จะกระทำการใด ๆ ให้เป็นผลสำเร็จดีเลิศตามมาตรฐาน เป็นแรงขับที่นำไปสู่ความเป็นเลิศ 2) ความต้องการสัมพันธ์ภาพ (Needs for Affiliation) เป็นความต้องการที่จะสร้างมิตรภาพและความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น 3) ความต้องการอำนาจ (Hierarchy of needs) เป็นความต้องการที่มีอิทธิพลต่อผู้อื่น และต้องการควบคุมผู้อื่น

2. ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow (1970, อ้างถึงใน จันทรเพ็ญ ภูโสภา, 2558, น. 225-226) กล่าวว่า ความต้องการ (Needs) เป็นภาวะที่เกิดจากอินทรีย์สูญเสียสมดุลทางร่างกายหรืออารมณ์ การขาดอาจถึงขั้นขาดแคลนหรือมีบ้างแต่ไม่เพียงพอ เช่น ภาวะที่ร่างกายขาดน้ำ อาหาร หรือ การที่เด็กคนหนึ่งรู้สึกกลัวว่าพ่อแม่รักตนน้อย จึงพยายามดิ้นรนหาสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาเติมให้เต็ม

อันเป็นการตอบสนองความต้องการในการดำเนินชีวิตของคนเราที่มีการกระทำหลายอย่างที่เกิดจากความต้องการเป็นแรงผลักดัน ซึ่งทฤษฎีที่สำคัญเกี่ยวกับการศึกษาธรรมชาติความต้องการ คือ ทฤษฎีความต้องการลำดับขั้น ของ Maslow (1987) ที่แบ่งความต้องการของคนเราไว้เป็นลำดับขั้น ดังนี้

- 1) ความต้องการทางสรีระ (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของร่างกายให้ชีวิตดำรงชีวิตอยู่ได้ เช่น อาหาร อากาศ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค รวมไปถึงความต้องการทางเพศ
- 2) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความต้องการให้ร่างกายและอารมณ์มีความมั่นคงปลอดภัย เป็นอิสระจากความกลัว ปราศจากการถูกบังคับข่มขู่เชิญห่างไกลจากอันตรายและความเจ็บปวดไม่เกิดการสูญเสียตำแหน่งการงาน รวมทั้งทรัพย์สินเงินทอง
- 3) ความต้องการความรักและการมีส่วนร่วม (Belonging and Needs) เป็นความปรารถนาดีที่จะให้ตนเองเป็นที่รักของคนอื่น ต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น และเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มอยากให้คนในกลุ่มรับตนเข้าเป็นสมาชิก
- 4) ความต้องการที่จะรู้สึกตนเองมีค่า (Esteem Needs) เป็นความต้องการให้ผู้อื่นเห็นคุณค่าเห็นความสำคัญของตน ยกย่องให้เกียรติตน ตลอดจนปรารถนาให้ผู้อื่นคิดถึงตนในแง่ดี ซึ่งในการดำเนินชีวิตทุกคนต้องการประสบความสำเร็จต้องการเป็นคนที่มีความสามารถ เมื่อประสบความสำเร็จตามที่ต้องการก็จะเกิดความมั่นใจในตนเองรู้สึกว่ามีค่า แต่หากไม่ประสบความสำเร็จตามที่ต้องการอาจมองโลกในแง่ร้าย เพราะเกิดความรู้สึกที่ว่าตนมีปมด้อยไร้ความสามารถ
- 5) ความต้องการที่จะรู้จักตนเองตามสภาพที่แท้จริงและพัฒนาตามศักยภาพ (Self-Actualization Needs) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดที่ต้องการจะรู้จักตนเองตามสภาพแท้จริง กล้าที่จะตัดสินใจเลือกทางเดินของชีวิตรู้จักค่านิยมของตนเอง มีความจริงใจต่อตนเองปรารถนาที่จะเป็นคนดีที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ทั้งทางสติปัญญา ทักษะ และอารมณ์ความรู้สึก พร้อมทั้งจะยอมรับตนเองทั้งส่วนดีและไม่ดี มีสติที่จะยอมรับว่าตนใช้กลไกการป้องกันตนเองในการปรับตัว จึงพร้อมที่จะเผชิญกับความเป็นจริงของชีวิต มองสิ่งใหม่รอบตัวเป็นสิ่งที่ท้าทาย นำตื่นเต้น และมีความหมายเพื่อให้ตนเองได้พัฒนาศักยภาพที่มีอยู่อันเป็นการพิสูจน์ความสามารถของตนเอง

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจมีความเกี่ยวข้องกับ แรงจูงใจ และความต้องการ เนื่องจากภายในตัวบุคคลมีความต้องการ และมีความคาดหวังในหลายสิ่งหลายอย่าง ดังนั้นจึงต้องกระทำด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการหรือสิ่งที่คาดหวังเอาไว้ ซึ่งเมื่อได้รับการตอบสนองแล้วตามที่ตั้งความหวังหรือที่คาดหวังเอาไว้แล้ว บุคคลก็จะได้รับความพึงพอใจ ซึ่งการที่จะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในสิ่งใดได้ต้องอาศัยแรงจูงใจหรือสิ่งกระตุ้น เพื่อให้บุคคลปฏิบัติในสิ่งนั้น ๆ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย

2.7.3 การสร้างความพึงพอใจ

เพื่อให้บุคคลเกิดความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ สามารถนำแนวคิดการสร้างความพึงพอใจดังกล่าวถึงต่อไปนี้ มาเป็นกรอบประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ อาทิ

Scott (1967, p. 124) ได้เสนอแนวคิดในเรื่องการจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงานที่จะให้ผลเชิงปฏิบัติ มีลักษณะดังนี้

1. งานควรมีส่วนสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัว งานนั้นจะมีความหมายสำหรับผู้ทำ
2. งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จได้ โดยใช้ระบบการทำงานและการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ

3. เพื่อให้ได้ผลในการสร้างสิ่งจูงใจภายในเป้าหมายของงาน มีวิธีการดังนี้

3.1 คนทำงานมีส่วนในการตั้งเป้าหมาย

3.2 ผู้ปฏิบัติงานได้รับทราบผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง

3.3 งานนั้นสามารถทำให้สำเร็จได้

ศุภศิริ โสมาเกต (2544, น. 155) ได้เสนอแนวคิดว่า ในการเรียนการสอน สิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมาย หรือปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ คือ ความพึงพอใจ เนื่องจากปัจจุบันบทบาทของครูผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกหรือให้คำแนะนำปรึกษา ดังนั้นต้องคำนึงถึงความพึงพอใจในการเรียนของผู้เรียน และการทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับเรื่องนี้มีแนวคิดพื้นฐานที่ต่างกัน 2 แนวคิด ได้แก่

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติจริง คือ การตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง จากแนวคิดนี้ ผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนรู้บรรลุผลสำเร็จ จะต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศและสถานการณ์ รวมทั้งสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียน ให้มีแรงจูงใจในการทำกิจกรรม

2. ผลของการปฏิบัติงานที่นำไปสู่ความพึงพอใจ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่น ๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานที่นำไปสู่ความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปแบบของรางวัล หรือผลตอบแทน ซึ่งแบ่งออกเป็นผลตอบแทนภายใน (Inside Rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic Rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติได้รับ นั่นคือความพึงพอใจ ความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนดโดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นและการรับรู้เรื่องเกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนที่รับรู้แล้ว ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจ

แนวคิดผลของการปฏิบัติงานที่นำไปสู่ความพึงพอใจนี้ สามารถนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยคำนึงถึงผลตอบแทนหรือรางวัลภายใน ซึ่งเป็นผลด้านความรู้สึกของผู้เรียนที่เกิดขึ้น เช่น ความรู้สึกต่อความสำเร็จที่ได้รับจากการเอาชนะความยุ่งยากต่าง ๆ และสามารถปฏิบัติงานหรือกิจกรรมที่ยาก ๆ ได้สำเร็จ ส่งผลให้เกิดความภาคภูมิใจ มีความมั่นคงและได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น ส่งผลตอบแทนภายนอกเป็นรางวัลที่ได้จากผู้อื่น เช่น คำชมเชยจากผู้สอน พ่อแม่ ผู้ปกครอง รวมไปถึงผลคะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เป็นที่น่าพอใจ

สรุปได้ว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยจะต้องออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างแรงจูงใจให้นักเรียน หลังจากเรียนแล้วผู้เรียนจะได้รับการตอบสนองทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษและสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้ ทั้งนี้ผู้วิจัยต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เสริมสร้างความพึงพอใจ และสอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเป็นการส่งเสริมความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน

2.7.4 การวัดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นทัศนคติที่เป็นนามธรรม หรือพฤติกรรมด้านจิตพิสัย เป็นจุดมุ่งหมายทางการศึกษาอย่างหนึ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอเกี่ยวกับธรรมชาติเกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจ หลักการวัดประเมินผลการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย และเครื่องมือวัด รายละเอียดดังนี้

อพันตรี พูลพุทธา (2558, น. 95-96) สรุปได้ ธรรมชาติของการวัดความพึงพอใจ ดังนี้

1. เป็นการวัดความรู้สึกของบุคคลจึงไม่มีผิดหรือถูก ดังนั้นเทคนิควิธีการที่นำมาใช้ต้องสอดคล้องกับคุณลักษณะที่ต้องการวัดอย่างแท้จริง

2. เป็นการวัดทางอ้อม ในทางการวัดผลถือว่าเป็น Typical Performance คือ ให้ผู้ถูกวัดแสดงความรู้สึกออกมาว่าชอบหรือไม่ชอบ หรือรู้สึกอย่างไร อยากทำสิ่งนั้นหรือไม่ โดยการใช้อสถานการณ์จำลองเป็นเงื่อนไขในการวัดหรือเป็นสิ่งเร้าในการกระตุ้น และอาศัยการสังเกตพฤติกรรมที่แสดงออกมา เช่น การพูด หรือการเขียน ซึ่งคาดว่าจะแสดงผลสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ของบุคคลแล้ว จึงสรุปถึงจิตพิสัยหรือคุณลักษณะที่วัดนั้นว่าบุคคลเป็นอย่างไร

3. เป็นการวัดที่มีความคลาดเคลื่อนในการวัดเกิดขึ้นได้ง่าย เนื่องจากจากจิตพิสัยเป็นเรื่องของอารมณ์และความรู้สึกของบุคคล ที่มีลักษณะไม่คงที่ หรือไม่คงเส้นคงวาสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ เวลา วุฒิภาวะและประสบการณ์ของผู้ถูกวัด บางครั้งผู้ถูกวัดอาจมีการเสแสร้งและบิดเบือนคำตอบ ตอบไม่ตรงความคิดหรือความรู้สึกที่แท้จริง หากทราบว่าคุณสมบัติของตนมีส่วนได้ส่วนเสียอย่างใดอย่างหนึ่ง

4. เป็นการวัดที่มักจะได้รับคำตอบของผู้ถูกวัดในลักษณะเป็นไปตามที่สังคมมุ่งหวัง ผู้ตอบทราบว่าคุณสมบัติที่ต้องการหรือคาดหวัง หรือยกย่องสิ่งใด ก็มีแนวโน้มในการตอบไปในทิศทางที่พึงประสงค์ ทั้งที่จริงแล้วอาจไม่ได้มีแนวโน้มว่าจะปฏิบัติเช่นนั้น

นอกจากนี้ยังได้สรุปหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้านจิตพิสัยไว้ว่าประกอบด้วยหลักสำคัญ 4 ประการ ได้แก่

1. วัดให้ครอบคลุมพฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่ต้องการวัด เนื่องจากบุคคลมีอารมณ์ความรู้สึกเดียวกันแต่อาจแสดงออกไม่เหมือนกัน หรือบุคคลที่แสดงออกเหมือนกันอาจมาจากอารมณ์ความรู้สึกที่ต่างกัน ดังนั้นในการวัดจึงต้องกำหนดขอบเขตของพฤติกรรมให้ชัดเจน และสร้างเครื่องมือวัดให้ครอบคลุมพฤติกรรมนั้น ๆ

2. วัดหลาย ๆ ครั้ง ด้วยเทคนิคการวัดหลายวิธี เนื่องจากความรู้สึกของบุคคลไม่คงที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ จึงไม่ควรวัดเพียงครั้งเดียวหรือสถานการณ์เดียว เนื่องจากบางสถานการณ์อาจเหมาะสมกับวิธีการวัดอย่างหนึ่ง อีกสถานการณ์เหมาะสมกับวิธีการวัดอีกอย่างหนึ่ง

3. วัดผลอย่างต่อเนื่อง ด้วยวิธีการที่หลากหลายและวิธีการหรือเทคนิคที่นำมาวัดนั้นจะต้องช่วยให้ผู้ถูกวัดมีความสบายใจ ไม่เครียดและมั่นใจในการให้ข้อมูลว่าไม่มีผลใด ๆ ต่อผู้ให้ข้อมูล ซึ่งจะช่วยให้ทราบคุณลักษณะที่แท้จริงในด้านจิตใจ อันเป็นลักษณะถาวรของบุคคลนั้น ๆ ทั้งนี้ต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ที่ถูกวัดเป็นอย่างดี จึงจะได้ข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริง

4. ใช้ผลการวัดให้ถูกต้อง เพราะการวัดด้านจิตพิสัยเป็นการวัดความรู้สึกที่ไม่มีผิดหรือถูกเหมือนด้านพุทธิพิสัย ผลการวัดจึงไม่ได้เน้นที่การตัดสินว่าผ่านหรือไม่ผ่าน แต่ข้อมูลที่ได้จาก

การวัดนำไปใช้เพื่อการปรับพฤติกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์ หรือเป็นข้อมูลสำหรับการช่วยเหลือผู้เรียน

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจ เป็นการวัดข้อมูลที่ไม่มีผิดหรือถูกเพราะความพึงพอใจเป็นข้อมูลที่เป็นความรู้สึกซึ่งไม่คงเส้นคงวา สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ตามเวลา สถานการณ์ ภูมิภาค หรือประสบการณ์ของผู้เรียน จึงทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ง่ายในการวัด ดังนั้นในการวัดจึงต้องกำหนดขอบเขตของพฤติกรรมให้ชัดเจน และสร้างเครื่องมือวัดให้ครอบคลุมพฤติกรรมนั้น ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นคุณลักษณะที่แท้จริงในด้านจิตใจของผู้เรียน และผลจากการวัดมักถูกนำไปใช้เพื่อการปรับพฤติกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์

จากการศึกษาสรุปได้ว่าความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกที่เป็นไปในทางบวกของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นข้อมูลที่เป็นความรู้สึกไม่สามารถมองเห็นได้ แต่สามารถวัดได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก โดยความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองหรือบรรลุจุดมุ่งหมาย สำหรับการวิจัยครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการวัดความพึงพอใจ ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบของข้อความให้ครอบคลุมองค์ประกอบหลักในการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

2.8 การหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม

นวัตกรรมหรือวิธีการ เช่น แบบฝึก ชุดการสอน แผนการสอน แบบเรียนสำเร็จรูป หรือกิจกรรมการเรียนรู้ใหม่ๆ ที่ผู้สอนพัฒนาขึ้น จะต้องมีความถูกต้องเที่ยงตรง ครอบคลุมตามเนื้อหา และจุดประสงค์ของหลักสูตร ตลอดจนภาษา ถ้อยคำ รูปภาพ และขั้นตอนที่กำหนดขึ้นควรเหมาะสมกับผู้เรียนด้วย ซึ่งครูผู้สอนสามารถหาประสิทธิภาพของเครื่องมือได้

ภุชิต บุญทองเถิง (2554, น. 280-284) ได้กล่าวถึงการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมด้านการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

2.8.1 ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพ

นวัตกรรมที่ผู้สอนสร้างขึ้น มีขั้นตอนการหาประสิทธิภาพ ดังนี้

2.8.1.1 การหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมเบื้องต้น ควรให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนในวิชานั้น ๆ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและการสื่อความหมาย โดยน่านวัตกรรมที่สร้างขึ้น พร้อมแบบประเมินที่มีแนวทางหรือประเด็นในการพิจารณาคุณภาพให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพ

2.8.1.2 นำข้อมูลที่ได้จากข้อ 1 ขึ้นเป็นข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นจึงน่านวัตกรรมที่สร้างขึ้นไปทดลองกับกลุ่มทดลอง แล้วที่ความเหมาะสม โดยให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมหรือฝึกปฏิบัติตามขั้นตอนที่ระบุไว้แล้ว มีการเก็บคะแนนระหว่างปฏิบัติและคะแนนหลังการทดลองใช้นวัตกรรมเพื่อหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม

2.8.1.3 นำผลการทดลองใช้นวัตกรรมจากผู้เรียนกลุ่มเล็กตามข้อ 2 มาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง ก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมายหรือกลุ่มตัวอย่าง

2.8.1.4 วิธีการวิเคราะห์ประสิทธิภาพ

การหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม โดยทั่วไปจะใช้ทดลองกับผู้เรียนกลุ่มหนึ่งตามความเหมาะสม ซึ่งหาได้จากวิธีการหาประสิทธิภาพได้ ดังต่อไปนี้

1. วิธีบรรยายเปรียบเทียบสภาพก่อนและหลังการใช้นวัตกรรม จากการทดลองใช้กับกลุ่มเล็ก ๆ โดยการบันทึกข้อมูลหรือเก็บข้อมูลที่ได้จากการวัดผลผู้เรียนด้วยเครื่องมือต่าง ๆ ทั้งก่อนและหลังการใช้นวัตกรรม แล้วจึงนำข้อมูลเหล่านั้นมาประกอบการบรรยายเชิงคุณภาพเพื่อแสดงให้เห็นว่าหลังการใช้นวัตกรรมแล้ว ผู้เรียนมีการพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นที่น่าพอใจมากขึ้นเพียงใด

2. วิธีนิยามตัวบ่งชี้ที่แสดงผลลัพธ์ที่ต้องการแล้วเปรียบเทียบข้อมูลก่อนใช้กับหลังใช้นวัตกรรม เช่น กำหนดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ (ว306) เรื่อง พลังงานไฟฟ้าไว้เป็นร้อยละ 60 แสดงว่าหลังจากใช้นวัตกรรมแล้ว นักเรียนทุกคนที่เป็นกลุ่มทดลองจะผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 60 จึงจะถือว่านวัตกรรมนั้นมีประสิทธิภาพ

3. วิธีคำนวณอัตราส่วนระหว่างร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบอิงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (P1) ต่อร้อยละของคะแนนที่ได้เมื่อกำหนดเกณฑ์การผ่านไว้ (P2) เช่น $P1 : P2 = 80 : 60$ หมายความว่ากำหนดเกณฑ์การผ่านไว้แล้ว ต้องมีจำนวนของผู้เรียน 80% ของจำนวนผู้เรียนทั้งหมดผ่านเกณฑ์ (P1) และต้องผ่าน 60% ของจำนวนคะแนนเต็ม (P2) จึงจะมีประสิทธิภาพ

4. วิธีการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม โดยใช้สูตร E1/E2 การหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมโดยวิธีนี้ ผู้สร้างนวัตกรรมจะต้องกำหนด E1 และ E2 ไว้ก่อนล่วงหน้าก่อนทดลองนวัตกรรม เช่น 80/80 หรือ 90/90 โดยทั่วไปจะกำหนดเกณฑ์อยู่ระหว่าง 70%-90% ทั้งนี้แล้วแต่ความเหมาะสมของนวัตกรรมและการวัดความสามารถของผู้เรียน และมีการตั้งเกณฑ์เป็นค่าความคลาดเคลื่อนไว้เท่ากับร้อยละ 2.5 นั่นคือ ถ้าตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เมื่อคำนวณแล้วค่าที่ถือว่าใช้ได้คือ 87.5/87.5 หรือ 87.5/92.5 เป็นต้น ซึ่งความหมายของเกณฑ์ประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป ได้แก่ E1 คือ ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนที่ได้ระหว่างการปฏิบัติการใช้นวัตกรรม และ E2 คือ ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนทดสอบหลังการใช้นวัตกรรม ซึ่งการคำนวณค่าประสิทธิภาพของ E1/E2 มีสูตรดังนี้ (ภูษิต บุญทองเถิง, 2554, น. 281)

$$\text{สูตร } E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100 \text{ หรือ } E_1 = \frac{\bar{x}}{A} \times 100 \quad (2-3)$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ ที่เกิดจากกิจกรรมระหว่างเรียน
	$\sum x$	แทน	ผลรวมที่ได้จากคะแนนที่ได้จากการวัดระหว่างเรียน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนทั้งหมด
	$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการวัดผลระหว่างเรียน
	A	แทน	จำนวนเต็มจากการวัดผลระหว่างเรียน

$$\text{สูตร } E_2 = \frac{\sum Y}{N} \times 100 \text{ หรือ } E_2 = \frac{\bar{Y}}{B} \times 100 \quad (2-4)$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ที่ได้จากคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียน
	$\bar{Y}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน
	B	แทน	จำนวนเต็มของผลการสอบหลังเรียน

ซึ่งเกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) มีความแตกต่างกันหลายลักษณะ ยกตัวอย่าง เช่น $E_1/E_2 = 80/80$

1. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ ตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 เป็นเกณฑ์ประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่เป็นที่นิยมใช้กันโดยทั่วไป

2. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด ได้คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน ถึงร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้น ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

3. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมด ทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนทำเพิ่มขึ้นจากแบบทดสอบหลังเรียน โดยเทียบกับคะแนนที่ทำก่อนเรียน

4. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละข้อถูก มีจำนวนร้อยละ 80

ประสิทธิภาพของนวัตกรรมด้านการเรียนการสอน มาจากผลลัพธ์ของการคำนวณ E_1 และ E_2 เป็นค่าตัวแรกและค่าตัวหลังตามลำดับ ถ้าตัวเลขใกล้ 100 มากเท่าไรยิ่งถือว่ามีประสิทธิภาพมากขึ้น เป็นตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอน มีแนวคิดในการหาค่าประสิทธิภาพดังต่อไปนี้

1. นวัตกรรมที่สร้างขึ้นต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมเพื่อการเรียนการสอนอย่างชัดเจนและสามารถวัดได้

2. เนื้อหาของนวัตกรรมที่สร้างขึ้น ต้องผ่านกระบวนการวิเคราะห์เนื้อหาตามจุดประสงค์การเรียนการสอน

3. แบบฝึกหัดและแบบทดสอบต้องมีการประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการสอนที่ได้วิเคราะห์ไว้ ส่วนความยากง่ายและอำนาจจำแนกแบบฝึกหัดและแบบทดสอบควรมีการวิเคราะห์ เพื่อนำไปใช้ในการกำหนดค่าน้ำหนักของคะแนนในแต่ละข้อของคำถาม

4. จำนวนของแบบฝึกหัดต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการสอน จำนวนข้อแบบฝึกหัดและข้อคำถามในแบบทดสอบ ไม่ควรน้อยกว่าจำนวนวัตถุประสงค์

สรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมมีหลายวิธี เช่น วิธีบรรยายเปรียบเทียบสภาพก่อนและหลังการใช้นวัตกรรม วิธีนิยามตัวบ่งชี้ที่แสดงผลลัพธ์ที่ต้องการแล้วเปรียบเทียบข้อมูลก่อนใช้กับหลังใช้นวัตกรรม วิธีคำนวณอัตราส่วนระหว่างร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบอิงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยการหาค่าประสิทธิภาพจากการใช้สูตร E_1 และ E_2 เป็นการหาค่าประสิทธิภาพของนวัตกรรม โดยเกณฑ์จะขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อว่ามีความยากง่ายเพียงใด เช่น เนื้อหาที่นำมาจัดการเรียนการสอนนั้นค่อนข้างยากอาจจะตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 75/75 แต่สำหรับเนื้อหาที่ง่ายอาจจะตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 90/90 โดยในการทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำวิธีการหาประสิทธิภาพมาใช้ในการทดลองและหาค่าประสิทธิภาพของเครื่องมือ โดยได้กำหนดเกณฑ์ $E_1/E_2 = 75/75$

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.9.1 วิจัยในประเทศ

กฤษณา เมืองโคตร (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านใหม่สามัคคี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผลวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

ชไมพร ชาญวิจิตร (2560) ได้ศึกษา การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีผลต่อความสามารถด้านการฟังพูด และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพตาม 75/75 2) หาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเรื่อง English in Daily Life 3) เปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน 4) เพื่อศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ จากการจัดกิจกรรม 5) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 40 คนโรงเรียนอนุบาลกิตติยา อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และแบบวัดวัดความสามารถด้านการฟัง จำนวน 30 ข้อ และแบบวัดความพึงพอใจเป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ผลการวิจัยพบว่ากิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีประสิทธิภาพ 79.82/77.75 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.5459 คิดเป็นร้อยละ 54.59 นักเรียนมีความสามารถในการฟังหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนร้อยละ 78.88 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม เท่ากับ 4.30 อยู่ในระดับมาก

สุขุมภรณ์ แคลสิค (2561) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียน 2) สร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3) ทดลองใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 32 คน โรงเรียนบ้านบึง โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง โดยเครื่องมือที่ใช้คือ แบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ควรสร้างบรรยากาศให้สนุกสนานเหมาะสมกับวัยที่สอนและผลการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการสอนที่พัฒนามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีค่าดัชนีประสิทธิผล .5327

ณเอร์ลิล พันธุ์สะอาง (2551, น. 109) ได้ศึกษา การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) พัฒนาแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ 3) ศึกษาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ 4) ศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 9 คน โรงเรียนคำเม็ง จังหวัดกาฬสินธุ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 2) แบบวัดทักษะการเรียนภาษาอังกฤษ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 74.71/75.56 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) มีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนอยู่ในระดับมาก 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการจัดการเรียนรู้อังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยรวมอยู่ในระดับมาก

วิภา จินนะงาน (2554) ได้ศึกษา ผลการพัฒนาการเรียนรู้อำนาจคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้แบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบผลการพัฒนาการเรียนรู้อำนาจคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ นำไปใช้ทดลองกับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเลิงนงกา อำเภอละเลิงนงกา จังหวัดยโสธร จำนวน 30 คน ผลวิจัยพบว่า การพัฒนาการเรียนรู้อำนาจคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

นิตา อินทา (2559) ได้ศึกษา การพัฒนาแบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบสัมพันธ์ช่วยความหมายเพื่อเพิ่มพูนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้อำนาจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบสัมพันธ์ช่วยความหมาย ตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้อำนาจคำศัพท์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการใช้แบบฝึกคำศัพท์ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบสัมพันธ์ช่วยความหมาย โดยได้นำไปทดลองกับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมารัตนดิศ กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้วิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบสัมพันธ์ช่วยความหมายแบบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้อำนาจคำศัพท์ และแบบสอบถาม

ความคิดเห็นต่อแบบฝึกคำศัพท์ ผลวิจัยสรุปได้ว่า แบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 79.36/77.50 เป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ คำศัพท์สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกคำศัพท์

วิชุลดา กรุงศรี (2556, น. 117) ได้ศึกษา การสร้างชุดกิจกรรมจัดการเรียนรู้ เรื่อง Plants for Life โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อออกแบบและสร้างชุดกิจกรรมจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง Plants for Life โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 2) เพื่อวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง Plants for Life โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 3) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง Plants for Life โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยได้นำไปทดลองกับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแม่ทราย จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้วิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง Plants for Life โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรม ผลวิจัยสรุปได้ว่า 1) ได้ชุดกิจกรรมจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง Plants for Life โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีประสิทธิภาพ 83.69/86.53 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75 จำนวน 4 หน่วย 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมเท่ากับ 4.78 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 3.75 ในระดับพอใจเป็นอย่างยิ่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อัจฉรา ถานบุตร (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยกิจกรรมคัดสรร โดยมีจุดประสงค์ คือ 1) เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมคัดสรร 2) เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมคัดสรร โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป ได้นำไปใช้ทดลองกับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/7 โรงเรียนร่มเกล้า จังหวัดสกลนคร จำนวน 42 คน เครื่องมือที่ใช้วิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) เครื่องมือสะท้อนผลการเรียน ได้แก่ แบบบันทึกพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ของครู แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน และแบบทดสอบย่อยท้ายวงจร 3) เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผลวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ของโรงเรียนที่กำหนดไว้ คือ คิดเป็นร้อยละ 74.11 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 83.34 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70

สรุปได้ว่า ในประเทศไทยมีการนำแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มาใช้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยถูกนำมาเพื่อพัฒนาผู้เรียนในทุกระดับตั้งแต่ประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา โดยแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเป็นแนวคิดที่กว้างขวางสามารถประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครูผู้สอน

2.9.2 วิจัยต่างประเทศ

Craik and Lockhart (1972) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการจำคำศัพท์ของผู้เรียนเรียน โดยทดลองผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์จากรายการที่กำหนด แล้วใช้คำถามในการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดเกี่ยวกับ คำศัพท์ที่เรียน ซึ่งคำถามแบ่งออกเป็น 5 ระดับตามความซับซ้อนในการคิดตอบเกี่ยวกับ คำศัพท์ จากผลการทดลองพบว่า การคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนในลักษณะที่ซับซ้อนทำให้จำได้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่า การคิดในระดับซับซ้อนจะใช้เวลามากกว่า และการคิดตอบในทางบวกจะให้ผลในการจำดีกว่าทางลบ

Crow and Quigley (1985) ได้ศึกษาวิธีการสอนคำศัพท์เพื่อใช้ในวิชาการอ่านโดยใช้ การสอนแบบผังความสัมพันธ์ของความหมายให้กับนักศึกษานานาชาติที่กำลังศึกษาอยู่ใน มหาวิทยาลัย North Texas State University, Intensive English Language Institute กลุ่มทดลองเรียนคำศัพท์ โดยการสอนแบบผังความสัมพันธ์ความหมาย และกลุ่มควบคุมเรียนคำศัพท์โดย วิธีสอนแบบเดิม โดยคำศัพท์ที่ได้เรียนนั้นมีจำนวนเท่ากัน ผลการทดลองพบว่า นักศึกษาในกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุม มีการเรียนรู้คำศัพท์แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 และพบว่า คะแนนหลัง เรียนของกลุ่มทดลอง สูงกว่ากลุ่มควบคุม นอกจากนี้นักศึกษายังพอใจกับวิธีการสอนแบบผัง ความสัมพันธ์ของความหมาย มากกว่าวิธีสอนแบบเดิม

Haase (1989) ได้ศึกษาเปรียบเทียบวิธีการสอนคำศัพท์โดยการแนะนำให้เห็นภาพและ การให้คำนิยามเอง กับนักศึกษาที่เข้ามาเรียนใหม่ โดยมีแบบทดสอบจำนวน 2 ชุด คือแบบทดสอบในการพัฒนาทักษะด้านคำศัพท์โดยคำศัพท์ได้มาจากหัวข้อเรื่อง 4 หัวข้อในหนังสือเรียน และใช้ข้อสอบของ Gatas Mac Gintic Reading ในการจัดหมวดหมู่ของคำศัพท์ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะได้ทำ 34 แบบทดสอบ ทั้งก่อนและหลังการทดลองสอน ผลการทดลองพบว่า ผู้เรียนได้เรียนด้วยวิธีการสอน คำศัพท์แบบ แนะนำให้เห็นภาพมีคะแนนเฉลี่ยที่สูงกว่าของวิธีการสอนคำศัพท์แบบให้ผู้เรียนนิยามเอง และ นอกจากนี้จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างพบว่า การใช้บัตรคำ แลกประโยคสามารถช่วยให้ผู้เรียน เข้าใจคำศัพท์ได้มากขึ้น

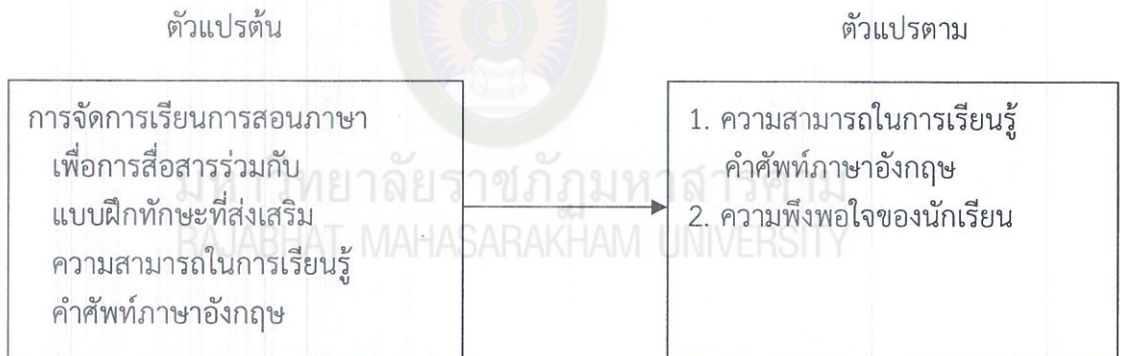
Brown and Perry (1991) ได้ศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ 3 วิธี คือ การใช้คำสำคัญ (Keyword) การสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย (Semantic) และการใช้คำสำคัญรวมกับการสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย (Keyword Semantic) ซึ่งผลการวิจัยที่ออกมา นั้นปรากฏว่าการ วิธีการสอนคำศัพท์แบบสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายเป็นการสอนที่ทำให้มีความคงทนในการจำ คำศัพท์ได้ดีกว่าวิธีอื่น ๆ

Keshavarz, Atai and Mosahebi (2006) ได้ศึกษากล่าววิธีการสอนแบบสัมพันธ์ ขอบข่าย ความหมายต่อการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศชาวอิหร่าน โดยการวิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม แยกชายหญิง ที่เรียนด้วยกลวิธีการสอน แบบสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย และกลุ่มควบคุม 2 กลุ่ม แยกชายหญิง ที่เรียนด้วยวิธีปกติผลการทดลอง พบว่าหลังการเรียนผู้เรียนที่เรียนด้วยกลวิธีการสอนแบบสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายมีคะแนนเฉลี่ย ทางคำศัพท์สูงกว่าผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ และนอกจากนี้ยังพบว่าเพศของผู้เรียนนั้นไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

สรุปได้ว่า จากการศึกษาวิจัยจากต่างประเทศ การนำแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น เป็นที่นิยมกันอย่างมาก เพราะการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นกระบวนการสอนที่มีการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งถือว่าครอบคลุมทุกทักษะในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยถูกนำมาเพื่อพัฒนาผู้เรียนในทุกๆระดับ โดยแนวคิดการสอนเป็นที่นิยมอย่างมากในหลายประเทศที่มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง มีการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ผลลัพธ์เป็นไปในทางที่ดี สำหรับการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ และการใช้แบบฝึกหัดร่วมด้วยนั้น การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีประสิทธิภาพในการพัฒนาความรู้ดังกล่าวให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น และยังช่วยให้นักเรียนและครูผู้สอนพัฒนาตนเองโดยใช้ขั้นตอน 5 ขั้น เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.10 กรอบแนวคิด

การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือวิจัย
4. การสร้างและหาคคุณภาพเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 266 คน โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 31 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะ

3.2.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักเรียน

3.3 เครื่องมือวิจัย

3.3.1 แผนการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 7 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 14 ชั่วโมง

3.3.2 แบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 7 ชุด

3.3.3 แบบทดสอบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกคำตอบ จำนวน 35 ข้อ

3.3.4 แบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

3.4 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในปีการศึกษา 2563 โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

3.4.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

3.4.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยศึกษาโครงสร้างหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด คู่มือการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหา การวัดประเมินผล สื่อ และแหล่งเรียนรู้

3.4.1.2 วิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ โครงสร้างเวลาเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาที่จะใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 3.1 วิเคราะห์ จุดประสงค์การเรียนรู้ โครงสร้างเวลาเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน (ชั่วโมง)
1	My School	ต 1.1 ป.3/2 ต 1.1 ป.3/3	1. นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง My School (K) 2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงสะกดคำ ให้ความหมายคำศัพท์ได้ถูกต้อง (P) 3. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากประโยคคำถามที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง (P) 4. นักเรียนใฝ่เรียนรู้และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (A)	2

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนการจัดการ เรียนรู้ที่	เรื่อง	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน (ชั่วโมง)
2	At The Playground	ต 1.1 ป.3/2 ต 1.1 ป.3/3	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ เรื่อง At The Playground (K) 2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง สะกดคำ ให้ความหมายคำศัพท์ ได้ถูกต้อง (P) 3. นักเรียนสามารถตอบคำถาม จากประโยคคำถามที่กำหนด ให้ได้ถูกต้อง (P) 4. นักเรียนใฝ่เรียนรู้และมีเจตคติที่ดี ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (A) 	2
3	Our Subjects	ต 1.1 ป.3/2 ต 1.1 ป.3/3	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Subjects (K) 2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง สะกดคำ ให้ความหมายคำศัพท์ ได้ถูกต้อง (P) 3. นักเรียนสามารถตอบคำถาม จากประโยคคำถามที่กำหนด ให้ได้ถูกต้อง (P) 4. นักเรียนใฝ่เรียนรู้และมีเจตคติที่ดี ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (A) 	2
4	In The Classroom	ต 1.1 ป.3/2 ต 1.1 ป.3/3	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ เรื่อง In The Classroom และ คำบุพบทบอก สถานที่ (K) 	2

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนการจัดการ เรียนรู้ที่	เรื่อง	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน (ชั่วโมง)
			2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง สะกดคำ ให้ความหมายคำศัพท์ ได้ถูกต้อง (P) 3. นักเรียนสามารถตอบคำถาม จากประโยคคำถามที่กำหนด ให้ได้ถูกต้อง (P) 4. นักเรียนใฝ่เรียนรู้และมีเจตคติที่ดี ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (A)	
5	Our Food	ต 1.1 ป.3/2 ต 1.1 ป.3/3	1. นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food (K) 2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง สะกดคำ ให้ความหมายคำศัพท์ ได้ถูกต้อง (P) 3. นักเรียนสามารถตอบคำถามจาก ประโยคคำถามที่กำหนดให้ได้ ถูกต้อง (P) 4. นักเรียนใฝ่เรียนรู้และมีเจตคติที่ดี ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (A)	2
6	Fruits and Vegetables	ต 1.1 ป.3/2 ต 1.1 ป.3/3	1. นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ เรื่อง Fruits and Vegetables (K) 2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง สะกดคำ ให้ความหมายคำศัพท์ ได้ถูกต้อง (P) 3. นักเรียนสามารถตอบคำถามจาก ประโยคคำถามที่กำหนด ให้ได้ถูกต้อง (P) 4. นักเรียนใฝ่เรียนรู้และมีเจตคติที่ดี ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (A)	2

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนการจัดการ เรียนรู้ที่	เรื่อง	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน (ชั่วโมง)
7	My Daily Routine	ต 1.1 ป.3/2 ต 1.1 ป.3/3	1. นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์และวลีภาษาอังกฤษ เรื่อง My Daily Routine (K) 2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงสะกดคำ ให้ความหมายคำศัพท์ได้ถูกต้อง (P) 3. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากประโยคคำถามที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง (P) 4. นักเรียนใฝ่เรียนรู้และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (A)	2
รวมเวลาเรียนทั้ง 7 แผน				14

3.4.1.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาสาระสำคัญ และจุดประสงค์การเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.4.1.4 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบไปด้วย ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นเสนอเนื้อหาใหม่ในบทเรียน ขั้นฝึกฝน ขั้นนำไปใช้ และขั้นสรุป

3.4.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา พิจารณาความถูกต้อง เหมาะสม และขอเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้แผนการจัดการเรียนรู้ถูกต้องตามหลักวิชาการ

3.4.1.6 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.4.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา การวัดผลประเมินผล ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน พิจารณาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง (ศษ.ด.) สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตำแหน่งอาจารย์ ประจำสาขาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ (ปร.ด.) สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน) ตำแหน่งอาจารย์ ประจำสาขาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

3) ดร.เตือนใจ แสงไกร (กศ.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตำแหน่งครูเชี่ยวชาญ ผู้สอนสอนรายวิชาภาษาไทย โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

4) คุณครูณุสรรา คำดี (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหารจัดการศึกษา ตำแหน่งครู คศ.3 ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

5) คุณครูกัญชลิ ศรีขวชัย (ศษ.ม.) สาขาวิชาการวัดและการประเมินผลการศึกษา) ตำแหน่งครู คศ.3 ผู้สอนรายวิชาคณิตศาสตร์ โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

3.4.1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์

3.4.1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขถูกต้องแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินอีกครั้ง โดยใช้เกณฑ์การประเมินของลิเคอร์ท(Likert) เป็นมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และเหมาะสม น้อยที่สุด บุญชม ศรีสะอาด (2543, น. 62) ได้กำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการประเมิน ระดับคะแนนค่าเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	แปลความหมาย
4.51- 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51- 4.50	เหมาะสมมาก
2.51- 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51- 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00- 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

3.4.1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ มาหาค่าเฉลี่ย โดยได้ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.55 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.04 ซึ่งมีความเหมาะสมมากที่สุด

3.4.1.11 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองสอนควบคู่กับแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้จริงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 31 คน โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1

3.4.2 การสร้างแบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ในการสร้างแบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ดำเนินขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.4.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 คู่มือครู หนังสือแบบเรียน และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.4.2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบฝึกทักษะจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่ผู้วิจัยผ่านมา

3.4.2.3 สร้างแบบฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งแบ่งเนื้อหาได้ 7 ชุด ดังนี้

1. My School
2. At The Playground
3. Our Subjects
4. In The Classroom
5. Our Food
6. Fruits and Vegetables
7. My Daily Routine

3.4.2.4 นำแบบฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา

3.4.2.5 แก้ไขข้อบกพร่องของแบบฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.4.2.6 นำแบบฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เสนอต่อ ผู้เชี่ยวชาญตามข้อ 1.7 ตรวจสอบข้อบกพร่อง และปรับปรุงแก้ไข

3.4.2.7 ปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ และเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง และหาค่าเฉลี่ย โดยได้ ค่าเฉลี่ย 4.65 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.05 ซึ่งมีความเหมาะสมมากที่สุด

3.4.2.8 นำแบบฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้น ไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

3.4.3 แบบทดสอบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

การสร้างแบบทดสอบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการทดสอบ หลังเรียนเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวการสร้างและ หาคุณภาพแบบอิงเกณฑ์ ดังนี้

3.4.3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.4.3.2 วิเคราะห์หลักสูตรด้านเนื้อหา เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อใช้เป็นแนวทาง ในการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

3.4.3.3 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จากการศึกษาการสร้างแบบทดสอบ จากหนังสือแนวทางการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ อัจฉรา วงศ์โสธร (2538, น. 32) การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และเทคนิค การวัดผลการเรียนรู้

3.4.3.4 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ แล้วสร้างตารางวิเคราะห์ผล การเรียนที่คาดหวัง กำหนดจำนวนข้อ

ตารางที่ 3.2 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ แล้วสร้างตารางวิเคราะห์ผลการเรียนที่คาดหวัง กำหนดจำนวนข้อ

แผนที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
		ออก	ใช้จริง
1	1. เพื่อบอกความหมายของศัพท์ได้ถูกต้อง	2	2
	2. เพื่อตอบคำถามจากประโยคที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง	5	3
2	1. เพื่อบอกความหมายของศัพท์ได้ถูกต้อง	3	3
	2. เพื่อตอบคำถามจากประโยคที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง	6	2
3	1. เพื่อบอกความหมายของศัพท์ได้ถูกต้อง	2	2
	2. เพื่อตอบคำถามจากประโยคที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง	4	3
4	1. เพื่อบอกความหมายของศัพท์ได้ถูกต้อง	2	2
	2. เพื่อตอบคำถามจากประโยคที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง	4	2
5	1. เพื่อบอกความหมายของศัพท์ได้ถูกต้อง	4	3
	2. สามารถจำแนกความแตกต่างของคำศัพท์ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง	2	2
	3. เพื่อตอบคำถามจากประโยคที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง	3	1
6	1. เพื่อบอกความหมายของศัพท์ได้ถูกต้อง	3	3
	2. เพื่อตอบคำถามจากประโยคที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง	2	2
7	1. เพื่อบอกความหมายของศัพท์ได้ถูกต้อง	3	2
	2. เพื่อตอบคำถามจากประโยคที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง	5	3
	รวม	50	35

3.4.3.5 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ และต้องการใช้จริง 35 ข้อ โดยครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวนข้อสอบและจุดประสงค์การเรียนรู้

3.4.3.6 นำแบบทดสอบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยให้พิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ผู้เชี่ยวชาญตามข้อ 1.7

3.4.3.7 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญตามข้อ 3.6 แล้วนำแบบทดสอบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 1 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 3/1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 31 คน ซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียนที่เคยเรียนเนื้อหาที่กำลังศึกษาแล้วและไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง/เป้าหมาย

3.4.3.8 หลังจากทำการทดลองสอบโดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จึงนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยาก (p) รายข้อ หาค่าอำนาจจำแนก (B- Index) รายข้อแบบอิงเกณฑ์ (B-Index) โดยวิธีของเบรนนาน (Bernnan) ได้ค่าความยาก มีค่าอยู่ระหว่าง 0.57-0.78 ค่าอำนาจจำแนก มีค่าอยู่ระหว่าง 0.34-0.65 และหาค่าความ เชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยวิธีของโลเวท (Lovett) ผลแบบทดสอบทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.93

3.4.3.9 จัดทำแบบทดสอบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองใช้จริงในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

3.4.4 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการพัฒนา การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ทักษะสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

3.4.4.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม โดยศึกษาหนังสือการวัดผลและประเมินผล การศึกษาของ สมนึก ภักดิ์ธนิ (2550)

3.4.4.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยลักษณะ ของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 10 ข้อ

โดยมีตัวเลือก 3 ระดับ (Rating Scale) ดังนี้

3 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมาก

2 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับปานกลาง

1 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อย

เกณฑ์การประเมินค่าความพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการพัฒนา การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.51-3.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

1.51-2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

1.00-1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

3.4.4.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยวิธีอาศัยดุลพินิจของผู้เชี่ยวชาญ โดยพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์การวัด (Index of Item Objective Congruence: IOC)

3.4.4.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้ที่มีต่อการจัดกิจกรรม การพัฒนาความสามารถด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับแบบฝึกทักษะ จากผลการประเมินและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญตามข้อ 4.3 แล้วนำแบบสอบถาม ความพึงพอใจในการเรียนรู้ไปทดลอง

3.4.4.5 จัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลองใช้จริงในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ต่อไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ใช้เวลาในการสอน 14 ชั่วโมง ใช้เวลาการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ เป็นเวลา 1 ชั่วโมง และใช้เวลาในการทำแบบสอบถามความพึงพอใจอีก 1 ชั่วโมง รวมเวลาที่ใช้ในการทดลอง 16 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนดังนี้

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดลองหลัง One Group Posttest Only Design โดยมีลักษณะการทดลอง (ไพศาล วรคำ, 2561, น. 142)

ตารางที่ 3.3 การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดลองหลัง One Group Posttest Only Design

การสุ่ม	กลุ่ม	ทดสอบก่อน	สิ่งทดลอง	ทดสอบหลัง
-	E	-	X	O

- E หมายถึง กลุ่มทดลอง
 X หมายถึง การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะ
 O หมายถึง ทดสอบหลังการทดลอง (Post-test)

3.5.1 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ และทำแบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 3.4 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ และทำแบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

แผนการสอนที่	เนื้อหา	จำนวนชั่วโมง
1	My school	2
2	At The Playground	2
3	Our Subjects	2
4	In The Classroom	2
5	Our Food	2
6	Fruits and Vegetables	2
7	My Daily Routine	2

3.5.2 เมื่อนักเรียนเรียนรู้จากการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการทำแบบฝึกในแต่ละชุด และให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละหน่วย แล้วผู้วิจัยจึงนำผลคะแนนของแบบทดสอบหลังเรียนของแต่ละหน่วยมาเพื่อคำนวณต่อไป

3.5.3 สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการทำแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

3.5.4 ทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Posttest)

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์ 75/75 โดยหาค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2

3.6.2 วิเคราะห์ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้สถิติสมมุติฐาน t-test (One sample t-test)

3.6.3 วิเคราะห์หาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจ

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

3.7.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือรวบรวมข้อมูล ได้แก่

3.7.1.1 การหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์

1) วิเคราะห์หาค่าความตรงตามเนื้อหา IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา โดยใช้สูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3-1)$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดมุ่งหมายกับเนื้อหาหรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

การกำหนดคะแนนของผู้เชี่ยวชาญอาจจะเป็น +1 หรือ 0 หรือ -1 ดังนี้

+1 แทน เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบที่ออกมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด

0 แทน เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบที่ออกมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด

-1 แทน เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบที่ออกไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด

ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป

2) วิเคราะห์หาค่าความยากเป็นรายชื่อของแบบทดสอบความสามารถการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร

$$P = \frac{R}{N} \quad (3-2)$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากของข้อสอบ
 R แทน จำนวนคนที่ทำข้อถูก
 N แทน จำนวนคนที่ทำข้อนั้นทั้งหมด

3) วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อ (Discrimination) ของข้อสอบแบบทดสอบความสามารถการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2} \quad (3-3)$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
 N_1 แทน จำนวนคนรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์)
 N_2 แทน จำนวนคนไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์)
 U แทน จำนวนคนรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์) ตอบถูก
 L แทน จำนวนคนไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์) ตอบถูก

4) วิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) แบบทดสอบความสามารถการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรของโลเวท (Lovett)

$$r_{CC} = 1 - \frac{k \sum x_i - \sum x_i^2}{(k-1) \sum (x_i - C)^2} \quad (3-4)$$

เมื่อ r_{CC} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
 k แทน จำนวนข้อสอบแบบทดสอบทั้งฉบับ
 x_i แทน คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน
 C แทน คะแนนจุดตัด

3.7.1.2 สถิติที่ใช้หาคุณภาพของแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า

1) วิเคราะห์หาค่าความตรงตามเนื้อหา IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหาในการสอบถามโดยใช้สูตรเดียวกันกับข้อ 1.1.1

2) วิเคราะห์หาค่าคุณภาพรายข้อ โดยหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearsons Product-Moment Correlation) ระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับคะแนนรวม (Item-total Correlation) โดยใช้สูตรดังนี้

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{[\sum X^2 - (\sum X)^2][\sum Y^2 - (\sum Y)^2]} \quad (3-5)$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับคะแนนรวม
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนน X
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนน Y
	N	แทน	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่าง X กับ Y
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของกำลังสองของ X
	$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของกำลังสองของ Y

3.7.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.7.2.1 สถิติพื้นฐาน

1) ค่าร้อยละ โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{ร้อยละ} = \frac{f}{n} \times 100 \quad (3-6)$$

เมื่อ	f	แทน	ค่าความถี่
	n	แทน	จำนวนทั้งหมด

2) วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ใช้สูตร ดังนี้

$$\bar{x} = \frac{\sum X}{n} \quad (3-7)$$

เมื่อ	$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทุกตัวในกลุ่ม
	n	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่ม

3) วิเคราะห์หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum(x-\bar{x})^2}{(N-1)}} \quad (3-8)$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	x	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มนั้น

4) เกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ (E1/E2) โดยวิธีของ (Goodman, Fretcher and Schneider, 1980, pp. 30-34)

$$E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100 \text{ หรือ } E_1 = \frac{\bar{x}}{A} \times 100 \quad (3-9)$$

$$E_2 = \frac{\sum Y}{N} \times 100 \text{ หรือ } E_2 = \frac{\bar{Y}}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนนักเรียนที่ได้จากการวัดระหว่างเรียน
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนนนักเรียนที่ได้จากการวัดหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของคะแนนระหว่างเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของคะแนนจากการวัดหลังเรียน

3.7.2.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

วิเคราะห์เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ตามที่ผู้วิจัยตั้งไว้ของค่าเฉลี่ยความสามารถในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษหลังเรียน โดยการทดสอบที (t-test One Sample)

$$t = \frac{\bar{X} - \mu}{S/\sqrt{n}} ; df = n - 1 \quad (3-10)$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติจากการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	n	แทน	จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน
	s	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	μ	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากร หรือเกณฑ์ที่ตั้งไว้
	df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

ผู้วิจัยจะขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
$\sum x$	แทน	ผลรวมข้อมูลทั้งหมด
N	แทน	จำนวน ข้อมูลทั้งหมด
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E_1	แทน	ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนการสอนจากแผนการจัดการเรียนรู้
E_2	แทน	ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ที่นักเรียนได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4.2 ลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการพัฒนาจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 75/75

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์ 75/75

ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. และร้อยละดังปรากฏในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 วิเคราะห์หาคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละจากการประเมินระหว่างเรียนและหลังเรียนของจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ที่	คะแนนระหว่างเรียน							รวม คะแนน ระหว่างเรียน คะแนน (E ₁)	คะแนน หลังเรียน 35 คะแนน (E ₂)
	แผนที่ 1 10 คะแนน	แผนที่ 2 10 คะแนน	แผนที่ 3 10 คะแนน	แผนที่ 4 10 คะแนน	แผนที่ 5 10 คะแนน	แผนที่ 6 10 คะแนน	แผนที่ 7 10 คะแนน		
$\bar{X}$	7.48	7.87	8.13	7.35	8.29	8.32	8.13	55.58	28.16
S.D.	0.81	0.76	0.81	1.08	0.86	0.79	0.76	4.79	1.59
ร้อยละ	74.84	78.71	81.29	73.55	82.90	83.23	81.29	79.40	80.46

จากตารางที่ 4.1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการประเมินระหว่างกิจกรรมการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ คะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละหัวข้อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 55.58 จากคะแนนเต็ม 70 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.79 คิดเป็นร้อยละ 79.40 และจากแบบทดสอบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 35 ข้อ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 28.16 จากคะแนนเต็ม 35 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.59 คิดเป็นร้อยละ 80.46 เมื่อพิจารณาค่าประสิทธิภาพ ของการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ดังที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที (T-test) และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบร้อยละ 75 กับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน

การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	% of Mean	t	Sig (1-tailed)
หลังเรียน	31	35	28.16	1.59	80.46	6.68*	0.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.2 การทดสอบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 31 คน มีค่าเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 35 ข้อ เท่ากับ 28.16 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.46 จากคะแนนเต็ม 35 คะแนน และเมื่อเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน พบว่า คะแนนสอบของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักเรียน

ข้อที่	รายการ	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล		
		$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1	นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจคำศัพท์มากขึ้น	2.71	0.46	มาก
2	แบบฝึกทักษะคำศัพท์ช่วยให้นักเรียนพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น	2.65	0.49	มาก
3	กิจกรรมน่าสนใจชวนคิดตาม ไม่น่าเบื่อ	2.55	0.51	มาก
4	นักเรียนหาความรู้เพิ่มเติมหลังจากทำกิจกรรมโดยใช้แบบฝึกทักษะ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	2.65	0.49	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล		
		$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
5	มีการแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน	2.84	0.37	มาก
6	แบบฝึกช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียน	2.84	0.37	มาก
7	เนื้อหาในแบบฝึกสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	2.71	0.46	มาก
8	นักเรียนมีโอกาสได้ทราบคะแนนของผลงานที่ทำ	2.55	0.51	มาก
9	แบบฝึกช่วยให้ได้บททวนบทเรียน	2.65	0.49	มาก
10	นักเรียนคิดว่าหลังการทำกิจกรรมร่วมกับแบบฝึก จะมีผลการเรียนที่ดีขึ้น	2.68	0.48	มาก
ภาพรวม		2.68	0.10	มาก

จากตารางที่ 4.4 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนน ($\bar{x} = 2.68$, S.D. = 0.10) โดยนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด 10 รายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนมากที่สุด จำนวน 2 รายการ คือ มีการแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน และแบบฝึกช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{x} = 2.84$, S.D. = 0.37) รายการที่มีคะแนนค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด จำนวน 2 รายการ คือ กิจกรรมนำเสนอใจชวนคิดตาม ไม่น่าเบื่อ และนักเรียนมีโอกาสได้ทราบคะแนนของผลงานที่ทำ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{x} = 2.55$, S.D. = 0.51)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยสรุปได้ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์
2. สรุป
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์

5.1.1 เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

5.1.2 เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75

5.1.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

5.2 สรุป

การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

5.2.1 ประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.40/80.46 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (75/75)

5.2.2 นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 80.46 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (75) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 2.67, S.D. = 0.11)

5.3 อภิปรายผล

การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถนำผลมาอภิปรายได้ดังนี้

5.3.1 ประสิทธิภาพของกิจกรรมการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.40/80.46 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด แสดงให้เห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแผนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 ทั้งนี้อาจเนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้น ในการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนได้ใช้แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นแนวคิดการสอนภาษาที่ไม่เน้นรูปแบบโครงสร้างทางภาษา แต่เน้นให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของภาษาสามารถสื่อสารและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559, น. 1-2) ซึ่งขั้นตอนการเรียนรู้ที่นำมาใช้เป็นแบบ 3Ps ประกอบไปด้วย

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) เป็นการทบทวนความรู้เดิมที่ผู้เรียนเคยเรียนมาแล้ว เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาใหม่ เป็นการสร้างแรงจูงใจเพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนนั้นอยากเรียนรู้เนื้อหาใหม่

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ในขั้นตอนนี้ผู้สอนจะป้อนข้อมูลแก่ผู้เรียนด้วยวิธีการสอนในรูปแบบต่างๆ โดยการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ เนื้อหาใหม่ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายและรูปแบบการใช้ภาษา โดยผู้สอนจะต้องป้อนข้อมูลที่ถูกต้องและให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในรูปแบบภาษาที่ถูกต้อง (Accuracy)

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice) ขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาจากขั้นนำเสนอ เพื่อฝึกฝนให้ใช้ภาษาได้ถูกต้องและเน้นการใช้ภาษาให้การความคล่องแคล่ว (Fluency) ซึ่งสามารถฝึกได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับความเหมาะสม โดยขั้นนี้ผู้สอนจะสามารถสังเกตข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของผู้เรียน และแก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของผู้เรียนได้

ขั้นที่ 4 ขั้นการใช้ภาษา (Production) คือการนำกิจกรรมที่หลากหลายมาใช้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่เรียนในขั้นก่อนหน้ามาใช้ในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) และเกิดความสนุกสนาน ครูผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำ

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุป (Wrap up) คือการสรุปสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งหมดในช่วงเวลานั้น โดยการให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ

ทั้งนี้จากการจัดการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยจัดขึ้นโดยใช้แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้นำขั้นตอนการจัดกิจกรรมทั้ง 5 ขั้นตอนทีกล่าวมาข้างต้น เพื่อสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยเริ่มจากให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาที่เป็นธรรมชาติ โดยเริ่มจากการฟังจากการสอนของผู้สอน ไปสู่การพูดโดยให้ผู้เรียนนั้นพูดตาม จากนั้นผู้สอนจึงสอนการอ่านแก่ผู้เรียน และสุดท้ายผู้สอนจึงสอนผู้เรียนโดยการเขียนตามลำดับ ทำให้ผู้เรียนนั้นการพัฒนาด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับแนวคิดของ อดอง นามวงศ์ (2554, น. 1) กล่าวว่า การสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนภาษาตามกระบวนการคิดของผู้เรียนและเป็นการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่านและการเขียนตามลำดับ โดยมีพื้นฐานแนวคิดมาจากแนวคิดที่ว่าภาษา คือ เครื่องมือในการสื่อสาร และมีเป้าหมายในการสอนภาษาคือ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร ยิ่งไปกว่านั้นผู้สอนได้จัดเตรียมแบบฝึกทักษะทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ในการฝึกฝน การสอบย่อยในชั้นเรียน และการเก็บคะแนนในการทำกิจกรรมในแต่ละคาบ ควบคู่กับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน จึงส่งผลให้นักเรียนเกิดการพัฒนาด้านภาษากับผู้เรียน มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากยิ่งขึ้น และมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (75/75) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชไมพร ชาญวิจิตร (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่าประสิทธิภาพของกิจกรรมที่ใช้แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.82/77.75 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชุลดา กรุงศรี (2556, น. 117) พบว่า ประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ เรื่อง Plants for Life โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีค่าประสิทธิภาพ 83.69/86.53 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75/75 ที่กำหนดไว้

5.3.2 การเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 35 ข้อ ซึ่งพบว่า จากการทดสอบนักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 28.16 คิดเป็นร้อยละ 80.46 และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ที่วิจัยนั้นตั้งไว้ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนสอบสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะ เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของภาษา สามารถสื่อสารและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้โดยไม่มีแบบแผนที่ตายตัว เหมาะสำหรับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ อีกทั้งการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นมีขั้นตอนการเรียนรู้แบบ 3Ps ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งแต่ละขั้นประกอบไปด้วย ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นนำเสนอเนื้อหา ขั้นฝึก ขั้นการใช้ภาษา และขั้นสรุป ตามลำดับ โดยแต่ละขั้นจะมีการสอนภาษาจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร สามารถใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม มากไปกว่านั้นผู้วิจัยยังได้มีการจัดทำแบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอีกด้วย จึงทำให้คะแนนของความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉรา ฤาบุตร (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยกิจกรรมคัดสรร พบว่า

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (ร้อยละ 70) โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 74.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และยังสอดคล้องกับ ฤกษ์นา เมืองโคตร (2553, น. 41) โดยสรุปได้ว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเรียนรู้คำศัพท์หลังจากการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 65 และสอดคล้องกับวิจัยของ ฤกษ์นา เมืองโคตร (2554, น. 145) พบว่าจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบด้านคำศัพท์ ปรากฏว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 76.00 ซึ่งสูงกว่าที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 65

5.3.2 การศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนน ($\bar{x}$) เท่ากับ 2.68 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.10 ซึ่งสามารถสังเกตได้ว่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าค่อนข้างสูง แสดงให้เห็นว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ที่มีต่อกิจกรรมที่ผู้วิจัยจัดขึ้น มีความคิดเห็นของนักเรียนที่ไม่ไปในทิศทางที่ตรงกัน จากคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนจะเห็นได้ว่า รายการที่ 5 และ 6 คือ มีการแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน และแบบฝึกช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมมากที่สุดจาก 10 รายการ โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนน ($\bar{x} = 2.68$, S.D. = 0.10) จากการสังเกตของผู้วิจัยนักเรียนส่วนมากให้ความสนใจในการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice) โดยขั้นนี้นักเรียนจะฝึกฝนทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จะเห็นได้จากรายการที่ 6 ว่านักเรียนรู้สึกว่แบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้นช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียน และขั้นที่ 5 ขั้นสรุป (Wrap up) โดยขั้นนี้ ผู้สอนจะมีสรุปอภิปรายสิ่งที่เรียนมาทั้งหมด และให้นักเรียนสอบถามประเด็นที่นักเรียนสงสัยหรือไม่เข้าใจ โดยจะสอดคล้องกับรายการที่ 5 คือนักเรียนและครูหรือ นักเรียนและนักเรียนมีการแลกเปลี่ยนความรู้ต่อกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชไมพร ชาญวิจิตร (2560, น. 75) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่มีผลต่อความสามารถด้านการฟัง การพูดและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.30$) นอกไปกว่านั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เฉลอร์ลิส พันธุ์สะอาก (2551, น. 109) พบว่า ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจจากการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พิจารณาภาพรวม ความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{x} = 4.27$)

5.4 ข้อเสนอแนะ

จัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้พบประเด็นที่สำคัญสามารถเสนอแนะเพื่อใช้ในการปรับปรุงการวิจัย ดังนี้

5.4.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

5.4.1.1 จากการวิจัยพบว่า กิจกรรมการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและแบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษช่วยให้นักเรียนฝึกฝนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ได้เป็นอย่างดี ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงควรให้ความสนใจในการนำพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและแบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพราะพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและแบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่สามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้สูงขึ้นได้

5.4.1.2 ควรมีการสนับสนุนและร่วมมือกันในกลุ่มครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในการสร้างแบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษแต่ละบทเรียน โดยนำคำที่มีความยากง่ายต่างกันมาสร้างแบบฝึกคำศัพท์ เนื้อหาที่นำมาสอน ควรเป็นเนื้อหาที่สนใจ โดยการสอดคล้องกับการใช้ชีวิตประจำวันของนักเรียน เช่น การเลือกคำศัพท์ที่นำมาใช้สอน ควรเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนได้ใช้จริง เพื่อสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น สนใจในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ ไม่เกิดความเบื่อหน่าย จะส่งผลให้นักเรียนตั้งใจและร่วมกิจกรรมได้ดีขึ้น

5.4.1.3 ในการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ครูผู้สอนควรควรศึกษารายละเอียดขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้เข้าใจและนำขั้นตอนของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไปใช้จริง เพื่อให้สามารถบรรลุผลและเกิดประโยชน์กับผู้เรียนอย่างแท้จริง

5.4.1.4 ครูผู้สอนควรจัดคะแนนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ต่างกันไว้ในกลุ่มเดียวกัน เพื่อให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกันและกัน และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน

5.4.2 ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

5.4.2.1 เนื่องจากแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นกรอบการสอนที่กว้าง ดังนั้นผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจให้ชัดเจน

5.4.2.2 ในการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนสามารถเลือกใช้วิธีการสอนและกิจกรรมได้หลากหลาย ทั้งนี้ควรคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน และความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ เช่น ทักษะที่ต้องการสอน เนื้อหา เวลาที่ใช้สอน หรือจำนวนของผู้เรียน เพราะกิจกรรม การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะเน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันทั้งรายบุคคล และเป็นกลุ่ม

5.4.2.3 ในการเตรียมแบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ค่อนข้างใช้เวลานานในการจัดเตรียม และมีค่าใช้จ่ายสูง ควรวางแผนและเรียบเรียงเนื้อหาให้เหมาะสมกับนักเรียนที่สอน เนื้อหาควรมีความยากง่ายสลับกันไป เพื่อให้สามารถบรรลุผลและเกิดประโยชน์กับผู้เรียนอย่างแท้จริง

5.4.2.4 ควรมีการศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ เช่นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนหลังเรียนทัศนคติ และความคงทนของนักเรียนจากการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2545). การประชุมอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาเครื่องมือประเมินการศึกษา
กระทรวงมหาดไทยในอำเภอเมืองจังหวัดแม่ฮ่องสอน. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต)
กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กฤษณา เมืองโคตร. (2553). การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชนาธิป พรกุล. (2552). การสอน กระบวนการคิด ทฤษฎี และการนำไปใช้. กรุงเทพฯ : บริษัท
ชนาธิป พรกุล. (2554). การสอนกระบวนการคิดทฤษฎีและการนำไปใช้ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
วี พรินท์(1991) จำกัด.
- ชไมพร ชาญวิจิตร. (2560). การจัดการเรียนรู้ด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ในศตวรรษที่ 21 ด้วยทักษะ CLT สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ธนบุรี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- ชไมพร ชาญวิจิตร. (2560). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in daily life ตามแนวการสอน
ภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีผลต่อความสามารถด้านการฟัง การพูดและความมั่นใจ
ในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชวลิต ชุกกำแพง. (2553). การวิจัยหลักสูตรและการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- ณอร์ลิน พันธุ์สะอาง. (2551). การวิเคราะห์ความพึงพอใจจากการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษ
ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. มหาสารคาม:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ฝ่ายวิชาการ. (2562). รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (Self Assessment Report).
มหาสารคาม: โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม.
- ดวงกมล คำเอี่ยม. (2543). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
สำหรับคนตาบอด. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยี
ทางการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ดวงกมล จิตติเวส. (2554). ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสารในการสอน กฏไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาครูในมหาวิทยาลัย
ราชภัฏสวนสุนันทา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ. (2550). นวัตกรรมการศึกษา ชุด แบบฝึกหัด-แบบฝึกเสริมทักษะ.
กรุงเทพฯ: เซ็นจูรี่.

- นันทิยาแสงสิน. (2529). ความสามารถทางการฟังการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- น้ำผึ้ง ยาฉ่ำ. (2550). ผลสัมฤทธิ์และความคงทน ในการเรียนรู้การสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมในการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ.
- นิธิตา อติภัทรนันท์. (2541). การสอนคำศัพท์. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นิตา อินทา. (2559). การพัฒนาแบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย เพื่อเพิ่มพูนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 โรงเรียนวัดนวลนรดิศกรุงเทพมหานคร. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประนอม สุรัสวดี. (2534). กิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประสาธ เนืองเฉลิม. (2554). วิจัยการเรียนการสอน. มหาสารคาม: อภิชาติการพิมพ์.
- เมธิญ์ กิจระการ. (2544). การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรรณี ชูหทัย (2522). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: วรวิมลการพิมพ์.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). ชุดยอติวิธสอนภาษาอังกฤษ-นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2535). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538). การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบ การศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข. (2557). การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพศาล วรคำ. (2559). การวิจัยทางการศึกษา. มหาสารคาม: ตักศิลาการพิมพ์.
- ไพศาล วรคำ. (2552). การวิจัยทางการศึกษา (Education Research). กทม. สิ้นธุ์: ประสาน การพิมพ์.
- ไพศาล หวังพานิช. (2523). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รุจิร ภูสาระ. (2551). การพัฒนาหลักสูตร: ตามแนวปฏิรูปการศึกษา (Curriculum Development: Education Reform). กรุงเทพฯ: บั๊กพอยต์.
- วรรณภา ไชยวรรณ. (2549). การพัฒนาแผนการอ่านและการเขียนภาษาไทยเรื่องอักษรควบและ อักษรนำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะ. (การศึกษาค้นคว้าอิสระ สาขาวิชาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- วิชชุดา กรุงเทพฯ. (2554). การสร้างชุดกิจกรรมจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง *Plants for Life* โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ), มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิภา จินนะงาม. (2554). ผลการพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (การศึกษาค้นคว้าอิสระ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). *นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้*. (วิทยานิพนธ์สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2555). *นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม* (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิรุฬ พรรณเทวี. (2542). *ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของหน่วยงาน*. กรุงเทพฯ: วี. พรินท์ (1991) จำกัด.
- ศักดิ์สิทธิ์ แสงบุญ. (2555, 13 มกราคม). ภาษาอังกฤษกับนักเรียนนักศึกษาไทย, *เดลินิวส์*.
- ศิธร แสงธนู และคิด พงศ์ทัต. (2541). *คู่มือภาษาอังกฤษภาคทฤษฎีและปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2551). *การวัดผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กภาพสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. (2545). *การประเมินผล*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.
- สมหมาย เปี้ยถนอม. (2551). *ความพึงพอใจของนักศึกษาในการได้รับการบริการจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- สมาน เอกพิมพ์. (2560). *ทฤษฎีสู่ปฏิบัติการออกแบบและพัฒนา*. มหาสารคาม: ตักศิลาการพิมพ์.
- สุขุมภรณ์ คลาสสิค. (2561). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุวิทย์ มูลคำ และคณะ. (2554). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการคิด*. กรุงเทพฯ: อี เค บุคส์.
- สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). *การพัฒนาผลงานทางวิชาการสู่การเลื่อนวิทยฐานะ*. กรุงเทพฯ: อี เค บุคส์.
- เสงี่ยม โตรัตน์. (2534). *การสอนภาษาสำหรับผู้เริ่มเรียน*. นครปฐม: ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อกนิษฐ์ กรไกร. (2549). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ 11 ด้วยแบบฝึกทักษะชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- อพันธ์ พิลาพุทธา. (2560). การพัฒนาสมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของ นักศึกษา ฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู มหาววิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อัจฉรา ฤาบุตร. (2555). การพัฒนาทางภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมคัดสรร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). *หลักการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์.
- อุทัย ภิรมย์รื่น. (2535). *ภาษาศาสตร์และการอ่าน 1*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย.
- Manjulatha, D.G. (2013). Applications of Communicative Language Teaching Techniques in Reading Classes: A Special Focus on Junior College in Telagana Regon (India). *World Journal of English Language*, 3(2), 37-64.
- Mc Graw-Hill, Inc. Richards, Jack C. (2006). *Communicative Language Teaching Today*. Cambridge: Cambridge.
- Craik, F. and Lockhart, R. (1972). Level of Processing: A Framework for Memory Research. *Journal of Verbal Learning and Verbal Behavior*. 11.
- Crow & Quigley (1985). A semantic field approach to passive vocabulary acquisition for reading comprehension. *TESOL QUARTERLY*. 19.
- Dale, Edgar and others. (1999). *Techniques of Teaching Vocabulary*. Rother ham: Field Educational Publication Incorporated.
- Ellis, R. (2003). *Task-Based Language Learning and Teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Esmail, H. A. (2015). Comparative Study of Grammar Translation Method (GTM) and Communicative Language Teaching (CLT) in Language Teaching Methodology *International Journal of Science and Research Methodology*, 1(3), 16-25.
- Ghadessy, Mohsen. (1998, January). Word Lists and Materials Preparation: A New Approach. *EnglishTeachings Forum*, 17(1), 24-27.
- Haase, T.M. (1989). A Comparison of the Vocabulary Overview: Guide and the Definition Strategy for the Teaching Vocabulary Knowledge to Under Prepared. DAI 50, 1264a.
- Herzberg, F (1959). *Federick; Mausner, Bernard; and Synderman, Block the Motivation to work*. New York: John Willey.
- Huang, T.M. (1993). *A distance education TEFL program pilot material: Module five the general principles of teaching writing*. Singapore: SEAMEO Regional Language Centre.

- Johnson, Keith. (1982). *Communicative Syllabus Design and Methodology*. Oxford: Pergamon Press.
- Larsen-Freeman, D.(2000). *Techniques and Principles in Language Teaching*. (2nd Ed). Oxford: OUP.
- Likert, Rensis. (1967). *The Method of Constructing and Attitude Scale, Reading in Attitude Theory and Measurement*. New York: Wiley & Son.
- Littlewood, W. (2004). *Communicative Language Teaching: An Introduction*. UK: Cambridge University Press.
- Lovett, H.T. (1978). The Effect of Violating the Assumption of Equal Item Means in Estimating the Livingston Coefficient. *Educational and Psychological Measurement*, 38(1978), 239-251.
- Manalullaili. (2015). Applying Communicative Language Teaching in Teaching English for Foreign language Learners. *Ahmad Dahlan Journal of English Studies (ADJES)*, 2(3), 1-8.
- McCarthy, B. (1997, October). Using 4 MAT System to Bring Learning Styles to School. *Educational Leadership*, 48(2), 31-37.
- Morrow, K. (1981). *Principles of Communicative Methodology in Communication in the Classroom*. London: Longman.
- Morse, N. C. (1958). *Satisfacion in the White Collar Job*. Ann Arbor: University of Michigan.
- Morse, N. C. (1958). *Satisfaction in the White-Collar Job*. Ann Arbor: University of Michigan.
- Natsir, M. (2014), Grammar Translation Method (GTM) Versus Communicative Language Teaching (CLT); A Review of Literature. *Intemational Journal of Education and Literacy Studies*, 2(1), 58-62.
- Nunan, D. (2004). *Task-based language teaching*. UK : Cambridge University Press. Oak, California: Corwin Press.
- Richards, J.C. and Rodgers, T.S. (2003). *Approaches and methods in language*.
- Scott, W.A. (1967). *Introduction to Psychology Research*. New York: Wiley and Son, Inc
- Shelly, Maynard W. (1975). *Responding to Social Chang*. Pensylvania: Dowder, Hutchison Press.
- Stewick, Earl W. (1972). *Language Learning Teaching and Learning English, London: Longman teaching*. (2nd ed.). New York: Cambridge University Press.
- Valette, Rebecca M. (1977). *Modern Language Testing*. (2nd ed). New York: Harcourt Brace Jovanovich.
- Vroom, V. H. (1970). *Work and Motivation*. New York: John Willey & son.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ก.1 แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (แผนการเรียนรู้ที่ 1-7)

แผนที่	เนื้อหา	จำนวน (ชั่วโมง)
1	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง My School	2
2	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง At The Playground	2
3	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Our Subjects	2
4	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง In The Classroom	2
5	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Our Food	2
6	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Fruits and Vegetables	2
7	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง My Daily Routine	2
	รวม	14

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง My School

เรื่อง My School

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

เวลา 1 ชั่วโมง

สอนโดย นายปฏิพัทธ์ อุกฤษ

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ชั่วโมงที่.....เวลา.....

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐาน

มาตรฐาน ต. 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.3/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยคและบทพูดเข้าจังหวะ chant) ง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ต 1.1 ป.3/3 เลือก/ระบุภาพหรือสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยค และข้อความสั้นๆที่ฟัง

สมรรถนะสำคัญของนักเรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ไขปัญหา

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

สาระสำคัญ

สิ่งแวดล้อมใหม่ของเด็ก คือ โรงเรียนและเพื่อนๆ การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆ และสถานที่ในโรงเรียนเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันและบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง My School (K)
2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง สะกดคำ ให้ความหมายคำศัพท์ได้ถูกต้อง (P)
3. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากประโยคคำถามที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง (P)

4. นักเรียนใฝ่เรียนรู้และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (A)

สาระการเรียนรู้

ด้านความรู้ (K) เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง My School

ด้านทักษะ (P) เรื่อง การอ่านออกเสียง สะกดคำ ให้ความหมายคำศัพท์

ด้านเจตคติ (A) เรื่อง ใฝ่เรียนรู้และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

กระบวนการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) (ชั่วโมงที่ 1 เรื่อง My School)

ลำดับ	ขั้นตอนการสอน	กิจกรรมที่ใช้สอน	จุดประสงค์	สื่อการสอน/ แหล่งการเรียนรู้
1.	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) (5 นาที)	1. ครูผู้สอนเกริ่นนำสอนโดยการพูดถึงสถานที่ต่าง ๆ ในโรงเรียนว่ามีอะไรบ้างและให้นักเรียนยกตัวอย่างสถานที่ที่อยู่ในโรงเรียนเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เช่น สนามเด็กเล่น ห้องสมุด จากนั้นครูผู้สอนนำรูปภาพสถานที่ในโรงเรียนมาให้นักเรียนดูเพื่อจะดึงความสนใจของนักเรียนและดึงเข้าเรื่องที่จะสอน	- เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่บทเรียน	- รูปสถานที่ในโรงเรียน
2.	ชั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) (20 นาที)	1. ครูผู้สอนเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งเขียนความหมายภาษาไทยบนกระดาน จากนั้นจึงสอนนักเรียนออกเสียง แล้วจึงให้นักเรียนออกเสียงตาม 2. ครูผู้สอนพานักเรียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยให้สะกดทีละคำพร้อมกัน	- เพื่อให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน	- แบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
3.	ขั้นฝึก (Practice) (20 นาที)	1. ครูผู้สอนพานักเรียนออกเสียงและสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และให้นักเรียนทำแบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ part1 – part3 Part1 matching vocabularies Part2 Reordering vocabularies Part3 Circling vocabularies	- เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาจากเรื่องที่สอน	- แบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ลำดับ	ขั้นตอน การสอน	กิจกรรมที่ใช้สอน	จุดประสงค์	สื่อการสอน/ แหล่งการ เรียนรู้
4.	ขั้นการใช้ภาษา (Production) (10 นาที)	1. ครูผู้สอนจัดกิจกรรม โดย ครูผู้สอนนำรูปภาพสถานที่ ในโรงเรียนมาติดบนกระดาน และสุ่มให้นักเรียนออกมา เขียนสะกดคำ ความหมายบน กระดานที่ละคน	- เพื่อนำความรู้ ที่ได้มาใช้ใน สถานการณ์ โดยให้นักเรียน ออกมาทำ กิจกรรม	
5.	ขั้นสรุป (Warp up) (5 นาที)	1. ครูผู้สอนเฉลยแบบฝึกหัดและ สรุปเรื่องที่สอนทั้งหมด	- เพื่อสรุปสิ่งที่ นักเรียนเรียน มาทั้งหมด	- แบบฝึก ทักษะ คำศัพท์ ภาษา อังกฤษ

กระบวนการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) (ชั่วโมงที่ 2 เรื่อง My School)

ลำดับ	ขั้นตอนการสอน	กิจกรรมที่ใช้สอน	จุดประสงค์	สื่อการสอน/ แหล่งการเรียนรู้
1.	ชั้นนำเข้าสู่ บทเรียน (Warm up) (5 นาที)	1. ครูผู้สอนเกริ่นนำสอนโดยการ ทบทวนคำศัพท์จากชั่วโมงที่แล้ว จากการถามนักเรียนและนำรูปภาพ สถานที่ในโรงเรียนมาถามนักเรียน เป็นภาษาอังกฤษเพื่อทบทวน ความรู้เดิมจากคาบที่แล้ว - What is this picture? - This picture is _____.	- เพื่อเตรียม ความพร้อม ก่อนเข้าสู่ บทเรียน	- รูปสถานที่ ในโรงเรียน
2.	ชั้นนำเสนอ เนื้อหา (Presentati on) (20 นาที)	1. หลังจากนักเรียนทบทวนคำศัพท์ จากชั้นนำสู่บทเรียนแล้ว ครูผู้สอน นำคำศัพท์ที่สอนนำมาใช้ในประโยค คำถาม/ตอบ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน จากคำศัพท์เรื่องสถานที่ เช่น ถาม Where are you? ตอบ I am in the <u>classroom</u> . ถาม Where is Lisa? ตอบ She is in <u>library</u> .	- เพื่อให้ข้อมูล ทางภาษา แก่ผู้เรียน	- ตัวอย่างบน กระดาน - แบบฝึก ทักษะ คำศัพท์ ภาษา อังกฤษ
3.	ขั้นฝึก (Practice) (20 นาที)	1. ครูผู้สอนเขียนยกตัวอย่าง ประ คำถาม/ตอบ ลงบนกระดาน โดย พูดประโยคที่สอนให้นักเรียนฟัง จากนั้นให้นักเรียนพูดตาม เพื่อฝึก การฟัง-พูด 2. จากนั้นครูผู้สอนให้นักเรียนทำแบบ ฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ part4 – part6 เพื่อตอบคำถามจากประโยค ที่สอน Part 4 Answering questions Part 5 looking pictures Part 6 drawing picture	- เพื่อให้ ผู้เรียน ได้ฝึกใช้ ภาษาจาก เรื่องที่สอน	- แบบฝึก ทักษะ คำศัพท์ ภาษา อังกฤษ

ลำดับ	ขั้นตอน การสอน	กิจกรรมที่ใช้สอน	จุดประสงค์	สื่อการสอน/ แหล่งการเรียนรู้
4.	ขั้นการใช้ ภาษา (Production) (10 นาที)	2. จากนั้นให้นักเรียนจับคู่แล้ว ออกมา ครูผู้สอนนำนักเรียน จัดกิจกรรมขั้นการใช้ภาษา จากการจัดกิจกรรม ถาม-ตอบ ประโยคคำถามเรื่องตำแหน่ง ของตนเองหรือคนอื่น โดยสุ่มให้ นักเรียนจับคู่เพื่อสนทนาหน้าชั้น เรียนทีละคู่ เช่น where is Tom? He is in the library.	- เพื่อนำความรู้ ที่ได้มาใช้ใน สถานการณ์ โดยให้ นักเรียน ออกมาทำ กิจกรรม	
5.	ขั้นสรุป (Wrap up) (5 นาที)	1. ครูผู้สอนเฉลยแบบฝึกหัดและ สรุปเรื่องที่สอนทั้งหมด	- เพื่อสรุปสิ่งที่ นักเรียนเรียน มาทั้งหมด	- แบบฝึก ทักษะ คำศัพท์ ภาษา อังกฤษ

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. รูปภาพสถานที่ในโรงเรียน
2. แบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

การวัดและการประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
<p>ด้านพุทธิพิสัย (K)</p> <p>1. นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง My School (K)</p>	- สังเกตจากพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินการฟัง	แบบประเมินผ่านเกณฑ์ประเมินได้คะแนนร้อยละ 75 ขึ้นไป
<p>ด้านทักษะกระบวนการ (P)</p> <p>2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง สะกดคำ ให้ความหมายคำศัพท์ได้ถูกต้อง</p> <p>3. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากประโยคคำถามที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง</p>	- ตรวจจากแบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	- แบบประเมินการอ่าน - แบบประเมินการเขียน	
<p>ด้านจิตพิสัย (A)</p> <p>4. นักเรียนใฝ่เรียนรู้และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ</p>	- สังเกตจากพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์ประเมินได้คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป

ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร/ผู้ที่ได้รับมอบหมาย

1. หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ .....

(.....)

...../...../.....

2. ฝ่ายการบริหารวิชาการ / ผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ลงชื่อ .....

(.....)

...../...../.....

เอกสารแนบท้ายแผน ได้แก่

1. แบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
2. แบบประเมินการฟัง
3. แบบประเมินการอ่าน
4. แบบประเมินการเขียน
5. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

เกณฑ์การให้คะแนนการฟัง

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				
	5	4	3	2	1
ความเข้าใจ	สามารถตอบ คำถาม หลังจากที่ ฟังได้ ทั้งหมด	สามารถตอบ คำถาม หลังจากที่ ฟังได้เป็น ส่วนใหญ่	สามารถตอบ คำถาม หลังจากที่ ฟังได้ เล็กน้อย	ตอบคำถาม หลังจากที่ฟัง ได้น้อย	ตอบคำถาม หลังจากที่ฟัง ได้น้อยมาก
การรู้ ความหมาย คำศัพท์	รู้ความหมาย คำศัพท์ ทั้งหมด	รู้ความหมาย คำศัพท์โดย ส่วนใหญ่ และชัดเจน	รู้ความหมาย คำศัพท์ ทั้งหมด	รู้ความหมาย คำศัพท์ เล็กน้อย	รู้ความหมาย คำศัพท์ เล็กน้อย และไม่ชัดเจน
การปฏิบัติตาม คำสั่ง	ปฏิบัติตาม สั่งได้ถูกต้อง และ คล่องแคล่ว	ปฏิบัติตาม คำสั่งได้ ถูกต้องแต่ ค่อนข้างช้า	ปฏิบัติตาม คำสั่ง ไม่ค่อย ถูกต้องและ ค่อนข้างช้า	ปฏิบัติตาม คำสั่งได้ ถูกต้องน้อย	ปฏิบัติตาม คำสั่ง ได้ถูกต้องน้อย มาก

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ	คิดเป็นร้อยละ
12 - 15	ดีมาก	75 - 100
9 - 11	ดี	65 - 79
4 - 8	พอใช้	50 - 64
1 - 3	ควรปรับปรุง	ต่ำกว่า 50

หมายเหตุ ช่วงคะแนนระดับคุณภาพ ขึ้นอยู่กับผู้สอนจะพิจารณาตามความเหมาะสม
นักเรียนที่ได้คะแนนร้อยละ 75 ถือว่าผ่านเกณฑ์

แบบประเมินการอ่าน

- คำชี้แจง : 1. ครูผู้สอนใช้ประเมินแบบประเมินการอ่านของนักเรียนขณะทำกิจกรรม
 2. ครูผู้สอนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่นักเรียนแสดงพฤติกรรมของนักเรียนตามเกณฑ์การประเมิน

เลข ที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน																รวม คะแนน	
		อ่านออกเสียง ถูกต้องตาม องค์ประกอบ ของหลักการ ออกเสียง				อ่านออกเสียง เน้นเสียง หนักเบา				อ่านออกเสียง ได้ถูกต้อง				ความถูกต้อง ของคำศัพท์ สำนวนและ ประโยค					
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1		16
1																			
2																			
3																			
4																			
5																			
6																			
7																			
8																			
9																			
10																			
11																			
12																			

บันทึกเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายปฏิพัทธ์ อุกฤษ)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์ประเมินพฤติกรรมการอ่านออกเสียง

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
การอ่านออกเสียง	อ่านออกเสียงถูกต้องตามหลักการออกเสียงตลอดการอ่านทั้งหมด	มีข้อบกพร่องบ้างเล็กน้อยส่วนใหญ่สามารถอ่านออกเสียงถูกต้องตามหลักการออกเสียง	มีข้อบกพร่องค่อนข้างมากมีบางส่วนที่ออกเสียงไม่ถูกต้องตามหลักการออกเสียง	มีข้อบกพร่องมากส่วนใหญ่อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตามหลักการออกเสียง
อ่านออกเสียงเน้นเสียงหนักเบา	อ่านออกเสียงถูกต้องตามหลักการออกเสียงมีเน้นหนักในคำ/ประโยคอย่างถูกต้อง	อ่านออกเสียงถูกต้องตามหลักการออกเสียง มีเน้นหนักในคำ/ประโยคเป็นส่วนใหญ่	อ่านออกเสียงถูกต้องตามหลักการออกเสียง มีเน้นหนักในคำ/ประโยคบ้าง สื่อสารได้พอสมควร	อ่านออกเสียงคำ/ประโยคไม่ถูกต้องแต่ยังสามารถสื่อสารได้
อ่านออกเสียงเว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง	อ่านออกเสียงคำศัพท์/ประโยคเว้นวรรคตอนได้อย่างถูกต้อง	อ่านออกเสียงคำศัพท์/ประโยคเว้นวรรคตอนได้เป็นส่วนใหญ่	อ่านออกเสียงคำศัพท์/ประโยคเว้นวรรคตอนได้บ้าง	อ่านออกเสียงคำศัพท์/ประโยคเว้นวรรคตอนผิดมาก
ความถูกต้องของคำศัพท์สำนวนและประโยค	อ่านคำศัพท์สำนวนและประโยคได้ถูกต้องตลอดการอ่านออกเสียง	อ่านคำศัพท์สำนวนและประโยคได้ถูกต้อง โดยมีข้อบกพร่องเล็กน้อย	อ่านคำศัพท์สำนวนและประโยคได้ถูกต้อง โดยมีข้อบกพร่องค่อนข้างมาก	มีข้อบกพร่องในการอ่านคำศัพท์ส่วนใหญ่อ่านไม่ถูกต้อง

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ		
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ	คิดเป็นร้อยละ
13 - 16	ดีมาก	75 - 100
9 - 12	ดี	65 - 79
5 - 8	พอใช้	50- 64
1 - 4	ควรปรับปรุง	ต่ำกว่า 50

หมายเหตุ ช่วงคะแนนระดับคุณภาพ ขึ้นอยู่กับผู้สอนจะพิจารณาตามความเหมาะสมนักเรียนที่ได้คะแนนร้อยละ 75 ถือว่าผ่านเกณฑ์

แบบประเมินการเขียน

- คำชี้แจง : 1. ครูผู้สอนใช้ประเมินแบบประเมินการเขียนของนักเรียนขณะทำกิจกรรม
 2. ครูผู้สอนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่นักเรียนแสดงพฤติกรรมของนักเรียนตามเกณฑ์การประเมิน

เลขที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน												รวมคะแนน	
		เขียนถูกต้องตามรูปแบบ			ความสมบูรณ์ของเนื้อหา			ความเรียบร้อย			ส่งงานตามกำหนด				
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1		12
1															
2															
3															
4															
5															
6															
7															
8															
9															
10															
11															
12															

บันทึกเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายปฏิพัทธ์ อุกฤษ)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์ประเมินพฤติกรรมการเขียน

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ		
	3	2	1
เขียนถูกต้องตามรูปแบบ	เขียนตัวอักษรถูกต้องตามรูปแบบ มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย และรักษาความสะอาด	เขียนตัวอักษรถูกต้องตามรูปแบบ ไม่ค่อยเป็นระเบียบเรียบร้อย และไม่ค่อยสะอาด	เขียนตัวอักษรไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย และไม่สะอาด
ความสมบูรณ์ของเนื้อหา	ข้อมูลครบถ้วน ถูกต้อง สมบูรณ์ ชัดเจน และเขียนข้อความถูกต้อง	ข้อมูลบางส่วนขาดหายไป และเขียนข้อความถูกต้อง	ข้อมูลขาดหายไปหลายส่วน ไม่ชัดเจน และเขียนข้อความไม่ถูกต้อง
ความสมบูรณ์เรียบร้อยของผลงาน	เขียนชื่อ-สกุล เลขที่ห้อง ของผู้จัดทำ ชัดเจน ตัวหนังสืออ่านง่าย ไม่มีรอยลบ ชิดฆ่า ระบายสีอย่างสวยงาม	เขียนชื่อ-สกุล เลขที่ห้อง ของผู้จัดทำ ผลงาน ตัวหนังสืออ่านง่าย มีรอยลบ ชิดฆ่าบ้าง มีการระบายสี	ไม่เขียนชื่อ-สกุล เลขที่ห้อง ของผู้จัดทำผลงาน ตัวหนังสืออ่านยาก มีรอยลบ ชิดฆ่า ไม่ระบายสีหรือระบายสีไม่เรียบร้อย
ส่งงานตามกำหนด	ส่งงานก่อนเวลาหรือตามเวลาที่กำหนด ผลงาน มีความถูกต้องเรียบร้อย สมบูรณ์ และทำงานเองโดยครูไม่ต้องเตือน	ส่งงานก่อนเวลาหรือตามเวลาที่กำหนด ผลงานมีความถูกต้องเรียบร้อย สมบูรณ์ เมื่อมีปัญหาปรึกษาครูเป็นบางครั้ง	ส่งงานช้ากว่ากำหนด ผลงานมีความถูกต้อง แต่ไม่เรียบร้อยสมบูรณ์ เมื่อมีปัญหาต้องให้ครูเตือนในการทำงาน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ		
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ	คิดเป็นร้อยละ
10- 12	ดีมาก	75 - 100
7 - 9	ดี	65 - 79
4 - 6	พอใช้	50- 64
1 - 3	ควรปรับปรุง	ต่ำกว่า 50

หมายเหตุ ช่วงคะแนนระดับคุณภาพ ขึ้นอยู่กับผู้สอนจะพิจารณาตามความเหมาะสม นักเรียนที่ได้คะแนนร้อยละ 75 ถือว่าผ่านเกณฑ์

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				
	5	4	3	2	1
มีวินัย	นักเรียนมีวินัยและสนใจในการเรียนรู้ดีเยี่ยม	นักเรียนมีวินัยและสนใจในการเรียนรู้ดี	นักเรียนมีวินัยและสนใจในการเรียนรู้	นักเรียนมีวินัยและสนใจในการเรียนรู้พอใช้	นักเรียนมีวินัยและสนใจในการเรียนรู้ไม่เหมาะสม
ใฝ่เรียนรู้	นักเรียนตั้งใจและสนใจในการเรียนรู้ดีเยี่ยม	นักเรียนตั้งใจและสนใจในการเรียนรู้ดี	นักเรียนตั้งใจและสนใจในการเรียนรู้	นักเรียนตั้งใจและสนใจในการเรียนรู้พอใช้	นักเรียนตั้งใจและสนใจในการเรียนรู้ไม่เหมาะสม
มุ่งมั่นในการทำงาน	นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความพยายามและตั้งใจดีเยี่ยม	นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจดี	นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจ	นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจพอใช้	นักเรียนไม่ค่อยตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ KARAKHAM UNIVERSITY

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ	คิดเป็นร้อยละ
13 - 15	ดีมาก	80 - 100
9 - 12	ดี	65 - 79
4 - 8	พอใช้	50- 64
1 - 3	ควรปรับปรุง	ต่ำกว่า 50

หมายเหตุ ช่วงคะแนนระดับคุณภาพ ขึ้นอยู่กับผู้สอนจะพิจารณาตามความเหมาะสม นักเรียนที่ได้คะแนนร้อยละ 70 ถือว่าผ่านเกณฑ์

ตารางที่ ก.2 สรุปผลการประเมิน จำนวนชั่วโมงเรียน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (แผนการเรียนรู้ที่ 1-7)

แผน ที่	เรื่อง	ชั่วโมง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
1	My School	2	4.58	0.05	มากที่สุด
2	At The Playground	2	4.53	0.03	มากที่สุด
3	Our Subjects	2	4.67	0.05	มากที่สุด
4	In The Classroom	2	4.58	0.05	มากที่สุด
5	Our Food	2	4.51	0.03	มากที่สุด
6	Fruits and Vegetables	2	4.46	0.05	มากที่สุด
7	My Daily Routine	2	4.58	0.05	มากที่สุด
สรุป		14	4.55	0.04	มากที่สุด

ตารางที่ ก.3 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (แผนการเรียนรู้ที่ 1)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและ ประเมินผลได้	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก
4. ความครบถ้วนของทักษะ/กระบวนการ กับตัวชี้วัด	4	4	5	4	5	4.40	0.55	มาก
5. ความเหมาะสมของกิจกรรมการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึก ทักษะ (CLT)	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
6. สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ ก.3 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
7. วัดและประเมินผลได้ครอบคลุม จุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
8. วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์ การประเมินมีความสอดคล้องกัน	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
9. เครื่องมือวัดและเครื่องมือประเมินมี ความเหมาะสม	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
10. เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
11. แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้น สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ให้กับ ผู้เรียนได้จริง	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
รวม						4.58	0.05	มากที่สุด

ตารางที่ ก.4 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
(แผนการเรียนรู้ที่ 2)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	4	4	5	4	5	4.40	0.55	มาก
3. จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและ ประเมินผลได้	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4. ความครบถ้วนของทักษะ/กระบวนการ กับตัวชี้วัด	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
5. ความเหมาะสมของกิจกรรมการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึก ทักษะ (CLT)	4	4	5	4	5	4.40	0.55	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ ก.4 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
6. สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
7. วัดและประเมินผลได้ครอบคลุม จุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก
8. วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การ ประเมินมีความสอดคล้องกัน	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
9. เครื่องมือวัดและเครื่องมือประเมินมี ความเหมาะสม	5	4	4	5	5	4.60	0.45	มากที่สุด
10. เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม	5	4	4	5	5	4.60	0.45	มากที่สุด
11. แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้น สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ได้จริง	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
รวม						4.53	0.03	มากที่สุด

ตารางที่ ก.5 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
(แผนการเรียนรู้ที่ 3)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและ ประเมินผลได้	4	4	5	5	5	4.80	0.55	มากที่สุด
4. ความครบถ้วนของทักษะ/กระบวนการ กับตัวชี้วัด	5	4	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ ก.5 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
5. ความเหมาะสมของกิจกรรมการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึก ทักษะ (CLT)	4	4	4	5	5	4.60	0.55	มาก
6. สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
7. วัดและประเมินผลได้ครอบคลุม จุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	5	5	4.80	0.55	มากที่สุด
8. วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การ ประเมินมีความสอดคล้องกัน	4	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
9. เครื่องมือวัดและเครื่องมือประเมินมี ความเหมาะสม	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
10. เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
11. แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้น สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ให้กับ ผู้เรียนได้จริง	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม						4.67	0.05	มากที่สุด

ตารางที่ ก.6 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
(แผนการเรียนรู้ที่ 4)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดละ ประเมินผลได้	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ ก.6 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
4. ความครบถ้วนของทักษะ/กระบวนการ กับตัวชี้วัด	4	4	5	4	5	4.40	0.55	มาก
5. ความเหมาะสมของกิจกรรมการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึก ทักษะ (CLT)	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
6. สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. วัดและประเมินผลได้ครอบคลุม จุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
8. วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์ การประเมินมีความสอดคล้องกัน	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
9. เครื่องมือวัดและเครื่องมือประเมิน มีความเหมาะสม	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
10. เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
11. แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้น สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ได้จริง	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
รวม						4.58	0.05	มากที่สุด

ตารางที่ ก.7 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (แผนการเรียนรู้ที่ 5)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	4	4	5	4	5	4.40	0.55	มาก
3. จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและ ประเมินผลได้	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก
4. ความครบถ้วนของทักษะ/กระบวนการกับตัวชี้วัด	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
5. ความเหมาะสมของกิจกรรมการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึก ทักษะ (CLT)	4	4	5	4	5	4.40	0.55	มาก
6. สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
7. วัดและประเมินผลได้ครอบคลุม จุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก
8. วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์ การประเมินมีความสอดคล้องกัน	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
9. เครื่องมือวัดและเครื่องมือประเมิน มีความเหมาะสม	5	4	4	5	5	4.60	0.45	มากที่สุด
10. เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม	5	4	4	5	5	4.60	0.45	มากที่สุด
11. แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้น สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ได้จริง	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม						4.51	0.03	มากที่สุด

ตารางที่ ก.8 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
(แผนการเรียนรู้ที่ 6)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและ ประเมินผลได้	4	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
4. ความครบถ้วนของทักษะ/กระบวนการ กับตัวชี้วัด	5	4	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
5. ความเหมาะสมของกิจกรรมการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะ (CLT)	4	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
7. วัดและประเมินผลได้ครอบคลุม จุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
8. วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การ ประเมินมีความสอดคล้องกัน	4	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
9. เครื่องมือวัดและเครื่องมือประเมินมีความ เหมาะสม	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
10. เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
11. แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นสามารถ นำไปจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม						4.64	0.05	มากที่สุด

ตารางที่ ก.9 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
(แผนการเรียนรู้ที่ 7)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดผล ประเมินผลได้	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก
4. ความครบถ้วนของทักษะ/กระบวนการกับ ตัวชี้วัด	4	4	5	4	5	4.40	0.55	มาก
5. ความเหมาะสมของกิจกรรมการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะ (CLT)	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
6. สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. วัดและประเมินผลได้ครอบคลุม จุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
8. วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์ การประเมินมีความสอดคล้องกัน	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
9. เครื่องมือวัดและเครื่องมือประเมิน มีความเหมาะสม	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
10. เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
11. แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นสามารถ นำไปจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
รวม						4.58	0.05	มากที่สุด

ตารางที่ ก.10 รายการ แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์
ภาษาอังกฤษ (แผนการเรียนรู้ที่ 1-7)

แบบฝึก	เรื่อง	จำนวน(ชั่วโมง)
1	แบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ 1 เรื่อง My School	2
2	แบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ 2 เรื่อง At The Playground	2
3	แบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ 3 เรื่อง Our Subjects	2
4	แบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ 4 เรื่อง In The Classroom	2
5	แบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ 5 เรื่อง Our Food	2
6	แบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ 6 เรื่อง Fruits and Vegetables	2
7	แบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ 7 เรื่อง My Daily Routine	2
	รวม	14

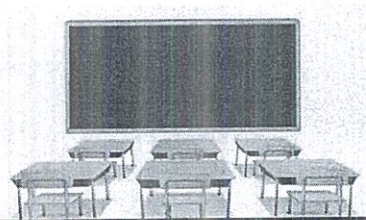

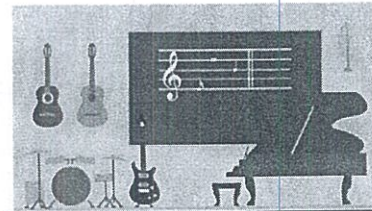
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Unit 1 My School

Past 1 Direction: Please match these vocabularies in the box to the correct pictures

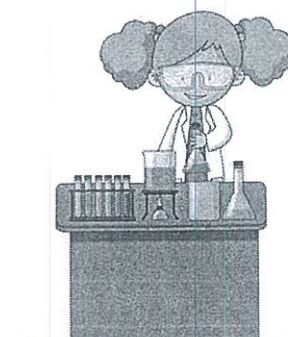

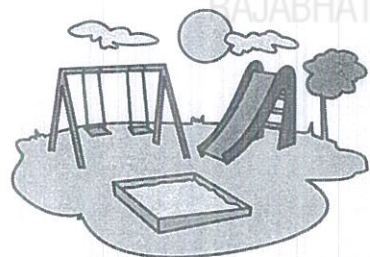

- VOCABULARIES
1. Classroom
  2. Computer room
  3. Music room
  4. Library
  5. Playground
  6. Canteen
  7. Laboratory/Science lab
  8. Nurse's office
  9. Toilets / Restroom

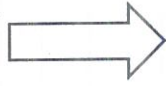
Past 2 Direction: Please reorder to make correct word

C	a	s	o	m	
s	r	l	o		

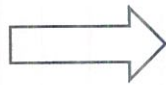
Classroom
----

i		L	y	a	
	b		r		r

---

a	e	t	n		
C	e	n			

P	l	y	g	r	
a	o	u	n	d	

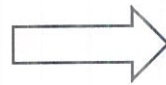

---

a	L	r	a	o	
T	o	r	b	y	

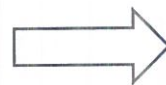

T	i	e	s		
o	l	t			

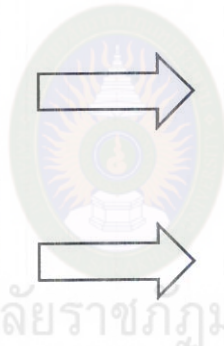

M	s	c	r	m	
u	i	o	o		

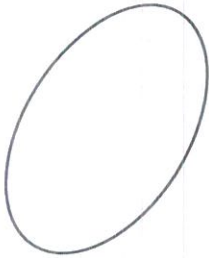

Part3 Direction: Circle these vocabularies and write it down

classroom restroom toilets nurse's office canteen laboratory sci
ence lab computer room music room playground library

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

How many words are there in the circle?

_____

1. classroom

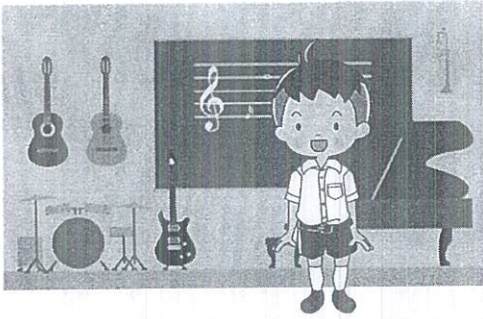

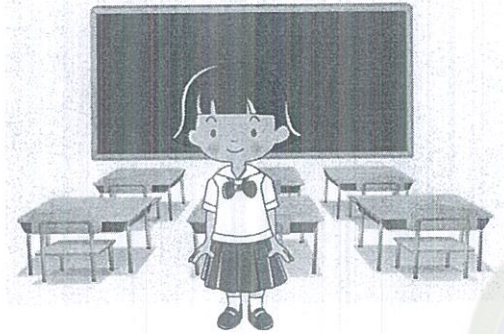
Part4 Direction: Please answer these questions

Where is he?

He is in the music room.

Where is she?

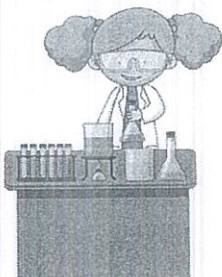
Where is he?

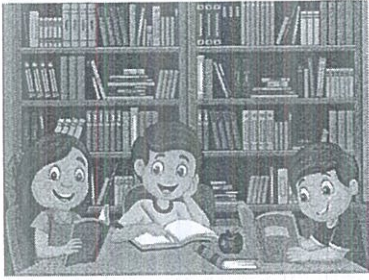
Where are they?

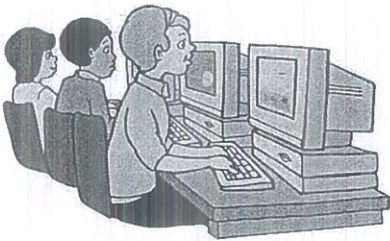
Where is she?

Where are they?

Where are they?

Where is she?

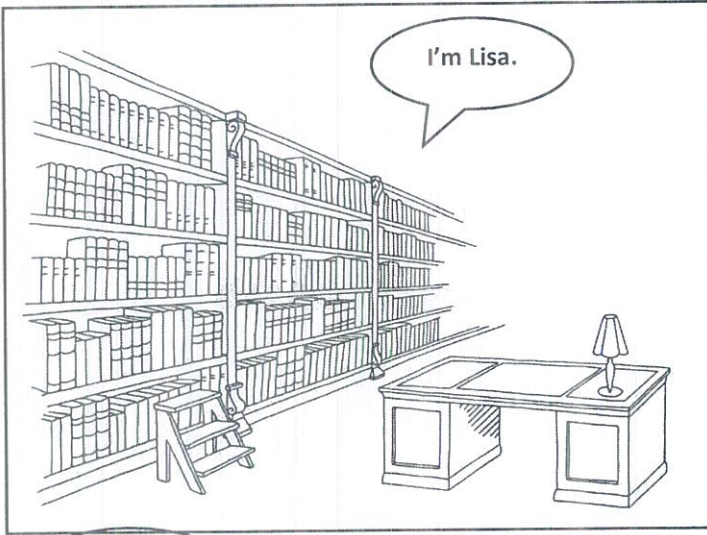

Where is he?

Past5: Look at the pictures and write the correct answer to the box

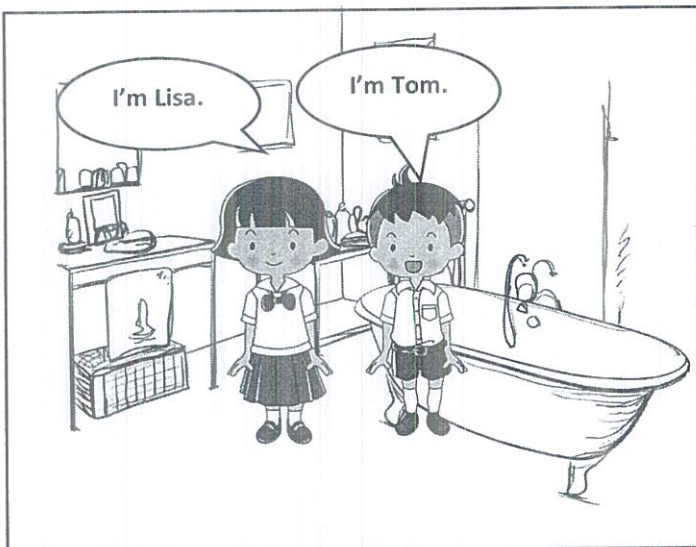
1. Where is Lisa?

Empty rounded rectangular box for the answer to question 1.

2. Where is Tom?

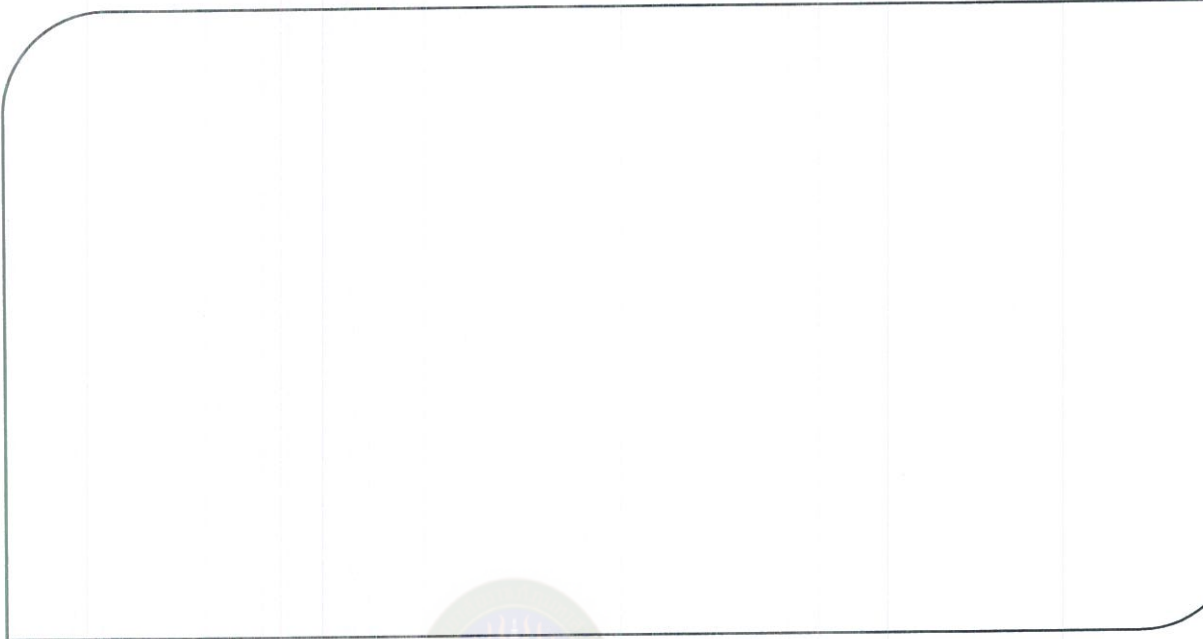
Empty rounded rectangular box for the answer to question 2.

3. Where are Lisa and Tom?

Empty rounded rectangular box for the answer to question 3.

Past6: Look at the message below the boxes and draw the correct picture

Lisa is in the classroom.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Tom and Lisa are in the playground.

ตารางที่ ก.11 สรุปผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ แบบฝึกทักษะฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้
กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริม
ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (แบบฝึกชุดที่ 1-7)

ชุดที่	เรื่อง	ชั่วโมง	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
1	My School	2	4.70	0.05	มากที่สุด
2	At The Playground	2	4.67	0.05	มากที่สุด
3	Our Subjects	2	4.67	0.05	มากที่สุด
4	In The Classroom	2	4.71	0.05	มากที่สุด
5	Our Food	2	4.46	0.05	มากที่สุด
6	Fruits and Vegetables	2	4.66	0.05	มากที่สุด
7	My Daily Routine	2	4.70	0.05	มากที่สุด
สรุป		14	4.65	0.05	มากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ก.12 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแบบทักษะฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
เรื่อง My School (แบบฝึกคำศัพท์ที่ 1)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ลักษณะการจัดรูปเล่ม								
1.1 ออกแบบปกสวยงาม ดึงดูดความสนใจ	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 ขนาดตัวหนังสือเหมาะสมกับผู้อ่าน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.3 รูปเล่มขนาดกะทัดรัด สวยงาม น่าสนใจ	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ลักษณะการจัดภาพ								
2.1 ขนาดของภาพมีความเหมาะสม	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.2 ภาพประกอบสวยงามและชัดเจน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.3 จัดภาพเป็นระเบียบเรียบร้อย	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3. ลักษณะเนื้อหา								
3.1 เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.2 มีความถูกต้องตามหลักสูตร	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.3 สารของเรื่องมีความชัดเจน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.4 คำถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ลักษณะภาษาที่ใช้								
4.1 ตัวหนังสือถูกต้องชัดเจน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2 จำนวนภาษาเหมาะสมกับผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มากที่สุด
4.3 การใช้ภาษาถูกต้องเข้าใจง่าย	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
4.4 ชื่อเรื่องสอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม						4.70	0.05	มากที่สุด

ตารางที่ ก.13 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
เรื่อง At The Playground (แบบฝึกคำศัพท์ที่ 2)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ลักษณะการจัดรูปเล่ม								
1.1 ออกแบบปกสวยงาม ดึงดูด ความสนใจ	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 ขนาดตัวหนังสือเหมาะสมกับผู้อ่าน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.3 รูปเล่มขนาดกะทัดรัด สวยงาม น่าสนใจ	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ลักษณะการจัดภาพ								
2.1 ขนาดของภาพมีความเหมาะสม	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.2 ภาพประกอบสวยงามและชัดเจน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.3 จัดภาพเป็นระเบียบเรียบร้อย	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3. ลักษณะเนื้อหา								
3.1 เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับ วัยของผู้เรียน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.2 มีความถูกต้องตามหลักสูตร	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
3.3 สารของเรื่องมีความชัดเจน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.4 คำถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	4	5	5	4.60	0.45	มากที่สุด
4. ลักษณะภาษาที่ใช้								
4.1 ตัวหนังสือถูกต้องชัดเจน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2 สำนวนภาษาเหมาะสมกับผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มากที่สุด
4.3 การใช้ภาษาถูกต้องเข้าใจง่าย	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
4.4 ชื่อเรื่องสอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม						4.67	0.05	มากที่สุด

ตารางที่ ก.14 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Subjects (แบบฝึกคำศัพท์ที่ 3)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ลักษณะการจัดรูปเล่ม								
1.1 ออกแบบปกสวยงาม ดึงดูดความสนใจ	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 ขนาดตัวหนังสือเหมาะสมกับผู้อ่าน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.3 รูปเล่มขนาดกะทัดรัด สวยงามน่าสนใจ	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ลักษณะการจัดภาพ								
2.1 ขนาดของภาพมีความเหมาะสม	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.2 ภาพประกอบสวยงามและชัดเจน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.3 จัดภาพเป็นระเบียบเรียบร้อย	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3. ลักษณะเนื้อหา								
3.1 เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับวัย ของผู้เรียน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.2 มีความถูกต้องตามหลักสูตร	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.3 สารของเรื่องมีความชัดเจน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.4 คำถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4. ลักษณะภาษาที่ใช้								
4.1 ตัวหนังสือถูกต้องชัดเจน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2 สำนวนภาษาเหมาะสมกับผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มากที่สุด
4.3 การใช้ภาษาถูกต้องเข้าใจง่าย	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
4.4 ชื่อเรื่องสอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม						4.67	0.05	มากที่สุด

ตารางที่ ก.15 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษเรื่อง In The Classroom (แบบฝึกคำศัพท์ที่ 4)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ลักษณะการจัดรูปเล่ม								
1.1 ออกแบบปกสวยงาม ดึงดูด ความสนใจ	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 ขนาดตัวหนังสือเหมาะสมกับผู้อ่าน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.3 รูปเล่มขนาดกะทัดรัด สวยงาม น่าสนใจ	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ลักษณะการจัดภาพ								
2.1 ขนาดของภาพมีความเหมาะสม	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.2 ภาพประกอบสวยงามและชัดเจน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.3 จัดภาพเป็นระเบียบเรียบร้อย	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3. ลักษณะเนื้อหา								
3.1 เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับ วัยของผู้เรียน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.2 มีความถูกต้องตามหลักสูตร	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.3 สารของเรื่องมีความชัดเจน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.4 คำถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4. ลักษณะภาษาที่ใช้								
4.1 ตัวหนังสือถูกต้องชัดเจน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2 สำนวนภาษาเหมาะสมกับผู้เรียน	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4.3 การใช้ภาษาถูกต้องเข้าใจง่าย	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4.4 ชื่อเรื่องสอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	5	5	5	4.80	0.55	มากที่สุด
รวม						4.71	0.05	มากที่สุด

ตารางที่ ก.16 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษเรื่อง Our Foods (แบบฝึกคำศัพท์ที่ 5)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ลักษณะการจัดรูปเล่ม								
1.1 ออกแบบปกสวยงาม ดึงดูด ความสนใจ	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 ขนาดตัวหนังสือเหมาะสมกับผู้อ่าน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.3 รูปเล่มขนาดกะทัดรัด สวยงาม น่าสนใจ	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ลักษณะการจัดภาพ								
2.1 ขนาดของภาพมีความเหมาะสม	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.2 ภาพประกอบสวยงามและชัดเจน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.3 จัดภาพเป็นระเบียบเรียบร้อย	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3. ลักษณะเนื้อหา								
3.1 เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับ วัยของผู้เรียน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.2 มีความถูกต้องตามหลักสูตร	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
3.3 สารของเรื่องมีความชัดเจน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.4 คำถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	4	5	5	4.60	0.45	มากที่สุด
4. ลักษณะภาษาที่ใช้								
4.1 ตัวหนังสือถูกต้องชัดเจน	5	4	4	5	5	4.60	0.45	มากที่สุด
4.2 สำนวนภาษาเหมาะสมกับผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
4.3 การใช้ภาษาถูกต้องเข้าใจง่าย	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
4.4 ชื่อเรื่องสอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	4	5	5	4.60	0.45	มากที่สุด
รวม						4.64	0.05	มากที่สุด

ตารางที่ ก.17 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
เรื่อง Fruits and Vegetables (แบบฝึกคำศัพท์ที่ 6)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ลักษณะการจัดรูปเล่ม								
1.1 ออกแบบปกสวยงาม ดึงดูด ความสนใจ	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 ขนาดตัวหนังสือเหมาะสมกับผู้อ่าน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.3 รูปเล่มขนาดกะทัดรัด สวยงาม น่าสนใจ	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ลักษณะการจัดภาพ								
2.1 ขนาดของภาพมีความเหมาะสม	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.2 ภาพประกอบสวยงามและชัดเจน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.3 จัดภาพเป็นระเบียบเรียบร้อย	5	4	4	5	5	4.50	0.55	มากที่สุด
3. ลักษณะเนื้อหา								
3.1 เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับ วัยของผู้เรียน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.2 มีความถูกต้องตามหลักสูตร	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.3 สารของเรื่องมีความชัดเจน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.4 คำถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4. ลักษณะภาษาที่ใช้								
4.1 ตัวหนังสือถูกต้องชัดเจน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2 สำนวนภาษาเหมาะสมกับผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มากที่สุด
4.3 การใช้ภาษาถูกต้องเข้าใจง่าย	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
4.4 ชื่อเรื่องสอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม						4.66	0.05	มากที่สุด

ตารางที่ ก.18 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษเรื่อง My Daily Routine (แบบฝึกคำศัพท์ที่ 7)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ลักษณะการจัดรูปเล่ม								
1.1 ออกแบบปกสวยงาม ดึงดูดความสนใจ	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 ขนาดตัวหนังสือเหมาะสมกับผู้อ่าน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.3 รูปเล่มขนาดกะทัดรัด สวยงาม น่าสนใจ	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ลักษณะการจัดภาพ								
2.1 ขนาดของภาพมีความเหมาะสม	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.2 ภาพประกอบสวยงามและชัดเจน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.3 จัดภาพเป็นระเบียบเรียบร้อย	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3. ลักษณะเนื้อหา								
3.1 เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับ วัยของผู้เรียน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.2 มีความถูกต้องตามหลักสูตร	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.3 สารของเรื่องมีความชัดเจน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.4 คำถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ลักษณะภาษาที่ใช้								
4.1 ตัวหนังสือถูกต้องชัดเจน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2 สำนวนภาษาเหมาะสมกับผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มากที่สุด
4.3 การใช้ภาษาถูกต้องเข้าใจง่าย	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
4.4 ชื่อเรื่องสอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม						4.70	0.05	มากที่สุด

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบทดสอบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม
จำนวน 35 ข้อ เวลา 60 นาที

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวและทำเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ

1. This is a _____.

- a. library
- b. classroom
- c. playground
- d. music room

2. This is a _____.

- a. library
- b. classroom
- c. playground
- d. music room

3. Where is Pim?

- a. He is in the library.
- b. She is in the library.
- c. He is in the classroom.
- d. She is in the classroom

4. Where is he?

- a. She is in the library.
- b. She is in the classroom.
- c. He is in the playground.
- d. He is in the music room.

5. They are playing at the _____.

- a. library
- b. restroom
- c. classroom
- d. playground

6. He is in the restroom.

a.

b.

c.

d.

7. This is a _____

- a. swing
- b. slide
- c. sandbox
- d. seesaw

8. This is a _____

- a. swing
- b. slide
- c. sandbox
- d. seesaw

9. choose the best answer

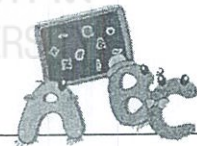
- a. She is playing on the swing.
- b. He is playing on the swing.
- c. She is playing on the slide.
- d. He is playing on the slide.

10. choose the best answer

- a. they are playing on the jungle gym.
- b. they playing on the seesaw.
- c. they are playing on the swing.
- d. they are playing in the sandbox.

11. This is _____ subject?

- a. Math
- b. Art
- c. English
- d. Thai

12. This is _____ subject?

- a. Science
- b. Art
- c. English
- d. Thai

13.

What subject do you like?

I like _____.

ก ข
ค ง

a. Thai
b. History
c. Music
d. Geography

14.

What subject do you like?

I don't like _____.

a. P.E.
b. History
c. Art
d. Geography

15.

a. He like P.E.
b. He doesn't like P.E.
c. She like Music.
d. She doesn't like Music.

16. This is a .

- a. scissors
b. ruler
c. eraser
d. pen

17. This is a .

- a. scissors
b. ruler
c. eraser
d. sharpener

18. The eraser is near the sharpener.

a. b.
c. d.

19. The pencil is under the chair.

a. b.
c. d.

20.

- a. I'm cold.
b. I'm good.
c. I'm thirsty.
d. I'm hungry.

21. I eat in the afternoon.

- a. sushi
b. pizza
c. noodles
d. hamburger

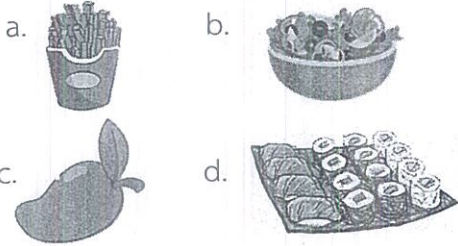
22. I eat every day.

- a. salad
b. fried chicken
c. pizza
d. orange juice

23. which one is a healthy food?

a. b.
c. d.

24. which one is an unhealthy food?

- a. There are five hamburgers.
- b. There are six pizzas.
- c. There are two fried chickens.
- d. There are three fries.

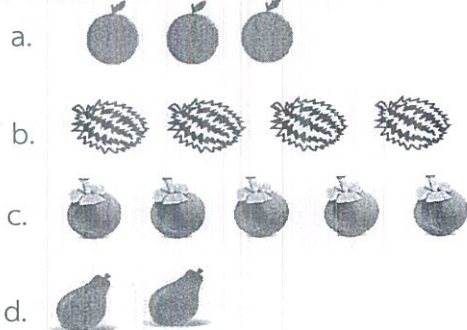

- a. cabbage
- b. cucumber
- c. chili
- d. pumpkin

- a. mango
- b. papaya
- c. coconut
- d. orange

28. There are five mangosteens.

29. What does a chili taste like?

- a. spicy
- b. sweet
- c. salty
- d. sour

30. What does a durian taste like?

- a. spicy
- b. sweet
- c. salty
- d. sour

31. I _____ in the morning.
- a. go to bed
  - b. take a shower
  - c. do homework
  - d. get up

32. I _____ in the _____ ?
- a. take a shower, afternoon
  - b. get up, morning
  - c. do homework, evening
  - d. watch TV, morning

33. What do you do at night?

- a. I have dinner.
- b. I watch TV.
- c. I go to bed.
- d. I set the table.

34. What do you do in the morning?

- a. I get up.
- b. I watch TV.
- c. I do homework.
- d. I set the table.

50. I _____ in the morning.

- a. I have dinner.
- b. I get dressed.
- c. I go to bed.
- d. I set the table.

เฉลยคำตอบ

ข้อที่	คำตอบ	ข้อที่	คำตอบ
1.	B	19.	C
2.	C	20.	D
3.	B	21.	D
4.	D	22.	C
5.	D	23.	B
6.	C	24.	A
7.	B	25.	A
8.	D	26.	A
9.	A	27.	C
10.	D	28.	C
11.	C	29.	A
12.	A	30.	B
13.	A	31.	B
14.	C	32.	B
15.	C	33.	C
16.	A	34.	A
17.	D	35.	B
18.	C		

ตารางที่ ข.1 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อความสอดคล้องของแบบทดสอบ
ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ						IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม		
1.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5.	1	1	-1	1	0	2	0.40	ตัดทิ้ง
6.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7.	1	1	0	0	0	2	0.40	ตัดทิ้ง
8.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13.	1	1	-1	0	1	2	0.40	ตัดทิ้ง
14.	1	1	1	0	0	3	0.60	ใช้ได้
15.	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
16.	1	1	1	0	0	3	0.60	ใช้ได้
17.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
21.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
22.	1	1	0	0	0	2	0.40	ตัดทิ้ง
23.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
24.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ						IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม		
25.	1	1	0	-1	0	1	0.20	ตัดทิ้ง
26.	1	1	1	-1	0	2	0.40	ตัดทิ้ง
27.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
28.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
29.	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
30.	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
31.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
32.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
33.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
34.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
35.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
36.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
37.	1	1	1	1	0	5	0.80	ใช้ได้
38.	1	1	1	-1	0	2	0.40	ตัดทิ้ง
39.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
40.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
41.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
42.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
43.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
44.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
45.	1	1	0	0	0	2	0.40	ตัดทิ้ง
46.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
47.	1	1	0	1	0	3	0.60	ใช้ได้
48.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
49.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
50.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง ข.2 ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของจัดการเรียนการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.70	0.38	19	0.67	0.51
2	0.73	0.34	20	0.76	0.59
3	0.76	0.50	21	0.61	0.39
4	0.64	0.39	22	0.64	0.54
5	0.70	0.55	23	0.73	0.61
6	0.70	0.62	24	0.61	0.65
7	0.76	0.65	25	0.67	0.50
8	0.79	0.65	26	0.64	0.43
9	0.67	0.65	27	0.61	0.58
10	0.76	0.47	28	0.67	0.40
11	0.64	0.53	29	0.61	0.44
12	0.61	0.54	30	0.76	0.60
13	0.58	0.51	31	0.70	0.38
14	0.70	0.60	32	0.73	0.61
15	0.67	0.57	33	0.64	0.55
16	0.64	0.49	34	0.67	0.45
17	0.76	0.39	35	0.79	0.62
18	0.76	0.39			

ค่าความยาก มีค่าอยู่ระหว่าง 0.57-0.78
ค่าอำนาจจำแนก มีค่าระหว่าง 0.34-0.65
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.93

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อมูลนักเรียน

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อถามความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

2. แบบสอบถามมีทั้งหมด 20 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที

3. ให้นักเรียนฟังครูอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความพึงพอใจตรงกับความรู้สึกของนักเรียน เพียงข้อเดียว ดังนี้

- 3   ระดับ   พอใจมาก
2   ระดับ   พอใจปานกลาง
1   ระดับ   พอใจน้อย

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
		มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)
1.	นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจคำศัพท์มากขึ้น			
2.	แบบฝึกทักษะคำศัพท์ช่วยให้นักเรียนพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น			
3.	กิจกรรมน่าสนใจชวนคิดตาม ไม่น่าเบื่อ			
4.	นักเรียนหาความรู้เพิ่มเติมหลังจากทำกิจกรรมโดยใช้แบบฝึกทักษะ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ			
5.	มีการแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน			
6.	แบบฝึกช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียน			
7.	เนื้อหาในแบบฝึกสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้			
8.	นักเรียนมีโอกาสได้ทราบคะแนนของผลงานที่ทำ			

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
		มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)
9.	แบบฝึกช่วยให้ได้บททวนบทเรียน			
10.	นักเรียนคิดว่าหลังการทำกิจกรรมร่วมกับแบบฝึก จะมีผล การเรียนรู้ที่ดีขึ้น			
รวม				

ตารางที่ ข.3 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจ

ข้อที่	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ค

ผลการเก็บรวบรวมข้อมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ค.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ส่งเสริม
ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

นักเรียน	คะแนนสอบย่อย								ทดสอบ หลังเรียน
	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	แผนที่ ที่ 6	แผนที่ 7	รวม	
คะแนนเต็ม	10	10	10	10	10	10	10	70	35
คนที่ 1	7	8	7	6	8	7	7	50	27
คนที่ 2	8	7	7	6	7	8	8	51	26
คนที่ 3	7	8	8	7	7	8	8	53	28
คนที่ 4	6	7	7	6	8	8	8	50	28
คนที่ 5	9	9	10	9	10	10	10	67	33
คนที่ 6	8	8	7	7	8	9	8	55	25
คนที่ 7	6	7	7	6	7	8	8	49	27
คนที่ 8	8	9	8	8	9	8	8	58	26
คนที่ 9	7	8	8	6	7	8	8	52	28
คนที่ 10	8	8	8	7	8	9	8	56	26
คนที่ 11	7	7	8	7	8	8	9	54	27
คนที่ 12	6	7	8	6	7	7	8	49	28
คนที่ 13	8	8	9	8	9	8	8	58	27
คนที่ 14	8	9	8	7	8	9	8	57	28
คนที่ 15	8	8	9	8	9	9	8	59	27
คนที่ 16	7	7	8	7	8	8	7	52	29
คนที่ 17	7	8	8	7	9	8	7	54	29
คนที่ 18	7	7	7	6	8	7	8	50	28
คนที่ 19	7	7	8	6	8	8	7	51	27
คนที่ 20	8	9	9	8	9	9	8	60	30
คนที่ 21	7	7	8	7	8	8	8	53	28
คนที่ 22	7	8	8	7	8	8	9	55	29
คนที่ 23	8	8	9	8	9	9	9	60	29
คนที่ 24	9	9	10	10	9	10	9	66	30
คนที่ 25	9	9	9	9	10	10	10	66	31
คนที่ 26	8	9	8	8	7	8	8	56	29
คนที่ 27	8	8	9	9	8	8	7	57	29

(ต่อ)

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

นักเรียน	คะแนนสอบย่อย								ทดสอบ หลังเรียน
	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	แผนที่ 6	แผนที่ 7	รวม	
คะแนนเต็ม	10	10	10	10	10	10	10	70	35
คนที่ 28	7	7	8	8	9	8	8	55	28
คนที่ 29	8	8	8	8	9	8	8	57	29
คนที่ 30	7	8	8	8	9	9	9	58	28
คนที่ 31	7	7	8	8	9	8	8	55	29
รวม	232	244	252	228	257	258	252	1723	873
เฉลี่ย	7.48	7.87	8.13	7.35	8.29	8.32	8.13	55.58	28.16
S.D.	0.81	0.76	0.81	1.08	0.86	0.79	0.76	4.79	1.59
ร้อยละ	74.84	78.71	81.29	73.55	82.90	83.23	81.29	79.40	80.46

ตารางที่ ค.2 คะแนนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน

คนที่	คะแนนหลังเรียน	คนที่	คะแนนหลังเรียน
1	27	17	29
2	26	18	28
3	28	19	27
4	28	20	30
5	33	21	28
6	25	22	29
7	27	23	29
8	26	24	30
9	28	25	31
10	26	26	29
11	27	27	29
12	28	28	28
13	27	29	29
14	28	30	28
15	27	31	29
16	29		

ตารางที่ ค.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละของการทดสอบเปรียบเทียบเกณฑ์ร้อยละ 75 กับคะแนนหลังเรียน

การทดสอบ หลังเรียน	n	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ
	31	35	28.16	1.59	80.46

ตารางที่ ค.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักเรียน

ข้อที่	รายการ	ผลการวิเคราะห์		
		$\bar{x}$	S.D.	ความพึงพอใจ
1	นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจคำศัพท์มากขึ้น	2.71	0.46	มาก
2	แบบฝึกทักษะคำศัพท์ช่วยให้นักเรียนพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น	2.65	0.49	มาก
3	กิจกรรมนำเสนอใจชวนคิดตาม ไม่น่าเบื่อ	2.55	0.51	มาก
4	นักเรียนหาความรู้เพิ่มเติมหลังจากทำกิจกรรมโดยใช้แบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	2.65	0.49	มาก
5	มีการแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน	2.84	0.37	มาก
6	แบบฝึกช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียน	2.84	0.37	มาก
7	เนื้อหาในแบบฝึกสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	2.71	0.46	มาก
8	นักเรียนมีโอกาสดูทราบคะแนนของผลงานที่ทำ	2.55	0.51	มาก
9	แบบฝึกช่วยให้ได้บททวนบทเรียน	2.65	0.49	มาก
10	นักเรียนคิดว่าหลังการทำกิจกรรมร่วมกับแบบฝึกจะมีผลการเรียนที่ดีขึ้น	2.68	0.48	มาก
		2.68	0.10	มาก

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๗๔๑๑๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางกัญชลิ ศรีขวาชัย

ด้วย นายปฏิพัทธ์ อุกฤษ รหัสประจำตัว ๖๒๘๐๑๐๕๒๐๑๓๖ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์
การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความ
เรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐรัชย์ จันทขุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๗๙๑๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม

๔๔๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.เตือนใจ แสงไกร

ด้วย นายปฏิพัทธ์ อุกฤษ รหัสประจำตัว ๖๒๘๐๑๐๕๒๐๑๓๖ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐรัชย์ จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๑๘๒
ที่ ลสบ ว ๑๕๖ /๒๕๖๓ วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓
เรื่อง ขอรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์

ด้วย นายปฏิพัทธ์ อุกฤษ รหัสประจำตัว ๖๒๘๐๑๐๕๒๐๑๓๖ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์
การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความ
เรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา
ณ โอกาสนี้

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทขุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๗๙๑๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางนุสรุ คำดี

ด้วย นายปฏิพัทธ์ อุกฤษ รหัสประจำตัว ๖๒๘๐๑๐๕๒๐๑๓๖ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์
การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความ
เรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทขุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๑๘๒
ที่ ลสบ ว ๑๔๕ /๒๕๖๓ วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓
เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง

ด้วย นายปฏิพัทธ์ อุกฤษ รหัสประจำตัว ๖๒๘๐๑๐๕๒๐๑๓๖ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์
การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความ
เรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา
ณ โอกาสนี้

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทชุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์

การเผยแพร่ผลงานวิจัย

ปฎิพัทธ์ อุกฤษ, สุรกานต์ จังหาร และทิพาพร สุจारी. (2564). การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (น. 423-435). ใน การประชุมวิชาการ เสนอผลงานวิจัยบัณฑิตศึกษา ระดับชาติ ครั้งที่ 5. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นายปฏิพัทธ์ อุกฤษ
วันเกิด	23 กุมภาพันธ์ 2537
ที่อยู่ปัจจุบัน	107 หมู่ที่ 7 ตำบลกุดรัง อำเภอกุดรัง จังหวัดมหาสารคาม 44130
อีเมล	chatdanai.mee@hotmail.com
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2561	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนานาชาติ (หลักสูตรนานาชาติ) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ. 2564	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY